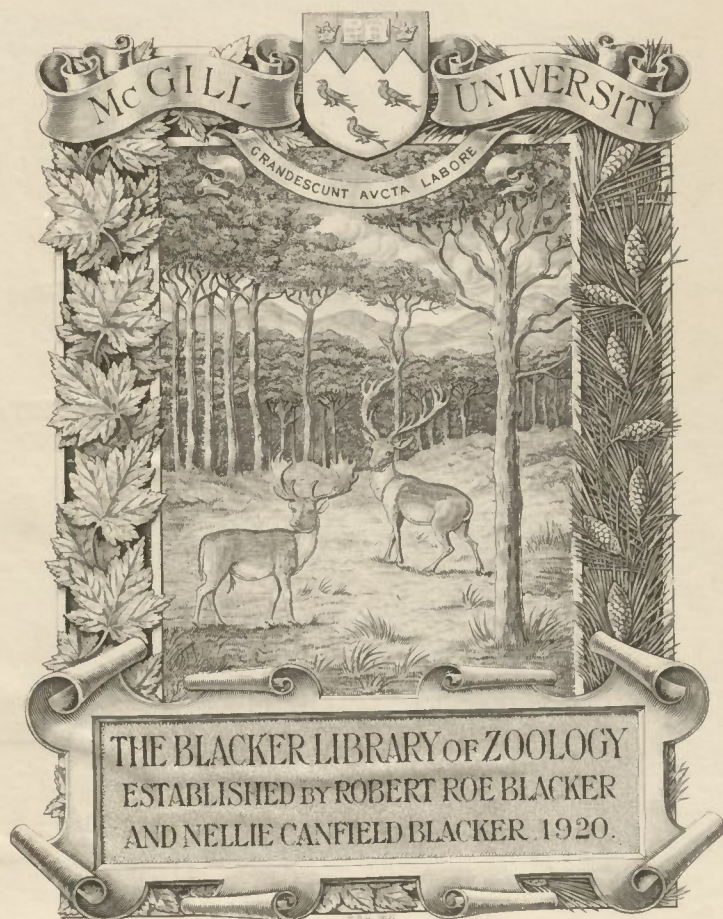

PRESENTED TO THE LIBRARY
BY
COL. CASEY A. WOOD, M.D., LL.D.

McGILL UNIVERSITY LIBRARY

ACC. NO.

REC'D

Z/9

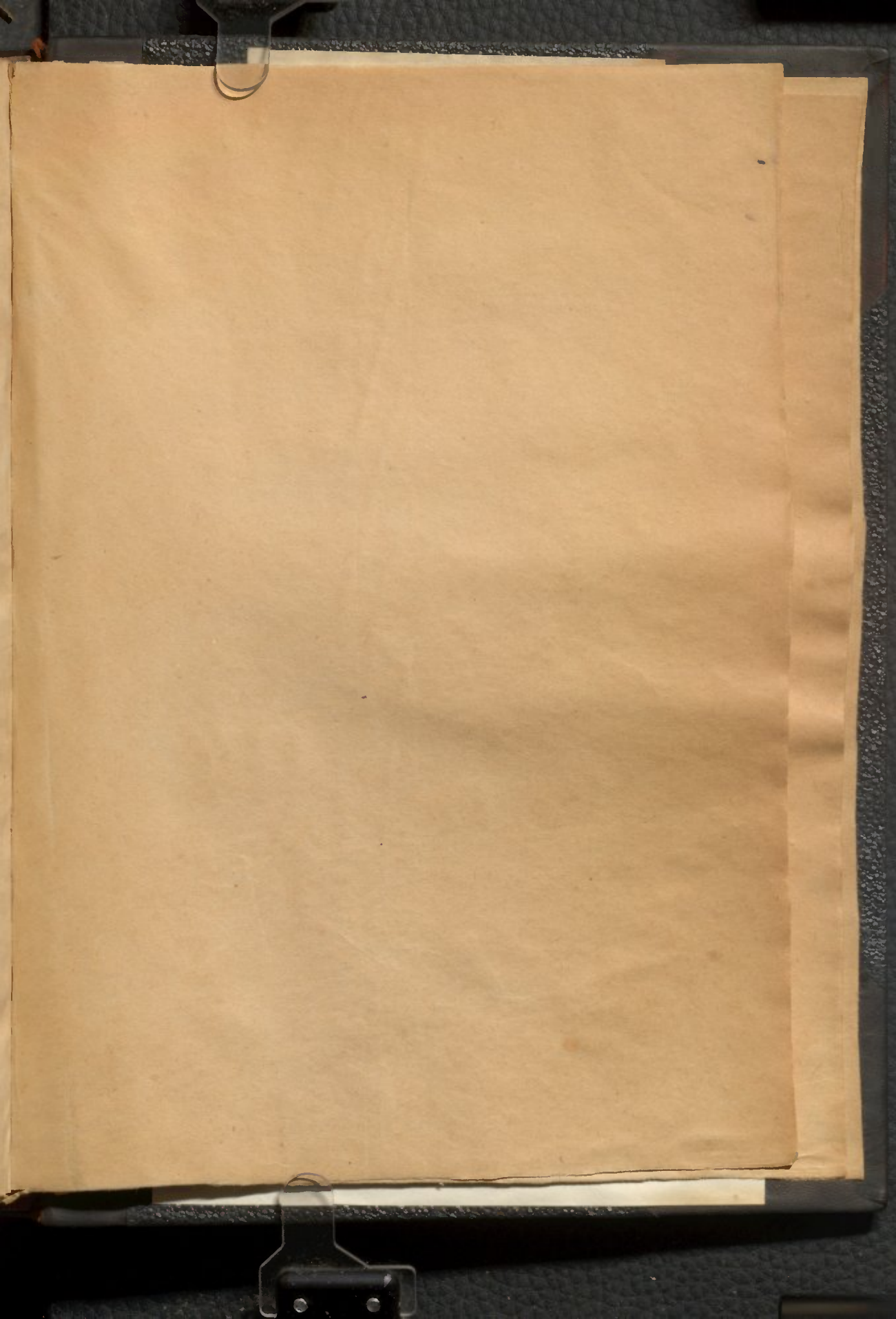
Fā'idu'l-faras.

W26

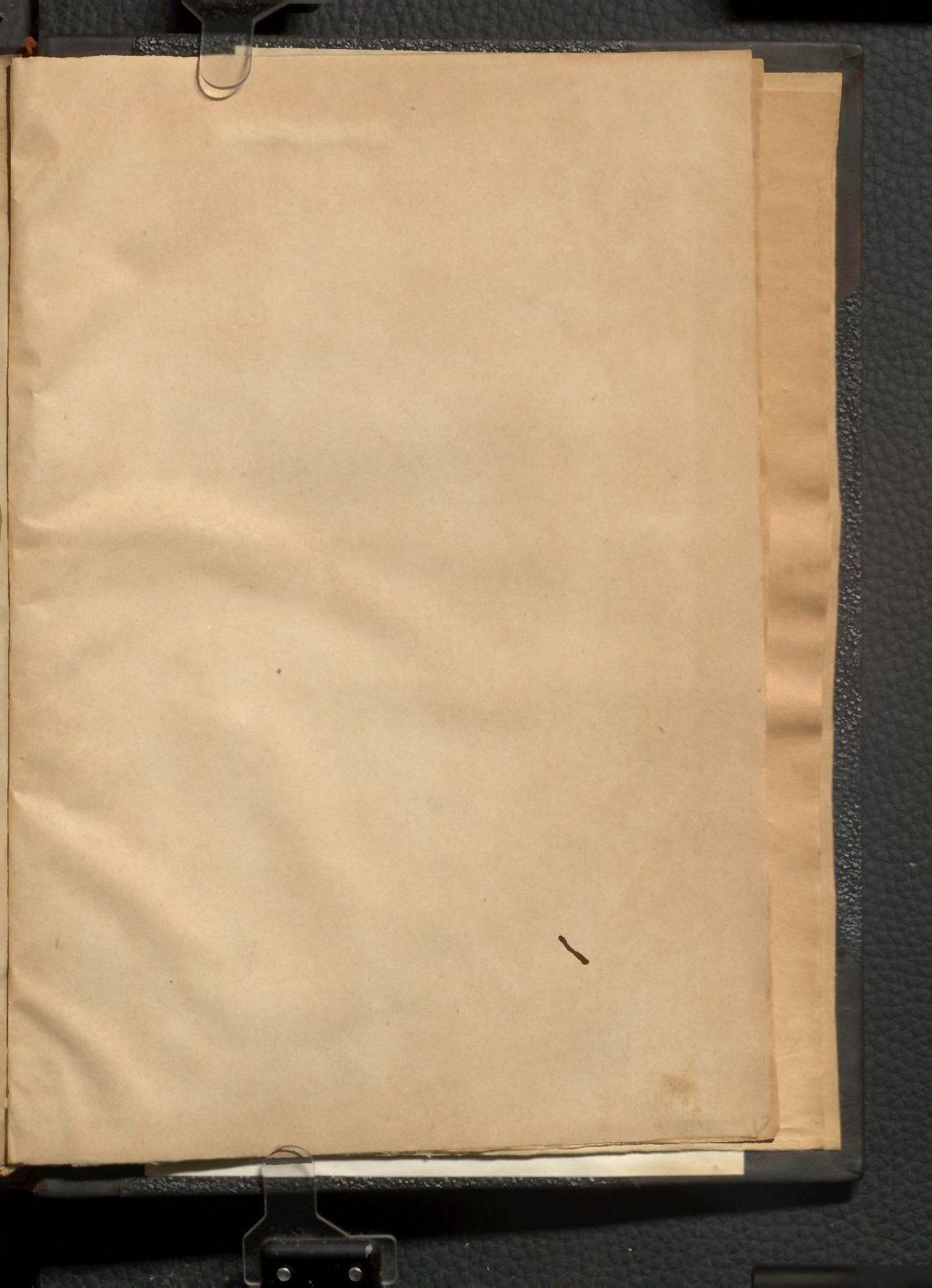
4114989

Z 9

Lucknow,
16. XI. 26.
W. I.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خدا یا تو بر کار خیرم بار آورده و گرنه نیاید ز من هیچ کار باشد بر چیزی از دست
گردار من نگرددت لطفت شود یار من الحمد لله رب العالمین
و العاقبت للمتقین و الصلوة والسلام علی رسول محمد و آله و اصحابه اجمعین
بر روشن ضمیران معین آگاه مخفی نماند در کارخانه ایجاد و تکوین در سالیچه افراس
حکما و عاقدان پیشین حسب رنجات فاقان گیتی سپاه و راجهائی و الایثار
که حاکم سنان و سپاه دوست بودند و این معنی تعلق به افراس دارد بر طبق فطرت
بلند خیزش نامه اوست او تر عیون عالی تصیف نموده اند از پس کلاتری بهم

هر کس در غمی آید از اینجا در حکما سابق صاحب کرامت بودند و در فهم عبادت
در طبای این زمانه را معلوم چرا که زمانه کمر بست بهتر نیست و ارباب رول این
که خود برت و دوست عیش اند با حکما و صاحب دانش کامل فن غبت میدارند برین
الکفار دم **خود** بد و صاف ترا حکم نیست و م در کیش که هر چه ساقی نارخت
عین الطاف است **تا** در هر دو تکیه برین نمانند تا همین کجی جی مین تر بود
کیهون او و اهل بی بی کسر کسر هوی **تا** القصد آدم غریبا و اهل سپهر معاش
و روزی آنها موقوف بر افراس است لاجرا مینماید و علی الخصوص اسپان
که از زبان بی زبانیه سوائی اظهار در حضور آگاه و دلان معنی رس کوانتینه
اطلاطم در دوالم مبتلا میباشد و تجربات مرض و معالجه اسپان بوجوب نظر
تجدد وین و دنیور محمد ابد افغان و الد این بنده قوم مغل زکمان بهار بود که
مجموعه مقدم دار السطفت لاهور و از عهد خلد مکان سبب خدات معمره

و به نیابت فوجداري نوکروا اب شاگردان مرحوم و امانت برکنات این صلح
در قصه فرید ایا و سرکار و صوبه دار الخلافه جهان بالا و طم احتیاج نمودند و ^{جب} _{لصاحب}
قبیله را این فتح از والد خود رسیده و مبلغ گنای خرج آورده خود بدو بخشید
ایجاد کردند پس اگر بزرگان و مشفقان خردات مبارک ایشان در ^{مغتنم} _{و پنهان}
مغتنم و پنهان و شهره در هر چهار سویر خاک و گد و گستان بلند آوازه است
ملاحظه کرده یقین آورند و به احترام العباد و علام محی الدین در خطاب محی الدین
مخاطب از بارگاه ظل سبحانی میز او ارت پارت نمودند هر یک سهاله از کلمات
قبیله گاه در کمال اند خود درین ماده بقلم آرند در جواب و واسطه یاد خیر
باشند بنده بنابر باطن ظاهر بزرگان در این زره خاک رخسار غمزه الصدا
در آفتاب مقبوس نور کلمات شده سهه محبوب سبحانیست و وفات
میکنند موت و اخلاق منبع فیض و اشتیاق گنود در حمله خلف ز او بد

را چه بجز کوه ایچند و شتی غمت شهده آفاق و سپاه دوست و منصف و حذر ^{سین}
در بیده که همی در از شهر اسلام با الفاصله چهارده گروه بابت عبارت مختصر
این رساله آراسته نام فایض النور نمودم توقع از دقایق سخنان صاحب معانی
آنت اگر چنانچه سهوی و خطایی سرزده باشد بذیل کرم پوشیده مواظف شوند
دویم لصلح جاری دارند بقول حضرت محمد صبح تحمید بر قدس البصره
الای خود منده فخره خوئی هر منده نشینده ام عجب جوئی نمازم بسرایه
فضل خویش بدرویزه آورده ام دست پیش کشیدم که در روز امید ^م
بد از ایه نیکان به بخشد کرم جهان آفرین بر تو رحمت کناد و در هر چه گویم
فانت باد علامت آن عارفان با کرم که یک کناه به بند
و صد خطا باشد در چشم نرت یاران هر کج نگو نماید در دیده باز کج
هر دست کج نماید و این رساله چند ماه پیشتر در همین حیات خالصه ^ص

شروع کرده بودم بتاریخ ^{۲۳} سیوم شهر رمضان المبارک ^{۱۲۴۸} هجری قمری که از

دارالفتاوی دارالبیقا فرمودند **فوق نایب** گفت: **تافت خان** ارض و سماوات را در جسد بزرگوار ^{ال}

بعده در ^۵ ششم شهر محرم الحرام ^۸ اولوس محمد شاه ماد شاه غازی سلطان ^{۱۲۴۹} هجری قمری

میت یافت هر کس این عمل کردن در خواست دارد اجازت است و خواهد بود که یاد کند بمصدق

حضرت **غوث محمود** ^۱ **ع** حاصل خواهد یافت **جمیع نیایب** در آن است و **فصل**

دیکصد بیت و **یکم** و **غیر آن** **اقسام** بقیم آمد **تفصیلاً** **فهرت البال** **باب اول** در

دانش **فلیت** **مجد** **مشتمل** **چهار** **فصل** **است** **شناختن** **جان** **در** **آز** **افضل** **باید** **گفت**

مشتمل **چهار** **نوع** **نوع** **اول** در **دانش** **غلبه** **هر** **دو** **نوع** **دانش** **علامت** **که** **هر** **دو** **نوع**

خون **نوع** **سوم** **دانش** **غلبه** **بنام** **و** **باید** **نوع** **چهارم** **دانش** **غلبه** **خون** **نوع** **دوم**

متفصل **و** **چهار** **نوع** **دانش** **تشخیص** **تجزیه** **او** **و** **غیر** **آن** **نوع** **اول** **هر** **کسی** **را** **در** **غلبه**

سر **پیش** **شما** **او** **او** **و** **موافق** **دین** **بهند** **و** **بکار** **بر** **نند** **نوع** **پنجم** **اگر** **غلبه** **کرمی** **باشد** **او** **دو** **نوع**

Handwritten signature or mark at the bottom left.

موافقی ذیل کشند **نوع سیوم** اگر غلبه باد و بلغم باشد ادویه و غیره بوجوب ذیل بعد آرد **نوع چهارم**
 اگر غلبه خون باشد بوجوب ذیل استعمال کند **نوع پنجم** دانستن غرض و قهقهه از آن رنگ کشند
 پس رنگ اند و علاج بند کردن خون و کب جراحی و بس ختن بجا است در ترتیب حقیقه کردن
 و ترکل و گوشت ورید و نلک کردن بائی آب **فصل چهارم** دانستن هفتش بر او ادویه

موافقی آن دادن در ترتیب جلاب **باب دوم** دانستن ادویه **قسم مرض و علاج**
از سده تا سده پنجمه در **فصل اول** مشتمل بر **نوع اول** مشتمل بر **نوع اول**

دانستن مرض و علاج هر دو لب **نوع دوم** دانستن مرض نور و شیر و روغن و علاج آن
نوع سوم خون دراز و داغ آب بر راه بینی می افتد و از دهن بعضی آزاد سبند گویند

نوع چهارم مرض و علاج زبان **نوع پنجم** از بر هر دو چشم یعنی **نوع ششم**
 لغوه ارباب و پوز آب که شود **نوع هفتم** دانستن مرض و علاج چشم و مرضی در تعلق چشم

باشد **نوع هشتم** اسپس را که استخوان پیشانی بالیده شود **نوع نهم** در علاج گوشها

سپویری است که آنرا که بجهت هم گویند **نوع دوم** مرض و علاج فرکام و حلق و غرغره با خشک گاه

متفکر و صفت نوع **نوع اول** فرکام که آنرا که گویند **نوع دوم** اگر علاج کنار نکند و مایهها بگذرد

پیشتر پیدا میشود **نوع سوم** سسکه با که آواز و ماغ از و فرسینده شود **نوع چهارم** سنگ

اگر علاج پیشتر شود در و ماغ آب غلط جمع شده فاسد گردد و در پیغمبر مایهها برسد استود

نوع پنجم در میان حلق اما نس شود آفت و خون در کرمی را و نفس نند شود چیزی در حلق

نمود و نتواند خورد و خنک گویند **نوع ششم** لقمه در و کلوی است پیرون آید و کله اما نس کند

و و کلور غلو که زیر کلور پیدا شود **نوع هفتم** بعضی است که پختن شود **نوع هشتم** امراض کردن

نوع نهم در مرض و علاج سینه شملک چهار نوع **نوع اول** است که رادر و نه خشک داده باشند

و یا از بسیار و انده خور ایندن و از بد بقیه آن خون شده سینه را بند و گران میکنند و دست

پایه نیز گران میکنند و دست و بائی سر گران گردد و بسته روان شود **نوع دوم** سینه بند

از باد و کف شود و با برخش کردن آن شکل گردد و سینه گران تمام کفست مانند و راوی می تواند

نوع یکم علاج سینه بند بکنه **نوع چهارم** که در سینه الب مکنه بوسینه اما کس کند و کرده افتد
 و بعضی را اندرون میباشند **فصل پنجم** امراض شکم و علاج آن در تعلق معده و روده دارد
 متضمن بر سینه دوازده **نوع اول** اسپه در سوزن آهنگ خورده باشد **نوع دوم** دق در دهاش را
 گویند مشهوره قسم یک از سردی **دوم** از سبب فاسد شدن و خون را کم کردن اگر مخلوط
 بشود **سوم** از بلغم و کف و زکام **نوع ششم** در در شکم سول می شود از استادان بهره
 قسم بیست کرده اند چنانچه و از ده قسم بیان میکنم **قسم اول** باد قلنج **قسم دوم**
 در هوای رستان شکم درد میکند **قسم سوم** شکم اما کس و گامی بر زمین افتد و گامی
 ایستاده ماند سبب آنکه گرم در روده پیدا شوند و روده را تصدیه برسد از سبب آن
 هم کند **قسم چهارم** در شکم گرم باشند آب هر روز تا روز دوم یا سوم تا روز
 چهارم و در فاصله ایام مانده روز در شکم دردی خورده شکم پیچید و یادر کنند
 عرق آرد و بعضی را با سر کین گرم بیرون آید و بعضی را پیچید بر آید **قسم پنجم**

در برسات همراه گاه سبزه پوست نوک خورده باشد شکم درد کند اگر پیچ دارد
به نشود موافق ذیاب بجا آرند **قسم ششم** آب از آب نشه مانده باشد کیده

آب بسیار خورده از آن درد در شکم پیدا نشود و عرق کند **قسم هفتم** شکم از آب
بند نشود شکم اما س ۶۰ ق هم نماید و دستها بر پیش نه خواهد که بول کند لیکن از باد بند

باشد **قسم هشتم** تب سول از بوز را بر زمین نهند اگر در چشم بسیار باشد
قسم نهم از خوردن گاه می شود **قسم دهم** سر کین و پش آب قنض می شود و نتواند کرد

در شکم باد بند باشد **قسم یازدهم** دانه میضم نشه باشد سول از بعضی هر دو است
و با آنها اگر آن توفه و تب آید و بسته رود **قسم دوازدهم** در هوا بی برسات

از سبب گاه سبز در غایت زیاده خوردن گاه شکم درد کند **نوع چهارم**
گرم کرد مقداری در شکم آب پیدا شود از خراطیه گرم در شکم می آید و یا

نکته تین بیرون آید اگر در ابتدای علاج کند کار نشود و گرنه بعد مدت علاج آن توفه پیدا
نشد

نوع پنجم بر مویست ششم است **قسم اول** اگر آب را آب منی قطره قطره

با بول پرور نمودن آنرا **قسم دوم** آب منی دروغ بول سفید کند **قسم سوم**

آب خون باشد و رنگ طوریست **طرا اول** آب خون باشد بعضی را پسته در

اندام ظاهر شود و بعضی دوره **طرد دوم** خون سیاه باشد در بر زمین گهره سیاه

بند **طرد سوم** آب بطریقی آب گوشت خون بول کند **قسم چهارم** بول و کس قطره

قطره کند آنرا و در پیر باشد **قسم پنجم** سلس بول در از سردی و درخت و اگر بر بنویسد و اگر

از سردی باشد **قسم ششم** کوزاک از گرمی بود سوزش بسیار شود و بعضی را

سرفه زنگ باشد سرخ بود بعضی زنگ باشد غبار آلوده کند و بعضی را سفید نیز بنویسد

نوع ششم بول اسیر در **قسم اول** با دیت آب فراط بسیار کند **قسم دوم**

خونی است **نوع هفتم** بعضی استغراق معنی کند آنچه خورده باشد بر او و نه مبرون آید

نوع هشتم زیر باد از جهت قسم است لیکن آنچه در شکم اتفاق است بیان میکنند هر گاه آب

شکم بگشاید و بالا کند از این شکم مقرر گفته اند و اسپس در بندگان شکم اخص باشد

در غلط انعام این شکم گویند و اگر آب این شکم نشود از این جهت هر چه شکم آب شود

در بقا و کفای آن نیز پس آنرا قیاس علی غرضه نباید کرد و سرگین آب علی غرضه گویند

نوع نهم جاریب شده در شکم است که گویند از او چیز است **یک** از بد مضمر **دوم** از کرب

مذوق **نوع دهم** آب را شکم قبض و سختی مضمر مروره شود **نوع یازدهم** آب را دمه شود

نوع دوازدهم با دقت آنرا گویند هر چه از بالا و یا با تیز قد و روده بر آه آن در ماه

یعنی خصیة آید و **قسم سیم** **قسم اول** آب را غلطانیده چنانچه مشهور است

و بندگان هم یافته روده را اندرون کند و قنطیر روده اندرون روهی است بندگان

گشت و خواهد شد و اگر بکی گشت شود علاج آن نمایند هر باز روده به **قسم دوم**

قسم دوم در علی و دمانش روده اندرون قرار بگیرد باید دانست هر چه از حار و دیکو

متصنّف و طه برقیده است از علی و شکل است لکن موافق دید عمل از **نوع سیزدهم**

نوع سیزدهم

۱
۷
اب را سنگ مانند شود آب قدری قدری بول بدستوار می کند و بگراهد چنانچه همه کس
سوزاک و امانند **فصل پنجم** که تعلق مپرون سوده است مشتمل بر پنج نوع **نوع اول**
جگر آب زیاده شود یعنی اما سده و بعضی را خشک نیز شود **نوع دوم** بعضی آب را
در کوار می از بسیار ماقبل غلجه دم شود از سبب پر شدن خون اطوار این است
که سینه بگنجد و دم قرار گیرد و اندام گشت باشد این را حلقه گویند **نوع سوم** شش
یعنی پیره زیاده شود آب دم بسیار از بسیار کند **نوع چهارم** اگر سپهر ز بعضی
زیاده شده باشد **نوع پنجم** آب را غلجه خون باشد و مالک نداند و کم نکند
آن جذب شده در زیر روده زرد آب شده نماید و در آن زهر مابون نیز مخلوق است
فصل ششم متفصلاً برین نوع **نوع اول** سنده و آب از امیب نمد زین لاس کند
و اگر بدین علیحده آن نکند آنجا ریم خواهد افتاد علیحده آن بنیدید درجه است **نوع دوم**
که پسته را در احتلام می شود **نوع سوم** کمر آب که خست ماند **نوع چهارم** از چهره طور کمر آب

در دوش نماید **یک آنکه** چنان شد از سبب سپهر **دوم آنکه** گرم در کمر آب جدا شود
 آنرا موی که گویند **سیوم آنکه** در کمر آب نرسد و از خواب استاده شدن آنرا
 اگر با دمانند **چهارم آنکه** بعضی آب از سینه نیندکند را بجنبانند **فوق هشتم** شور نشسته
 هزار مند و ناتهده زمین **مقتضای زمین** خارش و چکنه افتد **نهم** مقعد آب
 و اشک و کولت اندرون بیرون ظاهر شود و قیام ماند **فوق دهم** بود و قسم است
قسم اول آب دوم بخارد و موی چهار خیمه **نهم** اگر گره شد سه و یا گره
 کلد در دم است افتاده یا شد آنرا با پینه گویند و گره کلد ترا کولکس نامند **نهم**
 فوطه خصیه یعنی مایه لاس خود دیگر است **یک** مایه باله نورد و یاز خود و آید همین
 روز و شب مسکوره باشد و بعضی مرد و نانه بهیچ طور کنند و از این سبب باز رنگ
 نیند باشد و اگر اسپان را بسبب زرد آب و زهر باد مایه آب از اندرون
 بگردد شده از خود مایه جدا شده بر زمین می افتد **دو دیگر آنکه** ذکر آب

سپهر

بمردن از فوطه آویخته باشد آنرا کادیرن گویند **نوع هشتم** طریقت یک از ضرب **نوع نهم** از سبب

عمر کثیر **نوع دهم** دوران آب پرگشته باشد **نوع یازدهم** علاج طلق در زیر شکم لاس شود

نوع دهم مشتمل بر نشانی نوع امراض هر دو باین پیش در دست گویند **نوع اول**

زاتوه بر **نوع یک** گوشت بمرد پوست آبی بالا نمود کم و یا زیاد **نوع دوم** آب در میان باشد

نوع سوم استخوان بالا شود **نوع چهارم** ضرب با هر آنرا رنج میشود آنرا در زیر میدان آن آیه که گویند

نوع پنجم موثقه بر نید بالا تر از کماچی گوشت بمرد پوست بالا شود **نوع ششم** چکاول گوشت

یک از رفتن خون حریک **نوع هفتم** از ضرب این هر دو از یک علاج هر دو **نوع هشتم** منک غلظه

استخوان بالا شود **نوع نهم** از سبب پانفصدی و بسیار ماضی در سوراخ و از ضرب

رسیدن **نوع دهم** آب خشک شود و پست یا **نوع یازدهم** بنشیند و بعضی را **نوع بیستم** بر تپه باشد

دو قسم است **یک** اساده **نوع بیست و یکم** عرض **نوع بیست و دوم** آب دو طبقه شود **نوع بیست و سوم**

مشتمل بر **نوع بیست و چهارم** در امراض هر دو باین بس آب و آد میرا سگ یوانه گرفته باشد **نوع بیست و پنجم**

مجلس باره غمگین کاؤنچرانہ والدہ علم باب چہرہ دم در مادہ اسپ ماہیہ تا دار و عقیقہ

و پرویشی کرہ و آنوختن در کوارسی متفرج بود و فصلات **فصل اول** در علاج

اسپ ماویہ ہاشمیلر و نوحہ است **نوع اول** ہر گاہ اسپ ماویہ اسپ خواہ باشد جناب

مشہور **اول** باید کہ تا آرد روز اسپ ماویہ را ماہیہ رہو در آب جوشیدہ و آنرا

آب و چون بوش آمد تا بچہ دان پاک و صاف شود و بعدہ در ساعت نیک در ماہ جوشیدہ

دو اسارہ اسپ دہند بعد و ادنی اسپ چشمان اسپ ماویہ بہ بندہ کہ نظر آن بر اسپ دیگر

نہ افتد و اسطہ این است کہ بچہ بزنگ از زوید ہاشمیلر و دیگر اسپ را دیدن نہ بد و عند الضرور

لاچار است و از ابتدای حمل تا کہ خواہند روغمر کاؤداده باشند کہ آنرا زاید و حاملہ

ادویہ شیر تلخ و نور و گرم نہ ہند منع است و این باید داد بچہ سبز تا زہ مہماہ در رسع

سیان کندم و جو مید اجد اتوند در ہند ملکی نامند و در خریف تیز آرد سرد است و بچہ

بکی نیز با آؤنار مغفرت روز از ہنرم دو یک بچہ را بندہ ہجسدہ دویم بچہ را و ہر ہمین تہو کردہ

سیا

۹
اگر برگ علی نباشد برگ یکمین هفت روز دید و هفت روز غوغا کند بدین سبب است
ازین سبب پاره و موتره و چنگول و غیره خوب بکهره پیدا نمیکند و در ماه چنده در ساره
و در این هفت واسطه است و از هرگاه منقول است که اول ماه نطفه آب شود **دویم ماه** سفید
سیوم ماه خون شود **چهارم ماه** صورت بندد **پنجم ماه** نه در وجود که شهر رنگ بند
ششم ماه پوست بندد **هفتم ماه** هفته از اعضا و چیزی و رت شود **هشتم ماه** بچه در شکم
آب مایه بچند **نهم ماه** از وجود هر مید آید **دهم** بسیار جند **یازدهم** داده شود و بفر
دوازدهم ماه مید آرد و تشکیل آب مایه که زاید آید **اووم** دهند برگ که توریست بخاند
در آب جوشیده روغن کفشدنند **فصل** هر یک نیم لار بول که ای یکدرم سینه در
مخلوط نموده با مال البپ مایه راوش نند و شراب قندی نیم انار دهند و شراب مویز
بناید داد که باور است اگر برگ توریست نباشد این اوویه دهند زنجبیل اجو اینرند
هر یک چهار فلس قدسیه دو انار روغن کماؤیکیم انار با یک سیده مخلوط نموده

همین وزن تا دوروز بدیند و کندم را جو کشیده تا دوروز بنیز دهند جبهه کوزه جوشیده دهند
آب سرد نشویند و از روز سوم تا هفده قند سیاه دو آنار و غنخ کاو یک آنار بحسب
چهار فلوس آمیخته بلانامه همین وزن خوراند ازین زه دان قرار گیرد و بعد از آن **اب**
اب بدین بار حمله شود و بعد ازین یازدهم روز **اب** مایه اگر فیه باشد خون هفت
بگیرد و اگر که را کمزیا ده شده باشد موافق جسم او علاج کند که درج است خون
نباید گرفت **علاج** افزودن خون شیر **اب** مایه نشکر تریا و منید که نیم روغن زرد
هر یک یک آنار زیره سفید نیم با و حل کرده ماکه دانند همین وزن هر روز دهند لیکن کم
از هفت تا بیاید و اد شیر **اب** مایه افزودن خواهد شد و در یک هفته خواهد کرد و خوب بود
نوع دوم **اب** مایه عقیده دو قسم است **قسم اول** **علاج** مستطی ساید و در پارچه
هفت بوئی بندد و از یک سر لیجان بوئی را بندد و دوم سر مادام **اب** ماده بندد و در
بوئی را بندد و درون فرج کند هفت روز همین دستور بلانامه تا هفت پاس دارد و هفت

کرده باشد

کرده باشد مقیم روز زیر فرج یک انگشت دماغ کل از آن پنهانند گرم کرده نرم دماغ بدین
 و بسیار شرف نهند چرا که جای نرم است و همان ساعت آب طریقه مشهور است بدین حاله
 و بزرگه آب مایه را بشویند بدین ترتیب که زود آب بساید و نگاهدارد بزرگه برود
 باین پس بارنس سببه با پانی پیش نموده که لکه نتواند زد باز دست و ریش خود را از مسکه
 باد و غرغره کاو چرب کرده در میان فرج آهسته آهسته اندرون بکشد آن را قیاس نماید
 و سوراخ نشانند آهسته در آن انگشت بگذارد خود بقیاس معلوم شود اول در یک در آن
 انگشت خورد بگذارد آن آهسته کرده انگشت دوم در آن کند همین و تسبیح
 چهارم انگشت اندرون کند بعد انگشت خورد در امپرون کرده از هر سه انگشت
 بچه در آن را قدری بیرون کند و هر سه انگشت که در آن هستند بطریقی مال کند کند و
 آب نگاه داشته مطور را بر کف دست خود اندازد که بر سر انگشت شده در میان
 سینه شود آن آب را بیرون کند باز آب انداخته بدستور بشوید تا سه بار بمانند
 قوت

همان طور کند و آب ماد بر این ساعت آب بددها مله شود چنانچه مشهور است
سه روز بایدداد **قسم دوم** که بر یک دان کونست شود آزاد در ملک پنجاب بی کونست
بدین قسم معلوم شود که در وقت نشستن انگشت در یک دان میزد و پس آن را
از استره تیرا نشه لکنیز بدون دیدن از استاد عمل کردن خطر ه بجان آب ماده است
نباید کرد **علاج دیگر** موئی سر بگردم فرو تجم لیمون دو درم ملک سیاه شکر درم شمار یکبار
هر سه را آب نیمه در میان موئیها کرده استه بابک سر لیمان ابوشیم بند و غول شود و در
دوم ماد مینزد و دوت خود را با مسکه و بار و غنچه خوب کرده در قرح ماده است آب ازاد
و یک دان را آب ساند و بر دهن او غول مذکوره را اند و کوراج دو عمر که آب در آن
غول بند پس از غول را بعد شست باس دور کند تا در روز سه غول بهین و شور نماید
و قتی مضر و غول آب موافق ضابطه بدید و اگر مویش شرمه اندوز در سر آرد و بجای
آن یکم و دهامه خواهد شد تا بهفت روز کوارسی بگذرد اول روز آب بدید و دوم روز

علاج النعاج

۱۱
عنه الصبح دهند و بوقت شام نیز باید داد طریق دادن آب همین است و گاه
سر آب ماده عقیمه در پنج گام نهند و تا شش ماه از آب دور دارند تا شش ماه
ماده آب خواه مسامت **بعضی** اوقات وقت زاینده که بچگان بیرون آید
آز ابریده بکنند چرا که فی الفور بریدن ماده آب می رود پس بچگان بیرون آید را
ما تراب قندی مایه آب گرم خوش آمد توئیده دست خود از روغن چوب کروه
آز اندرون نماید و بمقام او برسد و فرج را دورست جاب و دوخته کند و بسک نماید
و تراب قندی تا دوا آثار هر روز همین وزن تا محفته بدهند و از جاب بن و آن کنند
و تا محفته کور ز بر شکم بندد هر چه قرار کرد **بعضی** آب مادیه را که در شکم
می رود آنرا پارچه کرده بیرون آرد بیرون دیدن از استاد نکنند از دایم در میان
هممیده باشد و خود بعد آورده است از و پارچه کور اسیده بیرون کند **بعضی**
اب مادیه را دست و پارچه اماس کند **علیه** که از این ادویه اماس فرورود

و شیره خالص کرده در مابده که نشود کثیر و موثر و سرخ و خفیف است خالص هر یک چهار فلوس
 مقدار دو فلوس که یکم بدو یک هر روز بخوراند و مرض و علیح آب مادی موافق است
 کوروده غزاید و همین قسم دیگر قیاس کند و بجز آنست **فصل دوم** بر در اش کرده دو
 نوع است **نوع اول** در فتنه از شکم آب مادی که پیدا شود بعد چهار کله است انگشت
 خورد و خود را یاد و شرح خوب نموده آمده است در درگاه نماید بعد بهرون آورده
 انگشت میان را نیز خوب کرده در درگاه آمده است از شکم او سرگین مبرود
 آرد و بیده بچه را او به نوشتند که مکیه کند **اینست** مورج سیاه پنج بخش عدد
 دو نوع کاو مقدار یکم فلوس دو غزاید یکم فلوس مورج سیاه آمده است که را
 نوشتند هم اول روز باید داد اگر این آرد به نهند و به ستور صدر سرگین مبرود
 ننگه که سرگین غمی اندازد روز کردن روده سر معقد و نشود قبض نشود که هم در و از
 سرگین به آب است کند این عمل لازم است **نوع دوم** است و بازرگانه اما شسته با

علیه

کثیر و موزن و سحر و شنبه هر یک چهار فلوس است سیده بوزن دو فلوس کویا یا میند
 و به آب مادیه یک هفته هر روز بخوراند که کره در آن سر نماند ورم با نهی است که رفع نمود
 چرا شیر ماده آب لعل کرده و تا که ورم نرود هر روز یک کویا خوراند باشد و اگر
 ورم با نهی بر آب با طبع نماند نقصان بگردد که او شیر ننوشد از اینج روی ورم
 بی طرف ننمود که را مضرت نرسد و آنرا از هر باد نود و هر جا که آب ماده و کره را ورم
 باشد لیس نماید **اینست** مغز بک لکوار و کلک موش از خانه خود بیرون اندازد
 در آب حل کرده جوش داده گرم نموده لیس نماید **غلیغ دگر** بگردد هر روز نوشند
 مورج سیاه پنج نشش غلیغ بک لکوار قدری سبزه در نیم پاؤ آب نوشند و اگر ورم
 بر پائنها نماند بک لکوار یافته کند و مورج در آب داده باشد و کره بدون نوشند
 شیر کلان و قویه خاطر خواهد نمود البته باید نوشند اول داده شیر بزومیش است
 دوم داده شیر ماده گاومیش سوم داده گاومیش است لیکن از نوشند شیر گاومیش

12

آخر الامتحان در دم بسیار پیدا کند تا مقدر نماید داد اگر چه در آن کفایت بسیار است
 و به آب گره و یا کلدن در اندک ایام و به خاطر خواه مینویسند تا هم بر عایت آن ندهند و در شیر
 این ادویه دهند سه ها که بر این سبب موافق قسم کرده مقدر این تمامه یاد مردم در شیر بنده
 بدام نوت نند و در ترانسته اربا چه صاف کرده باشند اگر بکنند از زبان فزه گرفته
 باشد و رفته فزه از این قسم باد خوره شود به طریقی شیر باید داد شیر در منک تا بدین منک
 باشد در آن کرده بطرفی آب نوت نند در این طریقی زیاد نوشته و در کفایت از میان
 هر دو بلاق بریده کند هر موثره پیدا کنند و وقتیکه که کله شود همین قسم باد و فلوکس
 مخرج سیاه و بک بک میخ و فلوکس دهند تا سخت خواهد بود و اگر هر گاه کله و لدی کوار
 گردد اول باید کوار بر آن شود و راه رفتن آموخته کند بعد چندانه پویه یعنی چهار تنگ آموخت
 و بعد از آن میدان داده باشد و باز بر خیزد و توف و تا که دو یک شود که رارسن
 چهار سینه نماید است که از این هم موثره پیدا شود و الله اعلم **باب پنجم در کودکی**

منصف

بیضم و سه فصاحت **فصل اولی** مشتمل بر هشت نوع است **نوع اول** محکم و مفصل بود اگر
 صلاحیت در توکل بر خدا حق آید و نظر کند هر اسب بقیمت آنقدر است می آید و آنقدر است بر
 تباری نمی خرد خواهد شد و هر گاه اسب تیار خواهد شد آنقدر قیمت خواهد یافت اگر حاصل است
 خرید کند و الا در در سر نباید کرد و باید که اسب چنین خرید نماید هر چهار جسم و چهار سینه است
فصل چهارم اول جلد و چالاک باشد **دوم** جلد مراد از جلوس است که اسب سخت نام معنی در آن دور باشد
سوم جلد خوش یعنی مراد از او است باریک خارش و خیره نباشد **چهارم** جمال مراد آنست که خوش
 و استخوان بندی که در آن خیره جانی باید شود و در دست و بر تپان استاده یک ن باشد و هر گاه سوار
 بر آن ننهد و در چند اران جمال بداند که در دل است هر کس که **فصل پنجم** سینه اول مراد آنست که
 و نوک او باشد **دوم** سینه مراد آنست که سینه است و در باشد که سینه تنگ نامت و در دست
 بنور خواهد بود در هر جهت تیار و در کند قیمت که خواهد بود سینه تنگ سپس را که باشد نباید گرفت
سوم ساختن مراد آنست که کفلی عرض دوم بالا شود و دم در سر کین نباشد اگر باشد از آن سر تو نمانند

و اسپس در ساختن با هر پشت دارد خرید نکند هر دو با یک لبس کوب لنگ باشد هر دو با یک لبس
خواهد خورد و بدکات نباید گرفت چهارم سم مراد آنست و سم رقیقه باشد و مگر از
هر دو روز تو با یک پیش است باشد تمام از آنست و مگر در خرید کردن آنچه امراض بالذکر قیم یافته
ملاحظه کرده خرید باید کرد و بعضی را هر دو دست شد سینه بسیار است شود از آنرا بدون
دست گفته خرید نباید کرد و از هر دو با یک لبس فرامیدن لطیف هر دو نشوند اگر نوز
نکند که گویند از این لب در جلد که مقرر شود و اگر از لب ده و موثره منجوق بعضی معنی
قسم در استخوان بند می شود و بعضی گمانی با یک باشد و بعضی را هر دو با یک لبس نیز
راست شوند از آنکه گمانی گفته است لب از این طور هر باشد نباید خرید انجمنه مات بارها
آزوده بجا آید و از اسناد کامل سند دارد و بیده بقلم آمده این نوشته را نقش دل با یک کند
و چنان لب خرید نکند که از همه بهتر باشد چنین شود هر دو ادنی و در دسر خریدن و آب
کلدان خریدن منجوق کلدان دارد و آب خورد منجوق خورد و در این صورت است

۱۴

که آب بر هر کوزه یک بار که اگر بخورد تا ده سال مانده و روز بروز تری کند و در زمان
 ملک پنجاب گفته اند بخت من اگر تو سوداگری را امید این آب بخورد لیکن در فرج ما بر آید
 نوکریه آب که فویدنی بهتر است و بر آب سوداگری آب چار سال و پنج سال
 تا ده سال آب است از آنجا که آب که مرتب و فربه در ایام بسیار می خورد و بدون
 خوراندن دانه بسیار آب فربه می خورد اگر آب که را دانه بسیار دهند بارها امتحان کرده
 که موثره و پوئی چند آرد و اگر دانه و غیره موافق دارد و سبب مرتب خواهد شد پس سینه
 یکی خواهد خورد از این عهد که تواند بر آید **سینه ختنی عمر آب** تا دویم سال بعضی تا سه سال
 دندان شیر را نمیشکند آنرا ناکند مانند بعد از بزود دندان شیر میان یک باله و دو دندان
 زیر آنگان را ابتدا بزود کندنی معلوم شود آنرا میل و ویک گویند پس گاه چهار دندان
 دو باله و دو زیر آن نوبت آید آنرا دو یک نامند و قیغ هر چهار دندان زیر آن آب بر کند
 و اگر یکی چهار سال گرسنه زیاد خواهد بود آنرا چهار سال گویند و هر گاه شش دندان باله و شش زیر آن

شکند چنانچه خواهد بود آنرا پنج نامند و در میان همه دندان جوهر شونده و در آن سیاه است
باید آن محل جوهر است پس آب را از این دو زده دندان شناختن عمر تلقی
و از چاه یک هر دو طرف دو دندان باله و دو زبر آن از دندان بفاصله یک می رسد ای شونده
آن هر چه را تیس گویند و اسک نیز نامند آب طوری که عمر زیاد شود مس کلدن ترک کرد و از
دندان فاصله زیاد شود و آب که از پنج زیاد عمر شود در میان دو دندان میان یک زبر
در شدن کرد و قیغه تمام سیاه هر از دو دندان زبر بود باید دانست هفت سال
یکه زیاد عمر دارد این را بی پنج نامند و اگر سیاه از چهار دندان زبر بود و عمر شش سال
بلکه ده سال فضا کش کند و مس کلدن ترک آنرا دی پنج گویند و میان منبسل در اصل
جوهر و ملنود آنرا ناب نامند هر گاه منبسل جسم کرده و ناب کلدن شود و هر
سیاه شش دندان زبر بود و عمر شش و او از ده سال تصور نماید و سیاه دندان
باند غیر مس و اگر از دو زده سال عمر زیاد شدن کرد میاید ای دندان زبر و باله چنانچه

۱۰

زبر

15
آنرا که میاید نامند و قتی که از مس دندان فاصله را بگفتن معنی ابهام باید دانست
مخمس است چنانکه گویند کم دریا ده است و دندان اب بر سه قسم است یک برآمد و سیاه است
و غیره موافق نوشته صدر است این اوسط گویند **دوم** سب و آمده و سیاه است زغنه
و کلان تر باشد آنرا هم که زما گویند **سوم** دندان خورد و شونند ما سال سیاه خورد
آنرا ما نش و سا گویند و که غیر نامند پس عمر اب که وجه طور معلوم شود مگر از منبت و تفاوت
منبت و سواجی دندان شناختن غیر است دست و پانچ لب بر آری **بعضی** را فو ته
و منبت این سه شسته باشد و در جدول رنگ غیر که معلوم شود موافق رنگ بریدن مگر آرد
و در نهایت عمر منبت اب سپید شود و مویر عیالی رنگه شود اگر ان دندان اب
تر است شده خورد کرده در آن جو نموده سیاه هر بهلده در آن پر میکنند شناختن آن
اگر باید که در فیه بر اب دلالت میدهد و سیاه نوزده سیاه نیز وجود دندان اب
جوئی الطور دیگر شونند و جو کینده طور دیگر شونند و از منبت نیز معلوم کرد و در منبت

متر استند لیکن در آن باب بخواند بود **و در کفران** در دندان سیاه هر سو کرده پرمیکنند و دندان
 سرطانی تراستند از این معلوم کنند پس که در آن دندان آب که آراسته میکنند و در این
 که آب جوان معلوم شود قیمت نیک باید این در حصص قدر سوخت و آنکس رو به قلب
 آراسته میکنند بر آن در شرع و حکومت لغز ممانند همان طریقی اگر ظاهر کرد در بین منقضیات ^{ای}
 این عمل باید کرده است **نوع دوم** است نهانی نیک آن آب فرود باید که در شش اند
یک بدبارن یعنی زیاد با گذر هر دو جانب نظر کنند و هر دو دست را بچینند و در بالا نگاه
 کسی که این آب باشد اسباب بسیار شوند **دوم** در مینا آب پنج مویشا بود در هر روز
 گویند و در مینا هر روز بر شو او را سنگ نماند اگر جانب چپ شو مبارک است لیکن
 در عالم شهرت است اسپیس را در هر روز در مینا باشد هر جانب در شو سنگ گویند پس
 ضرور باید گرفت **سوم** اسپیس را در سر میان هر دو گوش بر مینا کردن و در هر روز
 خوب است که آن آب سرد را در او آرد و آرد که **چهارم** دیو مرغ پنج مویشا در هر روز

و باید

۱۶

و با لاله از سید شود مهادت اندک اسپان در آن طریقه بسیار آیند **بخشم** مویز گوید و تران
 پنج هر دو بلیغ پیش از آنکه مهادت است در پانگاه آن اسپان بسیار آیند **مطلق**
 همین دو طریقت **یک** نیم بدن یک رنگ باشد و هر دو با یک پس و دست چپ است سفید شوند
دوم تمام رنگ بدن یک رنگ باشد و دست راست سفید شود مهادت است و در زوشت و خواند
 دست راستی و چپ مختلف است **اگر** با این عالم اندک دست راستی را چپ
 شمارند از این طور که کوار در بر و اسب استاده نوعی در دست کوار راستی و چپ
 باشد همان دست است شمارد و تا این موزر کرده کوار بر اسب کوار شود موافق
 دست کوار دست اسب قیام داند **نوع سوم** عیوبی از آن اسب فوید کنند
 سی زنه اند هر دو قسم است **نوع اول** هله و بکر هله متصل از پنج بند سورا
نوع دوم سوره در متصل از پنج خود قسم است **یک** باوید در در آن سرب
 میباشد **دوم** آنچه در آن آب باشد **نوع سوم** مو صیار با بی اسب کسی کند

نوع چهارم موته در پانچ پس نیز می شود علیحدگی هر دو یک است **نوع پنجم** که بجهت

در عقب موته استاده و بعضی هم موته ازین نیز باشد اما کسی میکنند و بعضی است

ازین رنگ ظاهر شود **نوع ششم** چکی و دل در پانچ پس میوه آنرا بسنت نامند **نوع هفتم**

با کوه ماکله چهار میوه دو بهای دور شود و مثل مرض درد حکله ظاهر آیند **نوع هشتم**

در امراضی است که در فصل است پیش ذکر شده فهمیده بعد از آن **نوع نهم** چون باد

هر آب بر پانچ نیز زمین کشیده روان شود **باب بیوم در امراضی و علیحدگی**

به تمام جسم است مشتمل بر چهار فصل است **فصل اول** مشتمل بر است و مکتوب است

نوع اول هر قسم است یک سپید **دوم** سیاه **نوع دوم** با و قلم مشهور است

چهار قسم یک از پیشی و در میرد **دوم** از پس و در آید **سیوم** بعضی را سخت است و آید

چهارم بعضی را نرم و در آید **بعضی** است ازین مرض دو نوع می شود خود را و آید

کزیدن کرد و علیحدگی است نیز و زیاده امانت کردن است با هات **نوع بیوم**

است

سمدت باد در ابد دیوانه می شود و آدی را خود را بگزیند **نوع چهارم** مرگی است که آب بهوش
 بر زمین افتد **نوع پنجم** تمام بدن آب از باد بند شود جنبش نتواند کرد آنرا باد خشک گویند
نوع ششم گنگه گو یا مردت شناختن گنگه اینست هر در چشم آب لثور شد آنست
 بنظر آید آنرا سنگند دانند و در چشم مرده هیچ بنظر نخواهد آمد **نوع هفتم** آب خود را
 بسته روان شود **نوع هشتم** کهر باد مرض خبیالت **نوع نهم** رگویی که در زیر پوست در بالای
 گوشت غرور و پند نمود **بعضی** روز بروز زیاد کرده در بعضی پیور مقدار بسیار است تمام
نوع دهم آب مت شود مانند کیف خورده **نوع یازدهم** آب مت شود و گردن
 خود را مثل گردن گاو گردنش نماید به شدن امحال است هرگز باد گویند **نوع دوازدهم**
 ببدن آب د دوره شوند و بعضی را بشکند و چپ افتد **نوع سیزدهم** بویاب
 چپ افتد علاج باید کرد **نوع چهاردهم** آب سرد شود و بگردد و حرق کند **نوع پانزدهم**
 در آزار کواری و آزار که مافوق اینست هر در آزار کواری لفظ زرد در چشم افتد

و دل زنده و دم کند و تب باشد **نوع هشتم** ^{۱۶} برای در چشم است **بیاض** و **دوم**
 خشک **نوع نهم** آب را بسیار زمین رانده باشند خون در آن دم بر شود
 مثل گل افشوده تمام چشم آب گردد **نوع دهم** ^{۱۷} با دیرقان یعنی کنول ما و
 چنانچه او را می شود **نوع یازدهم** آب را موخا کوزه در قسم است **اول** آب
 سفید از دم سب سرد بر و غیره کند **دوم** آب شکر آب تخم مرغ و فخنج
 شود **سوم** کوه خا از گری باشد **چهارم** از تب گرمی باشد **پنجم** کام گردد و در
 آب پیدا شود **ششم** با دم کوم در در بند و بر جهان که گویند و لونی نیز **هفتم** آب
 خون کم شود بسیار خشک گردد و نقطه سیاه در چشم افتد در آن محل خون
 نباید کشید **هشتم** از دم می شود **نهم** شکر مالک **دهم** و با شش **یازدهم** سنگرام
دوازدهم حکر آب خشک شود **سیزدهم** ^{۱۳} با دوزخ کام و خون جمع شوند و غلبه
 آید **چهاردهم** ^{۱۴} آب کوزن خورده باشد **پانزدهم** ^{۱۵} سیرا ریاده شود

بنی

۱۹

ششم ^{۱۶} نوع اول با درک ^{۱۷} مقدمه موچه در کرم پیدا شود ^{۱۸} **نوع دوم** از سبب بی تیماری و فوطه را
 بدنه نه نشسته باشند ^{۱۹} **نوع سوم** بسیار ناقص در سواریه **نوع پنجم** بر کوه
 دریده شود و ضرب رسیده باشد و اما کسی که در علیج آن بد است **فصل دوم**
 متشکلر جنوع و تب نه است از پنج طورت **نوع اول** از یاد **نوع دوم** بلو **نوع سوم**
 از زکام و کف **نوع چهارم** از غلبه خون **نوع پنجم** از یاد و بلغم **فصل ششم** خارش
 متشکلر چهار نوع است **نوع اول** از یاد **نوع دوم** از کف و زکام **نوع سوم** از تلخه
نوع چهارم از یاد و کف و زکام و تلخه **فصل هفتم** در ماده زهر فرود آوردن
 و از بار کران و غیره **باب چهارم** در ماده اسب بادیه و عقیمه و پورش کره
 و آنوقت آن در سواریه متصفحه بود و فصل **فصل اول** در علیج است ماله
 مشهور بود و نوع **نوع اول** هرگاه ماله با اسب خواه باشد و غیره آن **نوع دوم** است
 ماله عقیمه و غیره **فصل دوم** پورش کره متشکلر دو نوع است **نوع اول** و فتنه که

از شکم آب مادیه پیدانود **نوع دوم** اگر دست و پا بی کچم ورم شده باشد

باب پنجم در بودن آب متفخم بر سه فصل است **فصل اول** متفخم

همینت نوع است **نوع اول** بود اگر چه را لازم در بدن طور آب خرید کند

نوع دوم اگر که نشانی نیک که خیز است **نوع سوم** عموث بر یک آید **نوع چهارم**

اسپان بدین رنگ خرید کنند و قسم است **نوع پنجم** اگر خود عازم بود یا

آب خرید کند بدین ساعت باید خرید **نوع ششم** اگر آب خرید کند

تغویز در کلوش آن دارد **نوع هفتم** در تعلیند **نوع هشتم** در ماکم است

امب یعنی موته داد کی و لواری و آب داری و مانه و علیغ خلتی

دوم و کجدم و اسب در استام شده بر زمین افتد و شکسته شود علیغ آن

هر بار از اصدخ شما و به شود در ج است **فصل دوم** بود و نوع است

نوع اول لونه آب **نوع دوم** کوند کون آب **فصل سوم** فوبه کوند آب

و مصالح

در مصالح کم خوریه و مرمت و دم و شمار متفرغ بر شش نوع است **نوع اول** ادویه

متفرقات و غیره دهند و مصالح کم خوریه **نوع دوم** زنبه کردن بطریق ایجاد اوستاد کاملی

نوع سوم خونند جو سبز و کوزه سبز در کف **نوع چهارم** مرمت و شمار اسب و تر

تیب دراز کردن مویله **نوع پنجم** زنگ تکرر و موده و دم **نوع ششم** آب

بدنیم و فرود رفتن اسب **باب اول در دانستن طایعات محمد** شکر چهار

فصاحت ابتدای آلت **نوع هفتم** از جلد پنج برادران هر بند بودند در فرخ اسبان

اوستاد کامل شد و سایر نوبت ترتیب داد ذات اسبان بر چهار نوع

قوم ایشان بود درج **کدیچ** زمار دار یعنی برهنه **دوم** جهتی یعنی کهری

سوم همیسی **چهارم** کور پس ایشان را به اسبان جو مناسبت چو اگر آن

انزف و ناطق است قومیت اسبان چهار نوع بر سه طریق مرتب ساخته

اول آهون صیت آهوانی است جلدی بسیار کند و در اندک محنت مانده کتودر

خفایک سه و باغرت باشت اندام نوم و نظر تیز باشد و از آب تیزه و بناه بگرد و در

نخه **دوم** جلالت و وفادار در گشت کواری و رفتن دور زمانه **نخه سوم** قبی اندک

تیز و تیز بسیار کند قوی بالا و نخه مور در و وضع **در چهارم کور و** نخه پنجم بر غصه

دارد بسیار خوب و آب غصه کند تیز کم و کینه دار خوب بس برین مقرر کعبه بر است

سوار است آب و قوت کما در و بهتر است و در این بود اگر چه بر وجه مهر

و مناسب دانند همان است **در امراضی باید دانست** اکثر آن

گویند در مزاج آب موافق مزاج انسان است اگر چه جسم جاندار

از اربع عناصر است لیکن اختلاف بسیار است و در علاج انسان

با در اختلاف است و در مرض و علاج آب با در لازم آمده چنانچه مقرریم یا

واضح باد اگر آب را غلبه کرده باشد علاج کرم کند و اگر غلبه کرده است

علاج کسی در مانند و اگر با مخلوط باشد هر که غلب است در علاج رعایت

تسخیر

20

آن لازم دارد و اگر آب را چند امراض لاقی شده باشد علاج آن مقدم دارد و در موسم
 علاج سرد نمایند و در موسم علاج گرم کنند و اگر مرض باشد براتی آن علاج نمایند لیکن رعایت
 موسم لازم است و رعایت مرض لازم دارند و هرگاه خون گرفتند خواهد موافق جسم
 آب خون بگردانیده نماید گرفت و ادویه پهن دستور بدیند این را فهمیده بکارند
 چو از مشهور است بکس علم راده از عقده باید و در حالک محروسه اگر نعلندان و خیره
 معالجه افراسی علم از نقص عقل خود نمایند و آنچه ادویات شنیده اند و دیده اند
 بعد خود می آرنند و تمیز نمیکند و مرض را بیخ شناسند که از آن ادویه نفع گوید و یا نقصان
 آنها را مطلب باد و به دادن و زر گرفتن است و اگر کسی از او شان استفسار حقیقت
 و ماهیت می نماید جهت در پیش میدارند از آنها علاج نماید کرده و مواخذ نباشد چو از
 شیطان در عذاب بهتر نصیحت از آنرا خواهد کرد و حصول علم کوایی بحث نیست
بیت سبک بدریا ز هفت کانه نشویر با جو نکر شد پلید تر باشد تا نور جهل را در خشک

دانش نکرید در کمالیت صد فدا طو ز ای کج گشت ملوم میکند **فرد** حو بلبله را
حروشان از کجنگ و بیم بقیتم شه که عا بر نه توان کردن به گشت کج فدا طو ز را
ناقص از کمال بر دلالت ز دنیا بیشتر دیده احوال کند عیش و دوباره بیشتر بکلیغ
اگر چه درین نهمند و نقصان درین متفانی حاضر آید در رفتن و قوت کردن
بر او حد است و اگر معلوم و بر لقی سجا فدا دست رس درین فرخ کرده است در
اجوائی کار غریب باید کرد و وحدت و اقوت درین باب خیر الناس **تفصیح**
الناس **فرد** دست دست حق بر دست آویز دیا **فرد** ورنه بی نیت ازین دست
بش خاری و در محبت دنیا آبرو بر مقدم است بر ابرو این دست و اقبال نیست
بزه گرد نباید نه از اینجا که **فرد** بخت خود را در تو قایم مدار **فرد** صد رمق میرسد
از فضل حق **بیت** هر چه نصیب تو میرسد **فرد** ورنه ستا بنایم میرسد
بیت آبرو را کطلب دارم موز خا خوش **فرد** که کلاد در حوض آینه در بازار **بیت**

معه

مصرعه جوارب متاعی که بغیر ما دیروز شدند **دیگر** آنست که حیات و حیات
 باختیار برود و کار است در آن هیچ کس با رای نیست پس که اعتقاد در این
 بعلاج دارد و علاج اسب آنرا باید که در فرصت نخست شایع مطلق است اگر چه
 شده در اسب جاهل در عرض و علاج کرده شده و آنها با معالجه خورشید همان آورده
 پس نیکو جاهل باشد در علاج اسب او نباشد **دیگر آنکه** مردان سپاه پیشه را
 لازم است هر روز در میدانها بسویم روز بر اسب سوار شده گشت در میدان
 میداد و باشند چاره استعمال سواریه و سخت که در دوازده سواریه اسب
 واقف باشد هر روز کار عاری نشود حکم این **فرد** که در خانه صید خواهد کرد
 دست و پایت چون غلبت بود **دیگر** که گردانیدن اسب سر اسب و نیزه و غیره
 حکم این **دو** هر دو حی زمانه بهر او من همه کیون بوجی اسب حی می آوین او یک که
 ساس **لیکن** تجذاز که حضرت بجان و اعضا برسد و اسب را با غرضند ندید و در

ز به از خوراک نمایند و دانه همیده و روغن کما و نفیس همیده باشند و به آرام
دارد و سوداگران را نیز لازم است که آب را در سهواریه خود و یا جابک ^{سوار}
در کواریه خوب همیده شود و آورده باشند و نه چند آنکه آب را در گود و سب
خوراک را ایکن رود و ضرر را عضا نیز رسد نباید کرد و بمقدار لازم بملا آورده باشد
فردک کمال کن در غریب جهان شوی کس بی کمال مایع نیر زد غریب **فردک**

شما خلق بتانه از آن فضل آب باید گفت از این علامات غلبه سردی در کوی و باد و هو
در یافت نمود اول باید در چشمان آب و اگند کونست هم پوست با رنگ بر چشم
می آید این را بتانه گویند ملاحظه نماید مشتمل بر چهار نوع است **نوع اول** دانستن علامت
سردی رنگ بتانه ^{سردی} زرد و بعضی را لعاب از دهن و ناسه مثل آب زرد و زرد کند
سردی تصور نمایند و بعضی را در سردی هم مخلوط میشود **نوع دوم** دانستن علامت سردی
و بسیار سردی و بتانه پدید آید و اگر خون مخلوط است و از بعضی چینه ماست غلبه کرد

سردی

سردی

سردی

۴۲

یا پیش خون داند و اگر خون بکشد یعنی خون فصد کند و او ویسر و کجوراند و اناح سیاه شوند
نوع سوم دانستن غلبه باد اگر غلبه باد باشد از روی کفایت و دود و زوره در بنانه ظاهر شوند
 و اگر اسب ازها که سخت ماند باید دانست که غلبه باد است و مقرر است که در سردی
 باد مطلق باشد **نوع چهارم** دانستن غلبه خون اگر خون غالب است رنگ بنانه سرفه
 و دود زوره سرفه در کفایت بالید در بنانه نمودار و تو شوند دانست در همه جا اجماع
 از عروق قلب است رنگ باریک را در در بنانه مینویزند مضافه نکند و بعضی را اناح مثل نخود
 بگونگی سرفه باشد اگر چه کمر آنها سیاه شوند آنرا در اصلع او ده گویند **السیر**
 که بنانه او ده باشد از آن خون بگردد او ویسر و دهنه این درجه مرض کمال است از این تا
 هر که غلبه نماید و به است هر مرض که نمود رعایت علاج آن در غالب باشد مقدم
 دارد و بنیاد مرض و دانستن مرض از بنانه اسب هر که این منقح شده در علاج
 عاریت خواهد ماند **نوع دوم** تشخیص کجور از رویه و غیر کجور مشهور و چهار نوع است

نوع اول بر اسبغ را در غلبه سردی مابسته آنرا ادویه گرم دهند آن نیز تلخ و شیرین است

و اگر موسم سرماست بر عایت آن پوشش بر آید و از زرد و جانی محافطت نمایند

نوع دوم اگر غلبه گرمی مابسته ادویه سرد دهند آن بر نشی ورق یعنی کسیده است

و اگر موسم گرماست نشویدن و جانی سرد و استن موقع است و اگر سرما است

بر عایت موسم استن و جانی سرد و استن لازم و مناسب است و اگر سرد در اند

قدری و قلیا نماید **نوع سوم** اگر غلبه باد و بلغم مابسته ادویه نیز تلخ و شیرین بکار آید

و در چشم آب ازین سبب بر آن موضع اگر خشک شده و یا رخت مانده

و یا ورود کرده باشد از آنجا موافق مرضی و طاقت آب خمر بگذرد و از

گرفتن خمر با گرم برین و در موسم سرما عند الضرور خمر باید گرفت و اگر

داند بر سبب کردن آن موضع را موقع بر جایست از روغن کنجد یا روغن کما و جوی کرده

از آتش با یک فنجان کنک نماید تا موضع مذکور خوب گرم و آب بموثر شود

کرده باشد تا ایام لازمه **نوع چهارم** اگر غلبه غمزه باشد از هر دو پانچ پیش خون
 هفت اندام بکشد و از یکم آنرا نیمه فرج شاهی زیاده بناید گرفت و اگر غلبه غمزه
 زیاده باشد موافق مرض از هر موضع چند رک موقع فاصله ایام داده بقدر احتیاج
 بتدریج بکشد و در یک دور و زیاده گرفت و مخصوص در چشم حال خون است و از
 آب شستن و ادویه سرد دادن نافع است این رعایت موسم سرما لازم دارد

نوع پنجم تجویز و ترتیب یافته از این بنده است **یک نوع انشفا**

قطعی سینه بسینه دارد درین کتاب درج کرده برای اصلاح خمر و تمام امراض
 نافع است و کولها و بول بند و خون در اندام او برشته باشد و آب
 قوی است و مانند کل انشفاست **حب نمور** بناید ادویه را آب و در
 و گاه نخورد در هر موسم این حب باید خورد ایند نمونش **کاه** بسیار خورد و وقت
 خوردن حشام است و برای ورم و لاس و طبلق و برای رشتها نافع است

طریقی خورائیدن حب مطبوکیت مکرر امراض و آب بکوفت و بندودانه
ناظر کردن مناسب باشد بهترین **و نوحه حب میانی** اینهم نفق سینه بنیت
درین کتاب است نگاره بر جمیع امراض نافع است بر اشیع سولها و اول بنید و خلفه و غیره
و اصلاح خون در هر ماده و مانند کیکار لواری علاج مایه بنیت **نوحه حب الحیات**

درج نموده اینست زهر تمیله زهر دودبه زهر سکه و شکرک نخ کورج
نخ او ننگ سها که تمیله هر یک یکدوم مزج سیاه کته قونقل عقوقه هر یک دو دهم
نیله توتبه نیم دهم بجز بویی دو دهم عرق اورک و عرق بان محک نیم قنار اینهمه او دهم
کوفته چغینه و زهر دودبه عرق کبک نموده حب مقدار کنگر صحرایی یعنی همانکه بنامه در سیاه
خزک نموده کنگر ار **فصل سیوم** دانستن خرد و قهای در ازان مختصر است بنید
ازند و علاج بند کردن خون جاریه و فتح جراحی بوسیله خنق و مرمت حصه کردن و ترک
و کولنت در دیده و لنگ کردن با ارب و نیز درج است بمفصله و یک **اول مردود**

زیرا

24

زین زبان هر دو جانب تا نیمه آنرا خون بگرد **دو رکام** در نیم **سینه** گذاشته بطرف
 و نه آن و بطرف قلب شش عرض زنده در میان کام هر هفتاد و نواکونید تا نیمه آنرا خون
 بگیرد و زاید و نقصان دارد **دو رک** **دو لب کام** یعنی اندرون هر دو لب آنچه را که بنظر آید
 چیزی کم کند یعنی شش زنده و دم قدر دو دوره را آید و در لب با باشند بر آن شش زنده از
 آید و دم و لعاب بر آید تا فست **رکها مرد و میدق** هر دو جانب باله پوره از بیدارها
 چهار انگشت از عود آن پوزمال بر منخرن بر آن هر دو را از در شش تا نیمه آنرا نگه مید
دو دور که با این بقانه هر دو در ششمان هر دو جانب طرف نور از چشم فاصله شش انگشت
 و بر او شش زنده در رعایت و دم بجا در هر دو لب باین موضع را شهریه
 گویند از شش انگشت زیاده فاصله گذاشته شش زنده و شهریه زنده تا و دم نبرد
 تا نیمه آنرا خون بگیرد **دو رکها با کوشش** زیر نکتة منصار کوشش چهار روز کوشش با بقا
 پنج انگشت رک زنده در لب را از هر طرف زمین گذرد نمودار خواهد شد بر آن

نشر زنده خون از نیم لار یا یکیم آنرا بصورت بگردید **دو سینه ک حلی** از هر دو جانب
خوب بگردید اول از گردن کله را از استخوان همه مفرد دهد و در لب نورمال بنزد بند قتل مادی
هر دو رک خودار شوند بر آن نشر زنده خمر تا نیم آنرا بگردید **دو رک سینه** هر دو جانب
منه پور اند خمر کلیم آنرا بگردید **دو رک عفت اندام** در هر دو پای منتهی از
بویار و انگشت بالا نشر زنده اینجا غنچه ورم کواید شش کلیم آنرا خمر بگردید
مس رک درک پای اندرون و بیرون در کوه تا یکم بنویزد در هر دو پای با یک
کاجی گویند و بر آن مضمی می بندند بالای سم رک است در چهار پای اندرون
و بیرون است رک انداز یک بزرگ یکت بند اول رک بیرون یکت بند
اگر رک کند شود به بلا چای رک اندرون یکت بند مضائقه نیست و بعد از
خون گرفتگی بروز سیوم تنه و انگشت از پیشه ماشی مانند و هم جای پیشه باره
کرده به بند دو میانی و سنور بر روز و هفت تا پس پیشه و اگر در سینه باشند

خبر

چهار روز و این عمل نماید و احتیاط اینست که اگر سیوم روز پیشه واکند و پیشه دیگر
 بنماید و تیمار پیشه نه نماید و اگر اسپانی را هر کس وقت با ما رسم تازان و نرم کرینو بنابر
 احتیاط این مرقومه الصدر لکار باید بود و اسناد ان مغز کرده اند هرگز اوقات
 بلوت دن خسرک در کوننه بای چهاول پیدا اینتو بسن رستم مغز کرده ام هر هر گاه خون
 بستند پیشه باره پیشه ننموده و خمر آوده کند و زخم شتر و کانی کونه بای با احتیاط
 یکسان صاف بنماید و پیشه در پیشه نه افتد و سخت پیشه بشود از سخت بستن بای
 در خواهد کرد از سخت بستن نفع خواهد شد پس در او وسط بعد از او و خمر
 یک از یک پیشه بگرد و مالش و غیره موافق ترتیب میگردد باشند و پیشه باره سیوم
 روز خمر آوده نباشد از نیطور در اسس چهاول خواهد بود **دورک سنگ کاه**
 از هر دو جانب شتر زند و بالا زخم شتر یک بجای پیشه یک خمر جاریست بند
 خواهد شد چو از جانب پیشه بستن نیست و خون یکینم از نا بگرد **دک دوم**

او زردم رانج اندک گذاشته شتر زنده و پیوسته است بند دراز سخت است
 بستن پوست و موهاست دم در زیر پی خواهد آمد ریخته دور میزند و اگر خون بند
 نشود و از روزن و ابریشم کیم زنده و خاکستر داده پی نیز بند و خمر تا یک بار
پود پی رگ در هر دو پانچ بس از بر نازید در ساق یعنی پی گویند بران رگ
 شتر زنده بجهه خاکستر داده بطرفی بخت اندام پی باره بند و خمر از هر دو پانچ
 یکیم آثار بگرد خمر **کف پی** از نعلبند سم تراشید آب جلی گویند در باله
 خمر یک دو ورق سم باقی ماند از از سم تراش نعلبند خون یک است اند یعنی
 جوزه و قند سیاه آمیخته بر جراحت داشته باله آن جرم خواهد داده نعلبند
 کنند و تاند نعلبند و دوباره در سب از تان و بکند و خمر یک آثار از یکبار
 بگرد **دیگ است** اگر خمر فصد کند و در بستن پی و یا از روزن و ابریشم هر خمر
 میکانی ملامتیده از ن بند نماید و رگ کام و مرد و ملاق جلی پی بستن و وقت

نست

نیست باید که آب را کمره در دهن داده از خان قانیره الکالی یعنی آسمان مراد
 از سر بالا گردانست تا درخت یا از چوب دیگر که بلند باشد کند و بالا سر و بدن آب
 آب اندازد از سر در آن خون منجمد شده بند خواهد شد و بوقت کتدن در کت احتیاط
 بکند بر بند نشتر را از رسیان و یا پارچه مقداری که از خون باید گرفت گذاشته
 از آنها بسته چنانچه از استا دیده باشد بعد از چهار هر قدر خواهد چرخ بستند
 و هر گاه خواهد بند نماید و چنان شود در بند نمودن خون عاجز ماند بعد خون گرفتند
 هفت روز روغن خوراکی منع است و اگر کب جراحی کند ادویات
 بند نمودن خون تیار کرده است اندازد چنان شود در حشر جاری ماند آن زمان
 ادویه را استن کرد مثل شهور است تا تریاق از عراق آورده شود تا از کزیزه
 مرده بود و در بقل آب غلغله کشت پیدا شوند و بخت غلغله در آن هرگز بیم
 نمیرانند آنرا پاک کرده کشت بیرون کنند و بخلک نمیده است و در هر امور برود

حکم استاد حضرت خوب نیست **علیه بند زخم فتح** اسبندنگ ساه ننگ
کسی اسبرک هر دو ننگ که خسته نموده در او و مایت دیگر وزن برابر مخلوط کرده
سایده در زخم بر نمایند و هم خود قهاسه خود پاشند و خون جاریست بند زخم سلکین
نه پاس احتیاط در زخم ادویه بر کرده و نیز زخم از کوزن فولاد و ابریشم **بند زخم علی**
بند کردن زخم یعنی موم روغن پاوانار موم دو فلوس جو به چهار فلوس مردار **سندک**
بیله تنوخته کته با پسته سنگ اجف هر یک دو فلوس کسین کفیلوس روغن **موم**
چو پارادرد آند آینه از آنش کداخته با پارچه صاف کند بعد از دور مایت با یک
نموده در آن اندازد یک آتش داده خود آورده از چوب حل نماید هر یک
ذات نوزده بعد بکار بند بیکر تا زخم از آن دور خوب تر و به شود و نیز زخم را
به شدن ندهد چو اگر در پیش زخم به شود و اندرون همان مایت ضرور خواهد کرد
و از آنجا که در آن را می خواهد افتاد باز چاک کردن چه حاصل اگر در نیز زخم به نحو
و از آنجا

وانه انما يماند با استره باز چاک نموده و نیز زخم را کتاده دارد و هرگاه زخم به شود
دریم و ریش و طرف کرده آن زمان ادویات خشک بر او اندازند از آن خشت گویند

خجانه **انیت** بهنگار **پوست** از زخمها بسیار گویند و با ریک کرده اند از زنده و بسیار
نه با بار معقدنی یعنی بهنگار انگشت کرده سیده انداخته باشند و جویم گفته نیز

همین حکم دارد در جراحت به خود بدنه **ارجم** و **دیو** استا و نوشته اند زخم ایشان
و حیوان در شفت پارس به شود لکن از سب زهر در مخلوطات بدانان نباید کرد

و به اسب بکار باید در **انیت** زهر تیغ نیده تهو ته به **بج** بهلده هر تان

بین پهل جو به کار کند بهک **بکنه** **جوک** **سینل** **بکار** **سهبا** **که** **زرد** **جوب** **دار** **پهل** **پهرو**

هر کفلس **روغ** **کنج** **ب** **و** **بجفلس** **گرفته** **بر** **شش** **گرم** **کند** **و** **ادویات** **را** **نیده**

دقتند **روغ** **کنج** **بج** **کوشی** **انداز** **و** **بیدان** **فرود** **آورده** **آمیخته** **بمان** **وقت** **در** **تغیر** **آب**

تا **ارجم** **را** **اندازد** **و** **مغرض** **ادویه** **سوخته** **نمود** **و** **قتله** **کرد** **و** **آورده** **بکار** **بماند** **در** **صحت**

تا شام بر زخم آنرا چکانده باشد چنانچه فرصت بدید روز دوم کوشش برشته

و خشک گشته خواهد دید بارها امتحان نموده است **علیه نجبه کردن هر جا که در**

لاس و بایبده توی خواهد بود نجبه تود و درم در و افتد بوسه کندم نم با و ریج در آنرا

کاذران باره بپوشید مغزوب که کبود را جویند زنجبید سورج سیاه بندال را به هر یک

چهار فلوس هم را با یک کرده جمع نموده در سرکه بپوشد شراب خالصی بکنم یا شندلی

نجبه نماید کرم بر آن موضع بپزند و در چند روز نجبه شده زخم در آن خواهد افتاد

و زخم خواهد شد **بفضیله** زخم نمیر افتد از بستن او به و آنرا آن لاسی خواهد شد و کوه

دیگر آنکه سر کس کاوشش و خشک آینه نجبه بر آتش گرم کرده گرم کوم بپزند و چینی حکم

لاس نجبه خواهد شد و در ابتدا آن را لاسی خام و بالانته و در کبها و بچه مخلوط

کوشش بالادیر شوند اگر از اجاک نمایند که بپزیده شوند و خون حار به نگو آنرا چاک

بناید کرد و هر گاه آن از او به و یا از خود به نگو و درم در و افتد از زمان رگها و بچه

ز سر نشیند و بیم از آن بالذو زیر پست بر آید و کواکس بخاطر نازد از استر
 و یا سر خاک گذریم از آن بر آورده در میان زخم نمک نیند توتهمه باریک
 یک یا بیک ایضا میاز برود و بیک یا را همراه آن باریک کرده بر نماید
 آنچه در او خواهد بود از او در خواهد کرد و زخم را صاف کند روز دوم بخند
 از آب شوره مانده روز پنجمی عمل یعنی دستور کند بعد از این از آب شسته باشد
 و از مردم جو احتیاج باشد **دیکر آنکه** ادویه گرم به آب سرد در داده و ادویه سرد
 به آب گرم داده و غم را در کلیات بالدم قوم است و در زنده اندر جانی دور
 کوم در سردی و سردی در سردی بایفیت است بکرمات از او در مختلف می شود
 مرتب کرد امتده بیک در کلیات بجز نوار **ترتیب حقنه کردن** اول یک
 دست خود را از روغن خوب نماید بعد خود را از لکدیوی در بسته است
 آندست را در آب انداخته مرگین از شکم بیرون کند و روده را صاف نماید

و از نیال باسی هر دو طرف و هم باشد مقدار پشت انگشت در دو برابر نیال

بار و غرض چوب نموده اندرون کند و آب شیر گرم کرده به مقدار در آن براند برآید

اندرون روده رساند و نیال پیرودن آرد آب از شکم همراه باد خواهد برآید

و در امراض حقیقه ادویات و در آب جوشیده میکنند همین قسم بعد از آن در آب

در علیحجه همان در جبهت و کمان آن نمر به آن می کنند در اصطلاح

آن نامیده اند **مت و یکی** زرد چوب مغز کنگر و اسفند در باره چوب

بند و در چوب هر مقدار بکشد باشد آن چوب را بند دروغ گویند در

طرف آینه یا مسی انداخته گرم کند از زمان چوب را گرفته چوب را غوطه

در دروغ داده هر جا که باشد بر کل دهد یعنی و تورا تا سه روز بر کل نماید و هر جا

که بر کل دهد آنجا را از دروغ بماند هر روز تر کرده باشد نوزت آنجا مثل

دانه دور خواهد شد و پوست نو بر خواهد آمد گاه گاه از آب گرم شده بماند

نوع

۲۸
۲۹
نفع دارد و لیکن اگر از رستاد دیده باشد سوخته آنجا دور خواهد شد و اگر خود کج نماید
سوی آنجا بر کوزه آید شد داغ جرم برهنه خواهد ماند **دیگر آنکه** آب دست و پا بر آرزنی
طهر نالنگ میکنند از سبب خلائق سینه و یا کوشند در دیده و یا ضرب رسیده و یا زانو
و یا پاره و یا مریه و یا بلهدی و یا تالی از خون برشته باشد و یا موته و یا کجوره و یا
چکاد و یا امراض سم لاقوشه باشد و منگام و یا خستاشنه و هر از آن آب نالنگ
نخله کرد منفع نخوده بعلیه آن باید شد و منگام آنرا آب از چهار پائے یکبار
از خود بردارد و نالنگ کند نیز سبب هر در خوب ضرب یا زخم آمده یا کوشن
ان را در ولایت خوب نالنگ نماید **عصیه** با زیر دوم پل نالنگ از جبریزم بر ساق
سوی یک انگشت سخت بندد هر پائے دوم نالنگ را بر زنی بندد و پائے بندد
و در او دارد همین قسم هر روز بعد هفت یا پس آن بندد او آنگذ و منصف آن دیگر بند
دید جای بستن بند از کوه موته تا بندارخ تمام ساق معنی است تا که نالنگ دفع شود

یعنی قسم کرده باشد و ختم حرس از پاشنه لنگ بگیرد **ترتیب علاج گوشت نو**
دریده انبیت تخم فرغ ۳ عدد و روغن کنجد یک رمدید و خوب نیم با دو سیاه دو فلوس
 اصفیون چهار فلوس کف در پاشنه با اول آرس میده زمینم تا که به نحو آنچه بماند و گوشت
 دریده کهنه را بر کل نافع است **فصل چهارم** در دانه شش شش میوه او و او بی هر یک
 موافق آن درد و ترتیب جدید دو در پاشنه خود با او و کام و تلخه بر آب غلیظ
 می آرد او و بی هر پاره در هندویع هو ارات کو نیز جو حب نوشته موسی صالح البید
 بدهند و اسپ مرضی را بر غالب است این ادویات و میاد و ادویات مرضی
 بعد از آن **چشم رت** که در پوست **چاشنی** بلبله و زنجبیلی اجوائیه هر یک چهار فلوس
 قند سیاه یک لار خسته هر سه را با پیچده در زیت قند نوری مخلوط بر آتش حوض داده
 تا که آب بدید **چشم رت** ماکنه و به کله غلیظ ز کام است **چاشنی** کند نه با اول آرس
 سه قسم بازار و هسن است قلع کوفه زنجبیلی هر یک دو فلوس قند سیاه یک لار

در بازار

دو انار پخته در شربت قند مذکور جو شیده شیر کهن با آب بدم **سبب رت**

حبیب با کیم در کلام ایک **ادویه** پهلید چهار فلوس یک سیاه دو فلوس زکند و

یک فلوس جدراس پخته با بول پسر بپزند **در یکیم رت** چینه و اساره غلبه نهند

معه یک لار غنچه کا و نیم لار امه چهار فلوس شکر ز نیم لار همه را پخته

آمیخته بخورند و هله جو کوفته در کباب گویند و یا در دانه جو مذکور بپزند **بهارت**

ساون بهاد و نه **چاشنی** پهلید ز نه چهار فلوس پهلید خرد و کلدان دو فلوس مویز سیاه

دو فلوس چینی وزن نه بوم هفت روزه جمع کرده در بول پسر تر غوره یا پهلید

نگهدارد بعد تا هفت روز بخورند **سرورت** کوار کاتک **ادویه** شکر

نیم لار کبچول ساییده مخلوط غوره هر روز بخورند **ترقیب هلداب**

ایک لار لازم باشد یا بداد پهلید ز نه چهار فلوس شکر دو فلوس تمر مده

لغنی اربعه و اول رخت اول پهلید و تیار با ریگ کرده در آب جوشی دهند

و در آن در آب شربت اینها سفوف و یا ناک علی الصلح به آب شسته و

قائمه دارد شکم جاری خواهد شد آب را بدو هر روز برآید آب جبه

بدهد و وقت آن خوز و نگاه بنهر کوزاند و روز دوم علی الصلح کسول چهار فلکی

و باد مانی نیم با دو کوفته به آب بدهند و گاه خشک در چشم و آدن تا سه روز منع است

و این عمل در مور حیات و بی کیمه باید کرد بعد سوم روز محف اندام کشند

نامحفت روز سوم از این کنند **باب دوم در استی قسم مرضی و عید از**

تاسم زنجیره و بند منکک منکک فصد است **فصد** مشهور به نوع نوع است

و استی مرضی و عید هر دو لب و اگر در مرد و لب چهره خود خنک لب کام کشند

نفع دارد و بعضی آب کباب و کف از حد شسته اند و آن خنک لب کام

و زبان گرفتگی عید کامل است و دو گانه است کان تخم دهنوره در پارچه بان کرده

بآن آب صلح کوزاند و این را دویم بعد است بدهند اجوام خواص است

بجای

زخده مکنوزه مورج سیاه همه را وزن برابر گرفته با یک نموده نگاهدارد چهار
فوس را بجلد محو را بنده باشد و آب جبهه بوقت بدو پاره روز بر آمده نوشتند

بعضی ابوی که باید خورد ایند نوع دویم مرض مورد درین نوع علیها این

بوی که بورد بلایع بینی اب اگر کسی و غره شده باشد خنک کام و کام در هر
بلایک بشاید و اگر تکمیل کردن موافق باشد موقع است خوب کوزه منک و باد

بعضی اب وی کند و شیر دم آنرا کوبند از سینه آواز تود و نفسی تنگی از آواز بلند
بر آید این مرض ملاحظه نموده اب فرید کتد جوام در کواریه و دور تا حق به ابیح

این مرضه باشد عا جز آید و حق الحقیقه دم در بدن عم جان در باشد است و در اصل

کواریه مردم است **علاج** نموده قلم ۳ با دما یک میثه هر روز مقدار کفوس صحرای

عود آمده باشد و آب در وقت نوشتند بقصد الله شفا خواهد شد اگر بیشتر از این

دیر بود چهارم در و بلاق از دستره چاک کنند و اگر در ملاحظه نماید بکسر مرض را تحقیق

بعضی آب را با هم یعنی جا که دانه میباشند سرخ میزنند و فندک که ترکش کهنه را

در آب آنجا رود و از خاریدنی بعضی زخم بر عام کله زیاده شود و در موسم برسات

و اگر در بیسات نباشد در هم موسم کرده سرخ باشد آنرا بر آتشند و از او

هم مبرون کنند لیکن در تر آشدن با ریگ است اولی آب را غلط نموده دست و

بایست که از اندرون دهن گرفته سرخ را با سته بریده دور کند و برانی دماغ نماید لیکن

بوم مبرون دهن را مضرت نوسد چرا که بید شدن زخم از ضرب و تار زخم

تر قنده شود و آب بد زخم کرده **علیه** **برین** **بنیم** **بنیات** و زخم را از خشی

با هم آنچه موقع باشد بنماید **علیه** **فارشش** **به** **شدن** **زخم** **برین** **وزن** **شور** **ما**

بسیاب عرق لیون آینه مردم ساخته بکار برده باشد و احتیاط خاریدنی

نوع سوم بعضی آب را خنجر از دماغ بر آه پخته میزنند آنرا استنبه گویند

علیه اول خنجر برود و کنار بلاق بستند از نیک کار زمانه بگرد و کتی فرسیاه

نعمت

آنچه کدم دورا کوفته عرق بر آورده آب را غلط نیند مقدار یکلیک فلوس در هر دو
 بدن در از در بدماغ آب برسد و برسد و بدن آب باشد غاید شفا یابد و بعضی قحط
 از دهنج بر آید از اوم استند که گویند **علاج آن** خمر از زرک صفت اندام یکیم لارنگرد
 است بهتره بلبله زرد آینه بلبله و زنی بر ای کوفته معقد اینم لار صبح و شام هر دو وقت
 میس از دانه و کهری به بد آب دو وقت نشاندند **نوع چهارم مرض زبان و علیل**
 زبان آب لاسی کند و بعضی را آینه بر افند از هر دو رک از زبان خنک استند
 زیرا که اینم لارنگرد اگر آید در خم افند که باشد کباب چینی که کافور الیه
 وزن و او بار یک غمخه بزبان بقاصد یکلیکس مالیده آب شبنم یعنی بایک
 در دهنج آب گوده باشد و کاه سبز و زوم بر هند چو از کاه خنک بد شواری خواهد
 و در آن جو کوفته بخته خواهد ارد او دهند در او یکوزا شد **نوع پنجم** زیره سفید
 کشیند قند **نوع ششم** چنان بایان مورج سیاه وزن و ای کوفته نار یک کرده در از و فلوس

عالم کرب و کافور بگیدیم و کواص بگیدیم کافور بناید داد سائیده مخلوط کرده هر روز صبح
 بخوراند و خنجر و زلوا و عمل و چند از اجزا این موسم مرض در موسم گرما آید هر کس
 تا که لازم باشد بنهد **دیگر بعضی** اسب را نیز زبان زبان دیگر می بردند آواز
 استند همام بریده جو که زلف زلف در لوباسنجی وزن برابر گرفته سائیده بود
 بالند تا که **بعضی** اسب سگ زبانی کند و زبان از دهان بیرون در آید و
بعضی مار زبانی میکنند چند کلک تعلق تا همه شسته و زبان کرده عرق کبیاور
 تلخ یا شکر که کان و زبان مالند مار دیگر هم چون نغای **نوع نجسم** بی زهر در دو
جسم یعنی بهتر است **اماسد** و بالاد **عقید** این عیب بد حالت و رسد بالاد در میان
 هر دو بلاق دور استند از اجاز استند مقدار سه انگشت بالاد بطرف خندان
 جا که کرده از چهر زلف که می نکلد در امهون کشنده مقدار سه چهار انگشت
 رسد در بعد از این خواص استند از استند **عقید** زهر استند بالاد

وید

و ندان باله بر دماغ عرض مقدار سه چهار انگشت نماید از دماغ ورم لب خواهد شد

از کسب ورم لب در خوردن دانه و گاه چند روز گسسته خواهد کرد که مصلحت نیست

نوع هشتم از با لقمه آب کبچ کوه و گوشت پسته فوف آینه **عسل** بر آید

بدم
و باد لقمه

و دماغ بفاصله یک انگشت و در از دانه از ده انگشت بخار سرد و ال گند

پس تخم اندکس زنجبیل یک یک لار در پنج لار آب جوش میند

نصف آبیایه و ده صاف کرده تا صفت روز میمی وزن بهمان

صع الصباغ نوشتند از کس سپندر فارسه خار مار کوه گویند آورده کوفته

ازوشیره بر آورده چند قطره در پینه یا صفت روز انداخته باشد گوشت کلونجی

یا چونک پس تیر افیون زنجبیل و دروغ کا و جوش میده بخواد و به بر کله آید

مالش بدودر کوشه هار ممر انداخته باشد تا که به شومسین عمل کرده باشد

و در حنجره بندد با نرسد و از آتش مایه کوشه یا فانیه کله را سینه کرده باشد

تا که سفیدی باشد **دیگر** کج کون کج و زنی برابر سیده در باره غفص یعنی بر کار با ^{فته}
 34
 که را سیده در چشم اندازد سفیدی رفع شود و اگر آن خوبه را از شتر بدون می آرند
 اگر طرا استاد دیده باشد بکند بدون حکم استاد جرات خوب نیست و در چشم
 آب در سفیدی میفرودند طراست بهر هیچ در سفیدی نوزاد می آید و در باره نوزاد **دیگر**
 شکر مرغ غم تو تهمه فرود گرفته کرده سیده آینه خشک در چشم کش
کل منار سفیدی بر دم چشم یعنی بوی لعل لعل است که باید که در نوزاد سفیدی
 کرده چشم اندازد و ادویه صد رفته نفع خواهد بخشید و بزول ناز در نوزاد می آید میگویند
 لا علیع چشم به تهمه می باشد و بی نهایت و در جمل امر ارضی چشم غمزه که با تهمه از فتن
 نافع است و هر هیچ سفیدی و حاله و ماخونه بر چشم است این ادویه نافع دیدوست
 تخ مرغ خاکسته کرده بتو تهمه نیکه تو تهمه وزن برابر سیده آینه و خطا
 کودکان سخی کرده چشم که بکند **برای سفیدی را در چشم** هر چه که در چشم کش

و بسته در دو آب از چشم برود کل مقلایه گویو رنجیب انباده بی چشمه

و زن بر او کوفته بار یک نموده مندا لیس و آتش خفته کرده با لای چشم لیب کاید

و کرده باشد به نوحه چشمه از الفو را باید کرد **بعضی** آب برود و نوحه جاده چشم

از فرزند هم شده باشد و آب در الفو را باید کرد **اینست** مویر سیاه

سر آدر کوفته کرده سنگ صحرای کف در آب کج کتای خود هر یک کلام

بار یک نموده در چشم اسپ کرده باشد **بعضی** آب را کوفت در بک و یا

دو گوشه چشم به اشرف ناخونه گویند بدون در است کار استره بریدنی نمره

بعد بریدن میدکش آدر باشد مخلوط کرده بر روز در چشم آن کشیده و یا

طاریکه آب نوب که در آب چشم کش آدر باشد چشم از روز توار کشند

وضع نوحه **دیگر** چشمه که در چشم انداز از چشم رفع نوحه **بعضی**

آب از چشم آب ریخته از نوب مویر در چشم میخند آرا از نوحه بر کند

و

۳۱

و پیا از درخت کنکرا آورده در عرق لیمون خوب ساییده در ظرف و یا آهن سخی
 کرده بعد مرطی کندن در چشم تا سه روز اندازد موثر بر بخوابد آمد یعنی بر مال نفع
در بعضی آب خود غول شده دست و پایی حج کند چشم بکشد بسیار در روز نهاده کاو
 فلنگ کد کلی فراطین وزن بر او کوفته با تلخ کاو و شنبه غول بسته دارد در الحی
 سخی کرده در چشم انداخته آب نیکو نهد **در بعضی** آب را در در چشم نهد چنانچه
 آب نوزاد میوزد آب چشمه های نکتاید بسته لورد و آب از چشم ریود
علیه زرد چوب سنگ مهر رگوت در عرق لیمون سخی کرده در چشم کشیده باشد
 بعد از چند روز خواهد شد **در بعضی** آب را در گوشه های چشم زخم و زخم قدری
 نوزاد است که بعد از آن نوزاد خارش نوزاد میساید هفت نقد در ظرف
 و دست حیدر اخذ و در عرق لیمون سخی کرده بدارد خشک و را در چشم انداخته
 به نوزاد الله شای **در چشم** بعضی آب را استخوان میت یا لیمون سخی

یک از هزاران آلف و می افتد **علیه** اول باره از آب تو نموده و کسی

از دست گرفته برود چشم از آن نموده بسته دارد در محلی قطعی چنان

بر آن استخوان بالیده بر کل ساق تا سه روز تیز تیب و استخوان بالیده خواهد

نشست و جرم آجگار از روغ ماقماینده از بر کل زد دارند پوست آبی مثل داغ

دور خواهد شد و جرم بر خواهد آمد و گاه گاه از آب کوم شسته باشد

نوع نهم در علییه گوشتها بر پوست آب که کوچک گویند و **عجیبی** آب را

در گوشتی چشم دریم افتد از آب شسته بامرم پازد و خون

بناگوشی بگرد و آب در گوشتی زفتی در مزاجات مضائقه **نهم** **ادویه**

در غش کفید باؤلتار کته سفید چون خوردن یکسک طبعی خسته بایده هر دو را در آب

نیم باؤلترا خسته در ظرف مسی مالش نماید هر یکدات شوند صده هزار کرد هر ادویه

انتر خود آب بخشیده در نه بنشیند آن آب را در روغ مذکور بسیار در ادویه

نه نشسته را دور اندازد و روغ و آب را از دست جدا کند و دروغ می خورد

مریم خواهد شد و بکار برد و اسنان آن غده و سر بوی را چاک کرده بر ج آرد

بسیار از طور در علیغ کند آن بد بخار می شود و طواوس کردن غیر مانند باید در ابتدا

مرض خنجر بنا کوشش کنیم کار گرفته سبک و یا کل دهد اگر نشود آنرا لام داغ و بی

فصل دوم در استن مرض و علیغ زکام و صلی و غیره مشتمل بر معیت نوع با حکم گاه

نوع اول زکام که کار گویند و در ابتدای مرض سر فرس گرم بود و تپند

و چشمان بر آب باشند و سر فرود آورده در خوردن دانه و گاه کمی کند آنکه

اگر از گرمیت آب گرم اندک اندک براه پیچ افند و اگر سرد باشد

آب سرد از پیچ تر شمع **علیغ زکام** در اول خام باشد شانه تازه

گو سپید فلفل کوبیده در بر دو بلاق چکاند **علیغ خورامیدن** خنجر

یک کار کوفته تا شکر و سه حصه قوام نموده سه روز تواتر در **علیغ زکام**

در اول فام باشد تب در بدن فوس نیز باشد **کاره دهند زنجبیل**
کلویت یک تانه تارک کاوا اینک بهر کول هر یک نیم فلوکس جو کوب کرده
در ده کار آب جوشیده نیم حصه آب باقیه دارد در هر دو کرده تا سه روز
همین وزن هر روز با نالی نوشاند **دو کار خخته** باشد باقیه آلتی علیط
از پینه بزین افتد **ناس** نمک سنگ فلنگ کوه کبود کبودم با شیر برکت سه گند
تا عفت روز در پینه همین دستور ناسی داده باشد **ناسی دیگر**
گشاید خورده با پنج درک عرق کوا آورده در هر دو بیداق چکاند زیاده از
چهار درم نباید داد تمام آلتی ز کام برزین خواهد افتاد **ناسی دیگر**
خوبه مورج سیاه خاک کورده برابر در نالی بگردد در هر دو بیداق بد تا که خوب
بعد آورده باشد **علیه خوراندن** در هر دو نمک با موته مواد عدسی
یکه دهند **ادویه** فلنگ کوه اسپند یک چهار فلوکسی انگوزه یک فلوکس در هر دو

بپارندگی
یعنی

بپای

عین وزن هر روز تا هفتم خوراند و آب گرم نافع است **ادویه دیگر** زنجبیل کبرئیل
 پیلیموز کلینج ایس اجوانیم خوراک کلوی انکوزه خالص کتیا هلیله زرد هر یک
 ۳ درم با قند سیاه یک لکرا تا هفتم هر روز همین وزن خوراند **ادویه دیگر** زنجبیل
 هسن هر یک نیم باؤ بخند کوست یعنی کونار چمنانک لکوز بریان مقشره
 قند سیاه هر یک نیم لکرا همه ادویه کوفته در قند سیاه غلوطه بسته بعد آب نوشند
 بیدودانه سوخوف نماید و آب چاه تازه بیدودا گرم نموده شیر گرم نوشند
بهرت و همین وزن ادویه تا پنج روز بیدودا بسیار نافع است **نوع دوم**
 اگر علیج کنار کنند و ماه تا بگذرد سپس بعد از آن وقت است سر کوان
 و گرم باشد و آب و آلالش دماغ لکوز شیراز پنبه بکشد و بویر کنند
مساجی خوراندن بار و حمت شنید و در فلوس عالمگیر کوده باب
 شیر گرم هر روز همین وزن نال گوده تا سه هفتم بیدودا آب گرم نوشند

نسخه در کتابخانه

بسیار جلاوه در وقت
بسیار جلاوه در وقت
بسیار جلاوه در وقت
بسیار جلاوه در وقت
بسیار جلاوه در وقت
بسیار جلاوه در وقت
بسیار جلاوه در وقت
بسیار جلاوه در وقت
بسیار جلاوه در وقت
بسیار جلاوه در وقت

ناسی نیده توتهم یکدم نبات چهار درم کجده درم دو آب سیده بهر دو بلیاق

جکانه نفع بیوم سنده ماوارا کویندر اگر علیغ منبسی کنبدا التخوان پینغ مالیده نغو

و از سبب خلط او از پینغ از دور شینده باشد و علامت منبسی غمخوار گونند

علیغ تخم مغز مار بسد در ۳ افوق منبسی قند سیاه یک کس سیده امینجه تالبه و

یکوز همین وزن هر روز بخوراند و اگر موسم سرما باشد در دو کس سیده بخوراند

ناسی در بالاد منبسی فکونده بدین نفع چهارم سنگرام در آرد و طور است

طرد اول دو غنود از بر حلق بالایی خوب جدا نوند آنرا استادان بریده

پرون بر آرند لکن اگر محالست برآند داغ مانند **ناسی** روغ ناله کاو روغ کاو

حاک کرده در سینه جکانه نواس منبسی هر قوم باقیمتیز نافع تر است اوصل کار رود

طرد دوم در داغ خلط جمع نغو فاسک کورود در پینغ نماید ماصور حیدر کندش حلق

آنست که هر چند او را کنگه آلاشی داغ جاری باشد بند نغو **علیغ** سبک

نسخه در کتابخانه

با از خشک گوده در پینه بند چند گاه در روز و شب دمیده باشد و ادویات
 سبب نیز خورائیده باشد **و مصلحت دیگر** در باب سیوم مرضی و علیح تمام بدست
 دهنج است **نوع پنجم** درون حلق لاس نخوارف و خنجر و کرم راه نفسی
 و غیره در حلق زود یعنی با هیچ کوزه چنانکه آب نوزایم بر خوضاق گویند **علیه**
 چوبه از درخت همت در سر او کج باشد و بوی او شد حکایت شد بین لنگر
 و برین باره به سبب و بالایی باره از آب تر کرده رنجید مورخ سیاه بیلد
 و کلان برای سائیده بران آلوده در دهن آب انداخته آب را در حلق
 است یا شند است کند روز شوار تو نماید و خود او را اندازد از غلبه خنجر
 و یا از تکرار که ز نفس منزه بود و چوب اللچی حوله و کلان سائیده
 بران انداخته بدستور بگذارد تا کلماتی گویند خنجر کوه کا و از کند
 و خنجر از در زمان گرفتار منقوت **دو نوع بعینه** **باید** **افه زنده**

بر کلویش لاسی شود تیب باشد و پهلوس مانند لعاب اردن بسیار و رو

باید در خنجر زوزمان بگرد و فو و چه یعنی چونک زیر حلی سراسی بسیار

بجسپاند و سرگنی ساسفید آورده نصیغ را دیوین زیر کلویش و دیگر

باشند مخلوط کرده بر لاسی زیر حلی لیب نماید **علیه دیک** روغ از رند

بر لاسی حلی طمد کنند و آنکه را در آب جوشیده در آن آب باره کرده

بر حلی طمد است تا چهار روز نیند و تر نیند **علیه نوشیند** بلیله تخم خیار

بر یک چهار فلوس در آب جوشانیده بانام نوشانند تا دو هفته هر روز همی

وزن باید ادین خواهد شد لیکن مرضی سخت است به شوری **میر و فو** **ششم**

در کلویش و کله اسپ لاسی کنند و غلوله زیر غلویع بعد از آنکه اگر

بچشم نوزد و ریم افتد محبت باید و کوم خطر صابن در **علیه خجسته کردن کنند**

برک رحمت نمب غره ادویات بچشم کرده بر آن لیب باشد هرگاه **نقص**

بچشم

بجهت خوف بادهم اندرون دهنم ایستاد است از خوف میترسید
 و اگر دهنم اندرون نکند بمر آن هر چه بگویم خواهی گشت زنده زنده که را احتیاط
 نماید در خنجر از اینجا جبار است و ایستاد است و گاه که آید خورد از دست
 اندک اندک و در نه همدیگه نگاه بنگر ایستاد است و آینه ما شنید و او را از
 دهنم لغز بسیار هر چه **خوف از قطب العالم** شیخ نظام الدین
 منقول است در این کتاب یاد و شنیده با وضوح در این آیه تا **بگو اند قلی بوالله**
احد ۳ بان سبحانی اللد والحمد لله ۳ بار اسکن بعدت الله اسکن
بجلد لی الله اسکن بعظمت الله و منزل من القرآن ما هو شفاء و رحمت
اللموننی و لا یرید الظالمین اللع ۳ بار بار بگو اند بگو
 سوره اخ کتور سیمان اند لاف و در حق بگو اند و تبار حضرت نظام الدین
 و نیز خوف قول کند به گاه اللد را حضرت خوف تبارید بد بعدت شدن ایستاد

ریمان در کلوش کوشی میرون آید و اولادش خشک شود **نوع هفتم**

بعضی این را خشک نموده در اینداین کل کردن و سبک نمودن بهتر است

و بعد از این مالش بشی کرده باشند و استادان چاک کرده میرون

سج آرد و بران داغ آید نمیدهند از داغ بنامه لیکن کم قیمت گردد

و از میرون کسب بسیار پیشش کرد و دانه و گاه تاندت نخود است

مرده شده جان بر میوه پس مالش بشی در کل کردن و خوش آزرک

بنام کوش گرفتن بسیار نافع است و اگر در سر باشد تا هم بهتر است

فصل سوم امراضی کردن پس همه را ختم شده رک و بنا کوش گرفتن

منفعت یکدانه و ختم شده رک از نیم لارزیمه نباید گرفت و اگر

رک خانه **و بعضی** از خواب یکبار یک بر خیزد و در کردن اگر چه آید

از **اگر** نامند که در کوش گرفت نخود متع بر زینی نیمه و گاه خون اول

سب

اگر در علاج آن دیرت بوقوع آید بعد با گودن و هر دو نشانه مانند و خشک شوند

علاج اول خنک نمائید و کوشی بستانند و کودن را از روغن کفیر خوب

کودن سبک نماید تا خوب گرم شود و در پارچه بسیار ببلندت و از پمپیده

از کودنی و عین پوششی کند هر یک از سه و عرق آله و عینی و کتور ۳ چهار روز

نماید که خنک را رفع خواهد کرد و اگر خشک است با آب و این عمل کنند بعد

بر باد نماید و بکنند تا کودن بدون دیدن از او ستاد راست غیر آید و او را

گرم با ضمیر بر بند **ادویه** ببلند خواهد کلدان اجوائی خورانی اجوائی خنک کالیزری

که پنج مورد سینه زرد خوب زنجبیل انکوره خالصی هم را با یک ساجده

وزن برابر گرفته نیم با او وقت نشسته بود و آن دهند و در آن جمله مویش و یا مو

و گاه سبزی بزدند و اگر موسم گرما باشد رعایت موسم کرده ادویه او

دهند و بکار برده باشند و اگر هر دو نشانه هم خشک شده اند خنک نمائید

گرفته بعد از روز و با کنگد او **دوبه دیکه** همس تا نیم با و پنجه و قند سیاه تا در نهار
بر روز پنجمی وزن بدیند نفع خود بدخشید **و بعضی** آب را در دست و پا در پاش
ضرب و زخم آید پاشی را در او و با کنگد و ننگد نماید از سینه خنک شود
سبب آنست که آب بار را بودارد و دختر قسمت اعضا و میوه در
پاشی به نسبت با بار دیگر خنک نمیرد اگر خنک شود با این طور از دختر از آن گرفته
شتر با کنگد و او در دوم و با کنگد درون بوم میوه و آن را در دست و پا در پاش
تا که گوشت آبی را بر شو و دوم او به از خود در ننگد شود **و بعضی**
از جاز درم شود از آن شتر با جهه کرده با او غریه را در یکی جمع کنند
میرود کند و اگر میرود ننگد و در هر شویم آبی خواهد افتاد آن مال جا
کرده دریم میرود آن و در هر مضمی در حکم خنک رفتنی کرده در او را ننگد
خندند در جذب شدت میرود آید و خنک تو صالح در آن به کوه

ت

حکما نیز اقا عده جلا گویند و دهن زخم و باد را از آب شسته بمانند مضایقه نمیشد

فصل چهارم در مرض و علاج سینه شمشیر چهار نوع **زوع اول** است رازدانه

خسک داده باشند و نادانه بسیار خورانند با شند از بد خور آن خورند

سینه را گران و بند میکنند دست و پا شیخ نیز گران شود و بسته رود

کرد **عسل** خان محفت اندام و سینه مگر زبول که ای نیم فلکس من بند میکند

قند سیاه و دول از رخته تا بست و کوز حق وزن هر روز سینه مخلوط کرده

خورانند **دیگر** است دو نیم با و و کج سیاه دو نیم با و در او کوفته مخلوط کرده

چهارده غلوه بسته نگاه دارد یک بوقت شب بعد از دانه و بوقت صبح

پیش از بیداری در آن شال الله تعالی در محفت روز فرصت کجی که در دانه

دانه هله مستقیم و دول از رخته کرده بوقت شب دهند و آب گرم مافع

بکنند شمشیر گرم کرده بایدداد در موسم سرما بهتر است و در موسم گرما آب تازه

بکنند شمشیر گرم کرده بایدداد در موسم سرما بهتر است و در موسم گرما آب تازه

روش نمود در هر موسم آن اسپ را گشت و این نافع است **ناس** انگوزه
خالص بآب سخی کرده بد **نوع دوم** سینه بند از باد و کف زخم را چسبش
کردن از نکال کردن سینه تمام اندام کفخت مانند راه رفتن تواند **عمه** بهاریک
بوست درخت اندر چو را گویند کچله هر یک چهار فلوس زنجبیل بلبله زرد برکت
هر یک یک لار قند سیاه چهار لار پنجه سائیده جمع کرده هفت حصه سائ
هفت روز شب بدخند و طریقی آب و غیره موافق صدر بجاست **ناس** **نموده**
مورد چهار دورم نیده توتهم بخورم در شانه که سینه سائیده در هر دو بلاق
اندازد **علیه** **دیگر** اگر از این ادویه کشود و به شوق ادویه دهند **امینه** ادویه حنی
نیم فلوس قند سیاه یک لار در هر روز همی وزن تا سینه و کوز باید داد **انج**
نارنگیوت سائیده در چشم اسپ کشیم خواهد بود بهتر است و هرگاه در ابتدا
بقیه اسپ سینه بند خوب در خیالت خیز از سینه هفت اندام نباید گرفت **ناس**

طول کرده و بد برکت شود و اگر بر طبق بتنه خون گرفتن آرام باشد از کام در زمان
 و بتنه باید گرفت و قتیله آب کشود و طبع او بحالت اصیلا باز آید و حضرت افلام
 گرفتن لازم است **نوع سوم** سینه بند که **علیه** کلونج کشد و خود بر دست درخت کهنه
 زنجیر است و اولت درخت بید تخم از آگ هر یک است و حضرت فلوس عالمگیره منونم
 بد اجبر یعنی از ننه فلوس همه را علمده علمده سیده یکجا نموده **روز اول** نه فلوس
 پخته نموده فلوس روغن کنجد مخلوط کرده اسپ را بخوراند **دویم روز ادویه**
 سیزده نیم فلوس در روغن کنجد است و حضرت فلوس **سوم روز** سیزده فلوس
 ادویه و روغن کنجد و کوش فلوس **چهارم** ادویه چهل و حضرت فلوس و روغن
 کنجد پنجاه و چهار فلوس **پنجم** ادویه است و پنجم فلوس روغن کنجد پنجاه و چهار
 فلوس بخوراند اما سب را فاقه نذمه و هدیه نذمه موافق جسم تا حضرت افلام
 به نذریام نباید خوراند سینه بند کنج و شوخ خواهد بود نذیه باشد و تا روز بهتر از این

M

۲۰

ادویه مجرب است لیکن خبر گریه هر وقت ضرور از محفت اندام خسته میگردد و یا از
خون باید گرفت و سینه را چوب گردن و سنبل یا با چوبک خانیا نمود و مالید
پنایت خویشت و ترتیب نمون و در باب سیوم بعلیه نفضه درج است
آراسته بعد از نوع چهارم در سینه اسب بگفته شود سینه را کس کند
و گوه افتد و بعضی را اندرون میباشند بیرون کرده ظاهر میگویند لیکن شش فتن
اندرون آنست که اسب بگراهد کامه دست و کامه بانگ کند از غلبه خنجر
و این را با خونیا استادان مقرر کرده اند از یک ادویه هر دو رفع شوند و خنجر
محفت اندام گرفتاری نافع است ادویه انگوزه خاص بیداره مورج بیداره
پیلیمور ادلی کوزه جنبه سها که قبله کوکل بول زده چوب سینهها لو مصر هم یک
یکفلو کسی کوره با ششم کار و غنجر از دنیا محفت روز بجز از اندک است
نخستین امراض شکم در تعلق بمجده و در و در در متفطر بر سینه زده نوع است

عراق

نوع اول اسپس کوزن خورده باشد با آب ممل باشد چند آنکه بخوراند و
نشور روزی روزی را که در اغلب کوزن آنهم خورده بخور خلیده باشد **نکته**

**آنها را یعنی در بندت جگ پتیر گویند چهار فلوس تا هفت روز یعنی وزن
سبیده متواتر خورانیده باشد کوزن خلیده با او چسبیده بیرون خواهد شد**

نوع دوم دق و مالس گویند ششبره **قسم اول** و با نسی از کرد

علامت آنست که خط سفید از دهن بیاید و گرم نیز دهن در رفع **نوع**

سهالوگنای کله کتای خوف بر یکدیگر فلوس قند سیاه میکشند

و شراب قاضی باؤ لاریدند نافع است **قسم دوم** اگر خنز فاسد جذب شده است

علامت آنست که در دهنش خنک باشد از دهن بیاید و عاقر شود

بلبله کلدن آله بلبله و زنی برابر گرفته صحیح باؤ لاریوشام باؤ لاریوشام

بخوراند و خنک هفت از لایم بکیرد **نوع** از نسی ایچام نفع دار و ادویات

بدین **سوط** یعنی ناسی کلاب و نقل زنجبیل زعفران سائیده مخلوط کرده در

هر دو بلاق و **قسم سوم** از بلغم و کفایت بلغم از دهن بر بیاید **علیه** خیار

کوزه یعنی آلو که خوب مهوه یا بار مهوه بیخ کتایب هر یک دو قلو سی آورده

در سرکه نیم لار و اگر خالص هم رسد پاؤ لار در آب منبت لار انداخته شود

و قند چهارم حصه آب یا قیامت یعنی دو لار بانالی نوشا نند هفت روز

یعنی وزن روزانه بدید **دیگر** مورج سیاه که نخورده میان هر یک نیم پاؤ نشود

پاؤ لار هر دو کوفته باشند غلوه بسته سبزی از آب بدید یعنی وزن

یک هفته هر روز بدید **دیگر** سرکه نیم لار سبزیار یک قلو سی سائیده مخلوط کرده

صوع بانالی نوشا نند **دیگر** شراب خالص سرکه خالص هر یک نیم لار گرفته

بانالی بدید **دیگر** یعنی **اسب** کف غلبه کند سینده آواز نماید و جیر خوردن

نخواند زیادیه کف بر زمین افتد و از دماغ خلط برده بینی نیز افتد این هم از کلاب

علیه شراب دو لارین پهل معده پوست و منو و تخم بکیرد و سقار و سه ها که هر یک یک چهارم
 تخم و هتوره شش عدد همه را با یک نموده با شراب مخلوط نموده با نبال کلی بریزند
 همین دستور تا که به شود وقت شب بعد از آب شیر گرم بگرفت و دانه هوش
 باید داد و در شب یا بر اینم وزن ادویه و هندانت الله تعالی در یک هفته شفا
 کاملی خواهد شد باز مختار است هر چه بهتر داند بخورد اند **فوق سوم** کول و در شکم
 اسپ شو آرد از اسفادان سیزده قسم بیان کرده اند و دوازده بیان
 میکنم در پنج منفعت **قسم اول** باد قویج عدست است اگر اسپ
 بر زمین افتد افتاده ماند اگر استاده آب استاده ماند زنجبیل چهار فلوس
 انوزه بفلوس قند سیاه یک لاریج کما و یک لاریج آب و لاریج شش داده
 با نانک نشاند **قسم دوم** در موسم زمستان شکم درد کند پهل موراجوا
 هر یک چهار فلوس انوزه بفلوس سیاه و همد **دیک** اندر جو مالکین است **قسم**

ع

انگوزه بفلوسن شراب خالص نیم لار مخلوط نموده بانالی بدو تا سه روز دانه موجود

قسم سوم از سب کرم هر در آورده نونذ و نصفه رسد شکم لاس کند
کاپی بزین افتد و کاپی استاده باشد و عرق کند و عرق کند روز یکجا و بنگار لار
شند نیم لار مخلوط کرده در آب نیم عوش داده نیز کرم داشته مانده نوشتند

زنجبیل میده در کوشی اندازد و از زنجبیل حصه نفع عرق و لاسی و طریقه

قسم چهارم در شکم کرم باشند آب هر روز تا دویم روز تا میوم و غیر ما
چهارم روز شکم خرد و بگرد عرق کند و شکم به سجد یا کین کوم بیرون آید
و بعضی راه بمانند که پوست درخت سگوب انگوزه مبر تم و خست و پاک
یعنی پلاسی با پرده هر یک دو فلوس میده بار و غنچه از بند با لار در آب

شش لار جوش میده نیز کرم کرده نوشتند کرم ببرد و آب فله می نوشد **قسم پنجم**

در ربات همراه گاه سبز و بت غنچه باشد شکم دو کند یا مع لار
منشوف

45

بگفته که زیره سفید پخته کلدن مو صابون ز کجی مرهم او اینج نموده که

انگورنه هر یک بگفته کسی سیده در آب جوش داده شکر کم کرده نوشند

زهر پوست نو کور خود آید و در هر هوا بعضی اسپ پوست غوک مار کنی کرد

گو با که دیما کیدان مجوز آهنگ می دکتور در دشم کند و کینی و سبب بد می گو

و از ادویه دیگر در دشم میوه **ادویه دیگر** انگورنه فلهی بگفته کسی ز کجی در دشم کسی

روغ کماؤ بگفته در آب چهار لاس سیده جوش داده شکر کم نموده بانام نوشند

به **ششم** اسپ از آب تشنه ماند عبده آری نشانی بدن بسیار

در دشم از آن لغو و عرق کند **ادویه** او اینج که مورج سبل غوغ و کلدن هر یک

دو فلوس سیده در آب جوش سیده بانام به اگر علیع بکنند مضائقه نیست

از خود به خود و لازم است اگر تشنه از مرض و کلا از مرض باشد از آنم

تشنه آب به مذاق صلح بکسی داده باز بده **هفتم** تپت بول

Handwritten scribbles and marks at the bottom left of the page.

اسب بود را بر زمین اگر در چشم بسیار باشد چو اینا مطبوخ کل دهاک

ز زیر سفید هر یک فلوس کلاب نیم لار اگر کلاب نباشد عرق کویار

هرگاه در آب بر توفه و یا در عرق درخت کیده سینه آمیخته مانده است

نیگو کود و بعد به شدن غنچه ها اندام بگیرد نافع است **قسم هشتم**

شانه اسب و اسب مادیه بند توفه شکم لاس کند و عرق کند و سه ماه است

بیش بند و خواهد بود کند بیکت از بالا بند باشد و توانست که **علاج**

ز بجهت ماریک نموده و آرد کندم قدری آمیخته در آن مندی نخسته و یا بپا است

اسب و فوطه لیب کند و اسب مادیه را بر فرج میزند توفه **ادویه**

خورا میدانی اسب را و اسب مادیه را اگر از کرم بسیار نباشد این است

تا گوشت سیاه آمیخته هر دو بپا است اسب نو کور جو را نند بحر است **علم**

چرا که توفه توفه **یک** دو سه کسی فته یک علم مورج سیاه هر دو در آب سینه

در هر دو چشم بخار نماید مجرب است علام دارد **دیگر** ترب محمد ربک خوب
 یک لادر کوفته بخوراند بول بکشد **دیگر** بر کسم دست راست **یعنی**
برسم دست چپ **یعنی** برسم پا در راستی **دانت** برسم با در چپ
و حله از قلم و روشنائی بنویسد اگر نباشد از دست خود به انگشت خود
 اثر بخیزد دارد بول بکشد اگر از اینهم کشتن خود لاچار بر ناف اسپس و اع چهار بار کند
و دیگر علی **بماله** شش انگشت آورده در بزرگ خورشید بزرگ کتم و شش قلم در
 بهار دارد و رنگدونه انگشت از اینچون در فرج او انداخته و از آن اثر بخارد
 از اندرون و بیرون کندن افورشد **دیگر** که بیاز آورده بولت در دو رخه
 اندرون در صاف و اول که از میباید اندرون فرج بپنداشت الله تعالی در عرصه
 پا در کهرت بول نماید و او بر هر قوم بخوراند **قسم** **بیم** از غول ماه خنک کول
 روغ کا و دیگر آفریانی دهد **قسم** **بیم** اگر کسی در پیش بقبض نتواند
 کینه

از سبب بالا بنزد در شکم باشد **علیه** یا بزرگ اجوائی هر یک دو فلوس

انگوزه خالص بیک کوس دو غم کا و نیم لار در آب انداخته شیر گرم کرده

نیوشانند و حقه از آب گرم با نان کنند و در رفع شوق مهین قسم روز

بعده از قوی شوق **قسم یازدهم** دانه همضم شده باشد در شکم

رفع زوق **بعض** را بر دست و با آنها کاران شود و بسینه روان شود باشد

ادویه شیرین لیمون سجا انگوزه کند یک هر یک نیم فلوس اجوائی زرد سفید

مقد خور و کلدن هر یک دو فلوس قند سیاه دو لار سائیده آمیخته مهین وزن

تا هفت روز خوراننده باشد خمد حضرت اندام بگرد **قسم دوازدهم** در موی

بسات از سبب گاه بنزد و بعبایت زباده خوردن گاه ننگور کول ازید همضم باشد

یا گرم پدانشه باشد **ادویه** بهنگره کلویت بهنگ آله ببله بخ کل

کلویت ببله کا کرا سینگ اجوائی نهدیج با مای کچور غل سیاه مورج ببله کلدن

سبب

زنجبیل هر سه سیاه هر یک پنج فلسی بولی که در این سه فلسی روزی چندین
 از تریخ اجزای بگرد سینه مخلوط غصه سخت حصه کرده صفت روز بدید
 بعد سوم روز خنخ صفت انرا هم بگرد **ادویه** به اسپ مریخی کوهلار اغلوله ^{سینه}
 بدیر نفع بخشند باید در جوشیده کرده بنام دهنند از اینطور سریع الاثر است
 هر چه موقع باشد بعد از آن هر یک ^{در غلبه} خنخ باشد و از این کولی تا موی
 اگر در وقت صبح باید به خود کوزه خطر جان دانه عدس است که در زمان
 مالیه سرخ تر نوبند و در نهایت مرضی زبان سیاه شود و بیانه دنگ اوده گوید
 باید دانست که احوال تمام جسم همین قسم است چو اگر یک یک بایند
 رک صابن در زبان بسیار اندک لازم است که در آن محل خنخ زبان و کام در بیانه
 اند باید گفت علیحده کامل است و بعد به شدن کولی در وقت شام
 و باد میان هر یک باؤن فرساید هر روز عسل الصبوع خوراند و آب بایک

است

بدین آن کند و تا ۳ روز فاقه بدهد و بعد بپوشد سیوم روز خنجر عفت اندام
بگیرد و کول نایع را حفته کردن منفعت دال و بوقت حفته کردن از شکم
اسب بنم یعنی آنو براید از همه بهتر است و آن اسب بقیضت ایمن شفا یابد
و اگر اسب فریب است عفت روز فاقه دانه دهند و اسب نیم کوشش
۳ روز فاقه باید داد **ادویه** اجوائیم تخم کس پنیر پاؤ پاؤ لار وقت
شب آمیخته تا سه روز یعنی وزن خوراند و آب دو وقت دهند شکم
صاف شود الفاه خنجر کوفته دانه شروع نماید و خنجر عفت اندام گرفتار لازم است
و بعضی اسب را از خواب بیدار کند و آنو از شکم براید آنرا هم ادویه مر قوی نماید
داد اگر داند ادویه را عفت روز دهند مضافه منبت **فوع چهارم** گرم
کرد مقدار درم در شکم اسب بیدار شوند و همراه کین میروند افتد اگر در امتداد
علیه کند بهتر و الله رفع شدن محی و انگلی است نمیزوند **علیه** بر کبانه

سند

سندل سفید پوست پنج کلبه یک کیره سیاه هر یک دو فلوس انگوزه
 بجه درم کوفته تا یک کرده با بنه بدید لبه سوگروز **دیک** مین پهل زنجبیل
 اجموع بیل لوطی اجماع بنه راز غلک سیاه وزن برابر کوفته سینه
 فلک سپهر وزن تمام ادویه مخلوط کرده نگاهدارد شش فلوس عالمگیر
 بوقت شب خوردان بخوراند بفضله **در حقیقه گرم بمبرد نفع بخیم**
بیمیا سنی **قسم اول** اسپر او روز آب مین قطره قطره
 تواند افتد **مصلح** کلوی مورج سیاه زنجبیل یک فلوس قند سیاه
 سینه آمخته روز تا هفته مینی وزن خورانه باشد **قسم دوم**
 اسپر مانند روغ بنه بکند آنه جو چهار فلوس اول کجوا مین فلوس
 قند سیاه یک لار بار یک کرده تا هفته مینی دستور روز بدیم بمور این
 ادویه نفع دید **قسم سوم** **طوره اول** اسپر خون نشانه

بعضی را بنی در اندام طبع شود از باوق و خنجر حق خنجر عفت اندام مکرر

ادویه پیلپور زنجبیل اجوائین هندیه ملک سیاه هر یک چهار فلوس می بگرد هر روز

همی وزن نایکماه بد **طور دوم** خنجر سیاه چ شانه در زنی کمره بند

ورفع شدن آن از کفک اول خنجر عفت اندام از آن کف

چندان بگرد **ادویه** بود سه روز از خنجر کوفتی بد به آمله یک کف را کفتر تر

نموده از کف سفید از بار و خنجر پنج کفیه و کرده یا شکر تر عفت کف

مخلوط عفت و عفت حمله ساق ما عفته بخور **ادویه سوم** اسب بطریق

خنجر شانه **عسل** کف نایس پنج از دو نیم ع آب جوشیده نصف

بانی داده از این مکنیم از مخلوط کرده با نایس شانه همی وزن هر روز

نایس کف خود داده باشد و خنجر عفت اندام مکرر **قسم چهارم بول بول**

اب قطره قطره اندک سب با او سردیر باشد **ادویه** مورج سیاه

سیاه

دلچا و خشک تا بر ۳ فوسه یک قندسیاه یک ر هفت روز یعنی وزنی روزانه بدهند
دیکو تخم کوده گوید هر یک چهار قندسیاه یا شکر زرد شش لاکوندر اور در غنچه جاؤ
 میان کرده قندسیاه مذکور با هم مخلوط عود هر روز یک لاکوندر با سب بدهند **قوسه پنجم**
 سلس بول از سردی و خشکی و از کرمیم تخم کاکر از سردی مابند **ادویه**
 تخم زردک ح حاشه لاکوندر یک لاکوندر شکر کده لاکوندر سائیده با میزد هر روز
 بقیاس یک لاکوندر هفت روز بدهند اگر از اینج به ارشد از سردی تصور کنند
ادویه جویج لاکوندر شکر گسپندان تر خود و بگوید و خشک کده در شراب
 تر نماید و بگوید یعنی دستور ۳ مرتبه کده کوفته خشک نموده سائیده روز یک
 پنج لاکوندر منته نیم لاکوندر روز به اسپه بوزاند **قوسه ششم** کوزاک بومبو
 از کرم بومبو کوشی بسیار قضیب و زدنش ز سرخ بود و بعضی از رنگ
 شش ز غبار بوده و بعضی سبید تهر تونه اسپه بر این مرضی بود و کد و در

منع است و غمخ عفت اندام باشد و هر سال غمخ گرفته باشد **ادویه** منقرض شده دانه

کوهر و نم که و شیرین بر یک چهار فلوس تخم خیار بنفشه فلوس شکر و کوبیده و جودا

سایده آب انداخته تا که به نغوی با نغوی نسته باشد **فوع نهم** به سیر

دوم است **قسم اول** بویاسیر مایه است آب و شرط بسیار کند و غمخ

یک را که را که بگوید و بگذارد و داده باشد بعد از پنج نیم آن روز غمخ تا که کا و دانه

از نیز مرضی رفع شود **اگر** از خونیه است از دغخ دادنی بخورد **قسم دوم** خونیه

عسل عسل بخورد و سر و بود و در کند همک بجای بار سنبلی یکم یکم بار یک کرده

یا شیرین گدازه خورد و غلظه عفت عدد بسته دانه و یک سال مانند سر و ک

ساله در میان دو کور اف کند دانه اش انگشته در طرف بداله و بر آن نیک غلظه

نذکور بند و کراش نذکور را برانی سر پوشش نماید و دو آن غلظه بر آن دیگر بر

مکان کور اف دو دو بر آید آن دو در ابویر آب **عسل** بویاسیر و نذور و نسی

عسل

خواهد بود ز غفوان بیکدم باریک سینه مانده درم مسکه کاو و بامیزد و با پارچه اللید
 هرگاه اسپ تو را گیرد پارچه مذکور را بر او بسپارند هم خلط جدا شده بسیار چسبیده
 خواهد آمد و آرد و در این نیز این آرد و این نافع است **نوع هفتم** آب استغراغ
 یعنی آنکه آنچو خورده بر او در پنج مبروی افتد **آرد** روغن مامه کاو و خاک سنگ
 چهار فلوس با بیک گره بادوغ کاو آمیخته و شند و فاقه و هندوانه یا چهل روز
 بگذراند زیاد و نه همت است **و بعضی** آب را کول باشد و استغراغ کند
 زنده آن محم باشد بکنج علیج باید کرد او ص علیج رتی کند و بر عایت کول
 شکم حقه نمایند اگر حیات است **نوع هشتم** زهر ماکه چند قسم است
 آنچه در شکم تعلق است بدان نمیکند هرگاه اسپ شکم کنز و باید کند آنرا غلط
 العام آهوشکم گویند پس شکم آهوشم برود او خلدن بر شعا و از اسهال کمالی
 بند شکم گویند و عارضه مرگین گویند که آن زهر ماکه است **علیج** که بهانه بفقول

زرد چوب نخه هر ذین چهار فلوس قند سیاه یک لنگه بار یک گوده هر روز
یعنی وزن تا محقق بخوراند و دانه جو یا موندک دهند و آن نخه مفرستند که دارد
باید داد و آب را غلط نیند و باید بست با لنگه از ناف هر
سینه چهار انگشت نموده از اینجا ده انگشت دور از داغ کند و باید یعنی آن
ادویه با لنگه اگر کسید و رکاب یا روغن کنجد هر یک یک گرم سینه مخلوط
نخه آنجا طلد کند داغ نکور کاسی خواهد بود روز سیوم در نشتر و محمد صی
هر که داغ با چه کند بعد زرد آب هارین خواهد شد به نحو **نوع نهم**
جاری شدن شکم را منبهار گویند از دو چیز است یک از بند هم و هم
از **ادویه** خستاش یعنی گوکنار زنجبیل ملتجی باد میان هر یک چهار فلوس
پوسته پنخ از زرد و فلوس همه ادویه بار یک گوده در آب جوش بند
کرد و بجه بانای فوشند **بعضی** اسپه و اخگر نام از شکم همراه گشتی جاری میزند یعنی

ادویه کند و دانه بناید و او گاه خشک ریهد و آب سرد بیک وقت نوشند
 این بار هر دو طور ازین ادویه رفع نفخ **دیگر** بهتر نیم لاله رو لیده کرده در آب
 خربزه کتک کرده و با عسل در بنهار سه مصله آمیخته کوزا نذوا کرد و قند وید
 مضائقه نسبت **نوع دوم** آب را از شکم قبضی و بخششش از خود از نفخ
 شده باشد و از کرمی و باک نیز نفخ **ادویه** نوزده دو باره دو فلس با دوغ
 آمیخته با نان نوشند به نفخ **نوع یازدهم** آب را دم شوخ شاقی آنست
 وقت که ادریس دم از راه دهن بیرون آید و دهن واکند از گاه دم میکند زیاده
 از کف و یا از کرمی نیز بیرون در هوا سره وقت که در غلبه نفخ از کرمی
 در کف منجمد و را نفس میدهد شاقی از کف آنست **از کف**
از دهن بر آید و آنکه از کرمی دم از راه دهن بیرون بر آید **ادویه** مضمی **سود**
 پوسته چنانند از این بول که در کرمی مورج سیاه ببلد در از او اینست و در کف

سجاریه تهرتمه نبال محمود دارد پند کلنج بیلده کلدن ذوق تو نقد هر یک نیم باد شیر تهر
خار و در پنج لار آله جو انداخته خمر کند در آتش با یک پنهان کرده بسوزد و قشنگ
سردنق بر آورده سائیده با نافع دویه سر سبب نماید هر روز صبح چهار فلوکسی
دو دو لار شسته گویند آنرا کرده با نازک نذ اگر شسته نیم خورد هر یک لار
شراب اگر خالصی باشد هم لار بد **ادویه در آزره باشد** اگر چهار
پنج فلوکسی سائیده خوراندند و از نیک گاه خنجر بکشید و بزرگ نیک گاه
دفع آنرا کند موقع باشد و این مرضی در با سبب باشد گاه سبزند مذهب
ضرر دالو گاه خنجر و دانم مرگه نافع است **فوع دو از مرم باد قشق آنرا کند**
هر براه از باله ماه ستر غذا در و ده براه آن در نام یعنی خصه ی کند و قش
قسم اول هر در اعطایند دست و باله یی بسته باله کند و هر دو
ماه و عروقهای اسپر را بار و غنچ خوب کند و از یک سه دوال جرم

از آب سردیوم دو الالبه و یک کسید و باروغ مرغ و طرف مرغ و تهنه
 ماه را حویب کوده چنانچه مشهور است آهسته آهسته مالیده روده را اندرون
 برده کند عیده از ریحان فام و با پارچه از روغ تخم زرده یا لادن یا عر و همدار
 از برده دریده به بندد و استام کند لیل بندت ده شود اگر کتوف نشو علیحده
 نمایند شب بندت ده کوده و در دستکم از منجیب دگر نشو دفع خواهد
 و آن پارچه بسته را سبب با داغ سبب و جوم ایجا سبب نشو اگر جوم
 سبب نشو از حلقه کوبید یعنی کوه کوبید داغ آهسته به آتش با بار سرخ کوده بر صاف
 برده دریده سعلی کف دست کل دهد و بر کسک کاه هر زیر ننگ و حاجت نمک
 استاده چهار چهار انگشت در از داغ مرد و جانب نیز دهند **ارویه غور بند**
 به روزه چهار فوسی فام آورده در شیر مکه کا و چینه کوده هر روز آن آب
 تا لبه و کوزه بعد ناخن همین وزن بد هر بعد از آن فاصله ایام با آورده آن ما

را خصه کند لیکن خصه کردن محلیست جوهر با محلی نفس در اندام او دور آید و منتهی
قبضه تمام بدن است که گرفت شود در اصل لا علیک است و علیک اینج در علیک تنه
نوشته است پس از خصه کردن کوزه نمودن بهتر است هر دو یک حکم دارند آب
خصه کردن در حقیقه است پس از خصه کردن غذا نیست و در باک است را
روده می آید صواب است از اجازت وسطه جان است **طریقی کوزه**
کردن است را غلط است و پاش اولی است کسی آورده خوب
فکر در آن بسیار مبرور نموده کسی مذکور را بار و غمخ کا و خوب کند و از
یک سر دوال جرم بوسه لایق ماه یا مزویب از روغ غمخ کوزه است
سر دوع دوال را بدست کسی دیگر بدید که گرفته باشد و کسی مذکور را
با هر دو لوط خود قها بچیده یکجوب مناسف است اسان مرد موعولی آراسته
و دور از دور عیاش از نوم مرد و لوط مذکور داشته باشد نه مناسف مرد و لوط

بجای

بسیار گرفته کند و در غم بر آن انداخته باشد و احتیاط نماید در زخم بر ضرب
 دسه سنگ و حوب شود و چنان شرط کشتی مجبده در زیر ضرب آید ارد
 و هر دو طوطی و قها و بته از کشتی نکلور بنویسد و ضرب بر پایه تا برسد اگر تا نامه
 گرفته نمیکند است بر کمال قهوه میخورد نباید که در عبده ایستاده نماید و بدست
 بخورد شب از خود خواهد انداخته است و کواکبی بخاطر راه نهد و کواکس
 خصلت خواهد شد بدون دیدن استلا بعد ندارد عبده کوته کردن بر روز سوم
 از مرد و باین یک خمر بگرد حوب خصلت خود است پس این باشد در ج
 اردم نشو و معقد را ماند و انبج معقد از جانی دیگر معقد فوطه بر قیده است تقسیم
 دویم **قسم دوم** استادان جوم در دیده راه پاک کرده روده را اندرو
 نموده پوده در دیده بر قیده را با نوزن فولاد و ابریشم دوخته میکنند و جوم پاک
 کرده را بر میدوزند عبده استاد کرده زیر شکم آن چوبها بندند و آنرا نشستن نمایند

و با هم سازند لیکن امر محالست بدون دیدن از استاد بانی عملیات ننگند
 در هر صده دوسه روز سقط نفوس اینهم از جهت قسم دوم است هر اب را اول باز روده
 بپایند و علیحده یعنی حصی کردن و غیره توانست که در بار دوم و سوم و زیاده بارها روده آید
 از آندوشه روده همراه خود آندون روده کشاده و فراخ شود اینهم بدستور لب
 بس حصی کردن و ادویه مذکور جز اینند بی است وقتیکه روده آندون قرار گیرد
 علیحده کاملست باید کرد و اگر استادان آن جرم خصیه و اجاک کرده روده را از
 ماه علیده نموده آندون میکنند و راه قوس آندون روده را از کوزن فولاد و او شمش
 میدوزند و خصیم را از استره بریده ادویه خنجرند کردن و میکنند و اگر خنجر است
 بند نفوس را در آب استاده دارند **دیگر** سر بس در آب بخته کرده نیزه نموده
 بر هر دو دان و نابه و فوطه تا در آب لب کند خنجر خارج بند خواهد شد و اگر تا بدایع
 اب را حصی میکنند مضائق نیست بدعا از حصی کردن **افزاید** خنجر که بخته است
 در هر صده

53

که در هر روز باید است و هر سه **یا** در کوزه تو آن نگاه از کجاست **یا** را گفته در آن مورد خطای
 بدون استاده هیچ چیز نیست **نوع سیزدهم** است و آنست که نشانه خود است و در وقت
 پیشاب به نوار است کند و بگوید چنانچه آنرا کوز را کند و از علی کوز را که بر نوار
علیه تخم کرب سرد در نگاه است یکسخت فلوس آنس کرده تا آنست که کوز
 بیانی وزن هم بود خوراند رفع شود و اگر جواهر آنرا جاک کرده بیرون می آرند
نوع شانزدهم مشتمل بر پنج نوع در تعلق بیرون معده است **نوع اول** جگر است زیرا که
 آنرا حکما درم جگر گویند و **عینه** را خشک شود جگر زیاده را و استی است در است درم کند
 و در دو لب خشک باشد و است و در خند طور میکند از آنجمله که اینک بدان
 و درم از زیاده خنجر **نوع** است بسیار است خنجر دم کند خرد در آنست در خنجر
 باید در از ک معفت اندام خنجر موافق طاقت است بگوید و این دو در یا بسیار
 و درم جگر باشد بد **اینست** **الیه** کند خرد دل ز بیمه سفید ز بیمه سیاه چو اینا بوده

بول کچرا تبه کلی و پاک هر یک وزن برابر جمع نموده در دو در میان باشد
خالص نیم آن را رختبه و یک فنجان آرد و انداخته مخلوط کرده خوردند و بطرف بلوغ
راس از سایه زیر و باو کتف یعنی مورچه کوشته میشود آنرا پهن مانند منصفه شانه
و پهن در صلب با یعنی بسیار جایی نماید در آن میان سه داغ شیراک مدار
نقش انگشت و عرضی هم سه داغ میانی دستور کنند زیرا آن حکم است او حکم را
بدانند باید که کسبند را بکلم شروع رسانند شکر آن چاک کوهی ملا خطه نمایند
مکمل جگر معلوم خواهد بود در آن موضع موافق نوشته صدر در میان پس تا
مورچه اشپده نزدیک بدان بناید و در آن خود را بکشی شکر از آن موطور را
داغ گفته اند بعضی اسپند از آن نزدیک است و بکوشی نوند **آن** **علیه** **باید**
اسپند یا سیه کند و غسل دهند و بر سر آب غرور گرفته در آن قدر سیه
غله داشته بود و در دست گرفته آن غله را بخوردند از آن آواز دم بر سر در کوشی

۵۴

ایسب خواهد رسید بهوشی رفع نحو محو است **کفک** دانند که این است

در هندوستان نمیدانند در ملک **بدر** بسیار مشهور است چو از هادقان تجارت

دیده که معده خودی آرد و اکثر که را جگر زیاده **عیس** است که ایشان

تا چهار فلوس کرده را در آب کلد و اما نیم آن را نوش میدن نفع دال و **عیس** را

هر جگر خند نحو آن ایسب چنان خند گوید که با از خاک **بدر** و **نشان قتی**

بنت بسیار زرد آب و دم بسیار کند **عیس** سنها که نیده نیم فلوس **قندی**

باید که از ریخ است هر ریخ از جوار است ریخ از ریخ خفته تخم و سها که ساید مخلوط

تخم هر یوم یعنی وزن تا هفته خوراندند باشند اگر نفع وید روز با زیاد دید

عیس و **بدر** خمر که کسند تازه ده آن را هر روز تا هفته خوراندند نافع است **نوع دوم**

ایسب در از بود است و بسیار ناختی و یا از غلبه خمر دم کند و سینه کجیابد

و دم خورند بگرد و اندام است تا باشد این را حلقه گویند و در هند است **دگر گویند**

خمر ز کبابی زیر زبان و هر دو بیلاقی بگردد ادویه سرد و دهنه اگر یک روز زنده

ماند باید دانست که اندک است و هر که در کمواری دم حلقه شده باشد

عسل خمر که سفندان پنج آن و موریج سیاه چهار فلوس ایمنه بد به زنجبیل ^{چهار}

فلوس قند سیاه یک لار سائیده ایمنه یا لار آن ادویه بجز رانند و از آب

سرد غسل دهند خواهد شد **نوع سیوم** نشس یعنی به سیره زبانه شود اسپک

بسیار کند اسپرادر در بر و مایه را در فرج لفظ سفید افتد در سینه و اعصاب

صورت کند **و در پر دو بعد نمز و اعصاب بدین شکل نماید**

ادویه خوراندن بول کجراتی نیم فلوس قند سیاه یک لار سائیده ایمنه

همین وزن تا حقه هر روز بخوراند **دیگ** کنکینه موریج سیاه بدین فرجه و حلا

و وزن برابر گرفته سائیده هر روز چهار فلوس در شام که سبندان مخلوط غم

تا دو هفته بربند و خمر حقیقت اندام بگردد و اگر در نشس و نشس افتاد باشد **عسل**

سورسینه آن و سرفه و تب باشد **علیه** سبک بک بس با قدم هر یک باو

فصل سفید آرد جو تخم آله میهن پسته پنجه اوند هر یک روز خورسی در آب

و در لاجوش منقذ نصف بایه داد و هر دو کرده هر روز همین وزن تا سه هفته یا مال

نوشاند **نوع چهارم** سپهر ز قیسه یا زیاد شده باشد **دانشنی** آب

گردد وقت روان شدن بویلیدی چنانکه ماند مگر می توان رفت و لاغری

بطرف پیوسته را سبب زیر تنگ داغ نیز شک کنند | و از ناف طرف سنه

نیز نیز شک داغ نمایند **+** تعویز نیز در خلوصند **این** **بسم الله الرحمن الرحیم**

انبی حرمت گویند ان نمیا هر سفید سرخی ای هر حرمت گو سفیدان سر سیاه و خون خورس

از چهار پایی بقاصد لام با داد بگرد اگر آب لاغر است خمر نباید گرفت **نوع**

پنجم آب را غلبه خمر شده باشد و مالک نداند و خمر نکرده آن جذب

شده در زیر رود آب شده نماید و در آن زهر با مخلوق است **اب** لاغری

بپنج نوع خربزه نمود و شکم او از کندن از پوست زرد آب بکنزه بیرون آرد
اگر زرد آب بچند نوع بیرون خور ایندن خویید و سیر و عرقه دادن خربزه نشود
و آرد دیگر گان نهایت نهایت اشکهای معجز کرده اند بفضلهای بیخ
بجیب نوشته بعد آرد مرتب خواهد شد و اگر بطریقی آب بیرون آید
اسپ تا هم بیرون خور را که مرتب شدن معلوم و ادویه هم او وسط و رفع
باو بدینند و او غرض دادن منع است **و بعضی** اسپ را شکم از باد آوارز
نیز کند ادویه رفع خور ایندن رفع شود تا ایام لازم بکار رود **و بعضی** اسپ را
سبب زرد آب در دلت و پائین و کلوشی و اگر نه جانیه در اندام بلالی
ایکم ورم و لاس بعد از نشسته و مخلصی باجهت کند و بعضی از خود نشکند
ادویه موریج کالیتری و ننگ و فلوکس انگوزه خالص یک فلوکس
سینه باد را اول انگوزه بر ماین کرده از جهه سائیده تا دو هفته بخورند

لیب کل از دست کللال مغز همگوار در سر که و با شراب و با عرق لیمون حل نموده
 بر آن موضع لیب نماید **فصل هفتم** مشتمل بر نوع **نوع اول** مدد و اسپ
 از سبب زین غده لاس شود **علیه** سرشیش در آب پنجه کرده لیب نماید
دیگر در ابتدای لاس زیر حد زین غده در پشت هر جا که باشد نترک گرفت
 لکها در آن گشته نشاء را بار و غم خوب کرده در شراب تو نمایند و از لاس
 یک انگشت مالده کرد و یک لاس بگرداند و چهار انگشت پیش ناف بطرف
 سیند آن سر که با انگشت چسبیده اسپ بجاید یعنی مندا و نثار کل آن بدید
 دوروز از آب زرده باشد تمام ورم و لاسی از پشت بر آن کل خواهد
 آمد اگر بصور کوارسی بر آن اسپ لازم باشد زین غده کرده کوار شده
 منزل باشد و در مضامین است لیکن غده نو تبار کند که نقصان دالو مار با
 از موده است و اگر در ابتدای لاس **علیه** ننگد و مدتی بویع بگذارد و در

۲۰۱

افتد پس چاک کرده پودن کند **و بعضی** از خم انا افتد از آب شسته
بامهم میگویند و در آن مالور استاده افتاده باشد اغلب درازد و
زیاده نخوراید بود آنرا چاک کرده برک نوب و برک امیاس شسته
تا سه روز بگذرد بعد از آب شسته بامهم برسانند و اگر مالور منوعی نظر
کردن و یا کتف پر دو جانب و یا بر دو جانب شده باشد باید در روز
مالور دراز علی بنیست **اول** رسن موج مقدار دهنم زخم بر آراسته
نقاهت بعد آن کوزن از مالسی دراز بود مقدار مالور آراسته
نوک بمکان نماید و عقب کوزن چاک نموده در آن یک سیر
ریمان مذکور را در شسته از ریمان محکم تدد و بعد از این **اعطای**
دست و پانچ بسته در مالور کوزن مذکور اندازند هم چاک کوزن
کوزن معلوم شود چاک از استر نماید و کوزن را بدون آورد

و

۵۷

در سن و زمان خود خواهد آمد از زمان آب و آنگه در شام نماید هر دو جانب
 سر را سی و دو گره دهند از این واسطه هر آب از سبب خاریدن زخم باید تمام
 خود را بیرون بکشند و زخم را بعد از آن شسته باشد بدین طریق هر دو
 سر را بیرون بکشند و دست گرفته کشیده باشد و آب انداخته باشد
 در زخم تا سوراخ از آن درون لب کشیدن رسی و آب انداختن
 صاف شود هرگاه که در هیچ علت از ناگوار بود غیر از آنکه مرهم سخته
 پارچه بند رسی آردسته یعنی قلیه پخته مرهم زوده سر پارچه پخته را
 از رسی یا از رسیمان بسته بکشند تا رسی از ناگوار بیرون آید و پخته
 تر از مرهم در میان ناگوار در آید یعنی در سوراخ بگذارد و در یک روز دو وقت بپوشد
 باشد و اول از زخم مرهم را با آب گرم شسته باشد بعد مرهم در قلیه
 کنند و زخم را خاریدن بدهند از مرهم به ساق **مرهم** در عسل و کوششها

و سر بر دست در کجوت کویند باقی بقیم آمده بفرموی نوع دوم اسرار حتمی
 بیهمه با بنوع مضایقه نسبت بیکدیگر زمانه را بعلیه لازم پس بر بنوع مقرر کرده اند
 در تمام سبب خشک با سبب میر تقی باید در اسب را ناروغ کا و جوب کرده
 در آتش با یک فلان سنیک نوم دهد تا ۳ روز جوب کرده باشد
 در در سر و خود ایندن به نوع سوم بصیغه سبب که آخت ماند سبب
 و کف باشد **علیه** اول در سر آب فالسی که بگوید و تو نماید بعد با و نا فسخ
 آمیخته بر آن خوب مالیده از آتش با یک سنیک دهد تا ۳ روز بماند
نوع چهارم اسب که را از چهار طور روز نشی نماید یک آنکه از سبب میر سبب
دوم در کوم در کوم اسب بد اشها و او بوجه کویند **علیه** نوع اول در کوم را
 بر کلی نماید از کوم بر آن کوم مرده خواهد شد اگر نباشد از داغ آتیم تمام کوم را
 داغ دهد بعد به شدنی داغ به خود این **علیه** نوع سوم تمام کوم اسب را از آتیم

باجه نماید و غش لعاب روغن ازند بایم آمیخته تا نشی و آن دهد و صرور را
 یک روغن کاویم کافیه است از آن خوب کند تا سه روز از روغن خوب
 کرده باشد اگر کسی شوقی بخون برآورد و آن آید و مالشی کند اما کسی
 نفع خواهد آید و به نفع بلیک باجه خانی نماید و خمر بسیار در شوق و اگر وقت
 باجه نشتر و کرم خلد آب آن از کرم بدون آید باید دانسته بود که کرم نیز
 خفیه است آن را چاک کرده کرم را بر آورده تیشی عقیق در آن بخندید
 تمام کرم از خود بیرون خواهد آمد **سیوم** در کمر آب ضرب از خواب یو یک
 استم شده ن شوق آنرا با دلک نامیده است از این سبب اگر خندانند
 و باید کند و خمر از رگ دم بگردانند **چهارم** بعضی از سبب سینه بند
 کرم و جنبانند علی سینه بند کنند و املاح کمر را حقه ادویات کردن بسیار
 نفع در **ادویه حقه** بمثال انوزده با بونگ زرد خوب کویا که برآید

علاج

سایده در آب جوشیده شیر کوم نموده بانام حقنه گذارد و بایات
جوشیده در شکر بوسه و آب کمر را در داغ آبیچ بپوشند و اون
و غنچه از رنگ دم گرفتنی بهتر است **نوع عجیب** نوره پشت در از بند
ما سهد صریح و غنچه است خارشش کند و هکته افند و رفتن این اشکای است
عجیب و غنچه از بند یک لار سه ها که کبر با جام کوه لا چوک کند یک هر یک
چهار فلوس اول مغز جه کوه بیرون آورده بیمه را سایده مخلوط غنچه مرهم
ساخته نگاهدارد اول پشت آب را از با یک خوب بخاشد آب بمغزوار
شوی بعد به پشت آب را الت کند و در آفتاب اسپر را تا یک پاس
داده بعد از این از آب بنویسد و بخام اسپر ورم بسیار خواهد بود و عرق لیمون
سیماب آمیخته حل کرده نم الیب نماید و عرق لیمون بر آن با شنیده
باشد از این ورم خوفی خواهد آمد و عرق لیمون از بسیار بیمه هر قدر عرق
و آب

59

و آب انداخته باره تر کرده بر پشت دانه تمام جرم تر قنده در خواهد
 و جرم نو بر خواهد انداخته سنگ کاه بکند و خارشش با روغن را غیر این نوع
 و خارشش با روغن را چکنه متعدد در بدن اسپ ظاهراً خوبان چکنه نماید
 و تمام بدن اسپ خارش را لیب از تیغ نماید کور در غم کاو بکشد و یکبار
 در آب شسته نماید انداخته حل کرده بر آن لیب نماید **نوع ششم**
 مقود اسپ و اتق و کونست اندرون بیرون ظاهر آید و تمام ماند **عده**
 آنرا از شتر و مخلص با همه کت و از رگ دم خنک بکند و از آب شسته
 باشد تا پمال ما جو حک سائیده بر آن مالده باشد و اسپ را با ما تباب
 لانت کند و در حال بدنی و قیره نشود در چند روز خواهد **نوع**
هفتم هر دو قسم **قسم اول** اسپ دم بخالی و مویشا رخیه شوند آنجا با همه
 از شتر کرده ادویه نماید **این است** کیند و کاینه سهاکه سخار نو سادر

چون کند یک نعلک پنج بیاب جو یکبار هر یک بیکدم گرفته سینه
بار و غیره سرف آمیخته حل نموده هر دم هفته سه روز با چشمه کرد و ادویه
مذکور مالیده باشد و چند روز بغیر با چشمه ادویه بمالد و خمر درک دم
بگیرد خارش دم برود موئی و آید **قسم دوم** در دم الب که مثل
متر و یا که کلان افتد مالیده آنرا با موی گویند **عسل** خمر درک دم بکند
بعد از روز الب را عنطابنده آن کره بار با استره بریده و آن داغ کل
آهن دهد و اگر استره تراشیدن بمیدانند بر آن کره داغ کافور کوضه خواب
و اگر در ابتدا از مرض عسله کند به شوق اگر کره کلان شود گوشت و خمر هر یک
انگشت سه یا شوق داریم در آن افتد آنرا اگر لاسی نامند و جای آن دم
و مقعد و زبان و کله لب آنرا نیز داغ تراشیدن موقع است **رجم** نیده بوشه
سپاگه کشید و کبابی مردار سنگ محوم وزن بواجی گرفته سینه در روغن
آمیخته

آینه که ساخته بر دامن آید و بسند و اگر در دست کرده
 گلدان شده کوران خون افتد و یا گلدان و کوران شود آنرا بکنند نامند
 اگرچه لادو است لیکن علیح باید گو **علیح ناکور بکنند** هر کلی زینور رالی موسم
 سائده آینه مرهم ساند و در کوران بکنند لیکن سخت نباشد **دیگر** ناسیال
 ما جو سائده در آن خشک بکنند و از آب نشسته باشد **نوع هشتم** فوطه و خطیه
 لاسی شود غلنه زرد آب و زهر باد باشد چو اگر هر دو مخلوط از نشسته و محلی
 با چه بکنند زرد چاربی خواهد شد لیکن تعقید لازم داند در بعضی اندرون
 مایه را زخم نرسد و از آب نشسته و هم نشتر را بگذرد آن در آب نشسته باشد
 و اگر کسی باقی ماند باز هم زخم نکند با چه کرده نشسته باشد در و هم با چه نشتر
 زرد و زرد آب چاربی باشد و اگر کسی گرم دل و چو چسباند
 بسیار منفعت دهند **فاد** کایه زرد چاربی چهار دوام کرد و دوام کرد بکدام زهره **عدد**

همه او بود آب زهره حتی غوده ضلالت نماید و اکثر اسباب از آن است

و زهر باد مایه اسپ از اندرون خود بچو و بکند شده بر زمین افتد و آب

آخته گردد **علیه** آزا از آب شسته باشد بعد صاف شدن زخم با موم

زخم را به ساق و او به سر و خوراندن نفع دهد و بطریق بقائه **علیه** امراض تمام **دانه**

دیگر آنست که آب از فوطه بیرون آویخته باشد آزا کا و زره گویند که **طریقت**

یک از این سبب هر وقت شستن فوطه قضیب از اندرون بیرون بسختی کشند

و در رک با ضرب رسیده باشد **دوم** زرد آب در قضیب بگشاید

با جهه شتر گور بکنند زرد آب بیرون شود و لیب و نلیه بی آن کند **سیوم**

بعضی آب را در کوزه میزنند و در وقت بیرون آوردن قضیب ضعیف شوند

و هرگاه آب از فوطه بیرون کشند و بار رسد از آن سبب بیرون آویخته

علیه ضعیف نمودار است **یک** نیز هر طوریکه باشد از این **علیه** به نحو تخم مرغ **مکند**

سید

۶۱
 میده چوب زرد چوب زنجبیل یک نیم فنوس قند سر بنفشه هر یک یک اندم
 مورج سیاه یکبار میده راس میده بار یک کرده در سبب مپضه مرغ آبی میده
 از دست جدا کرده بر قصب طله کتد تا که به بخود بدناخه بکار بمه بات و از آب
 گرم نهند تا بشه **دو کوه** یک پایه و یار و پایه تا به باید کتد و بار فرود آوید
 به حق طور آویدت بالاد و فرود میده ماسته **علیه به بهاره** احوال یک
 منب باوک سه لوی بر ماید و به نفع بخشه و کوند و قنوس شیر کوسفندنج لار
 زنجبیل چهار فنوس انگوزه خالص یک فنوس میده یا ناک نوشانه تا که به بخود
 و از این سبب پایت لنگ نمیر کتد **نوع هشتم** زیر شکم لاس شوک و از روزه
 کتد چوب کند و از آتش با چوب سنک بود سه چهار روز از این به بخود
 رده از شتر و مخلص با چه کند بطری علیع فوط بعد آید و اگر غلبه بسیار باشد
 روغن کتد تخم بنفشه مغز ملوک کپوره جلد را کوفته بطری پال خمر روغن کشنده

بسه از باجهه تا که بتود لیب کرده باشد و باجهه هم همین دستور بتدریج نمیشد

لیب دیکو کلی از دست کلدی منزه نگهوار مالون را شسته سینه کوم کرده لیب نماید

در و به خورائیدن زرد چوب بندال مورج سایه مالون کالیز به هم یک دو

فلوس عالمگیریه تکوفه کرده در آنکو موته علوه نمیشد تا معده هر روز بدید

فصل هشتم مشتمل بر شش نوع مرض بردو پائین شش نوع اول زالوه

رسم است یک گوشت نموده است بالاد کم و زیاد شود **دوم** آب دران

باشد **سیرم** استخوان بالاد **اول** اگر گوشت کم و زیاد بالاد باشد موئی و شش

بالاد زالوه کرده اسپ را غلط نمایند از استره باجهه کم دهند و ختم از باجهه

جایه نشوید لیب نماید **امینت** پرتال طبعی در آب خوب سخی کند و

ایس را در آب شربت نماید چار موئی و شش کرده اسپ لیب نماید

مذکور نماید و اسپ را استاده کند هم گاه نیم خنک شود از شربت این مذکور نماید

شربت

بنویسد یعنی شربت چند مرتبه نوشیده باشد بعد سیوم یا چهارم روز در باجه
 استره نیکو شود و آن مالش پیش از وقت داده باشد مالش بهتر از علی
 باشد و اگر چیزی جانوه باقیمانده بعد فاصله یکماه بعد کند تر به کودک **دوم**
انت در آن آب باشد آنرا از دویات خوب بچند گوده جا
 کند و دویات شدت خشک و خیره در میان بر گوده از کوزن و آب بر نشین آن
 خاک را بدوزد و از این بسبب در جرم دهن زخم تفاوت نماید بعد از روز
 دوخته را از استره ببرد و آن آب گرم شده باشد و در هر روز زخم را به سانه
 و صاف هم کند و آن اللید و بالایی آن برک نمب را به نر بر آتش گوده
 بسته باشد تا که از آن دوزن زخم بر نشود و دهن زخم را به نشین **دوم**
 و با بال نخو علیعه بده کند و همان طریقی بعد آن **دو آنت** در زانو
 در اصل ترند می شود اگر جای شده در زانو نشین و بر خواستن این بسبب

زخم بند عکده و جدا می شود پس اگر زخم زنی باشد و خطر جدا شدن بند مذکور مد
نظر باشد لازم است که کپورت زیر آب استاده نماید یعنی چوبها زیر شکم
آب بنهد و از آن نماند نشست تا که زخم تمام نشود و نشستن بند و از آن استاده
ماندن آب به آرام مانده و از بسبب به آرامی در آن نشود و درم باها کند
مضایقه هست و اگر زخم زیاده نباشد پس کپورتی بناید بسته **نوع دوم**
خوبیکه زیر ارج از بسبب ناخانی و زیر بالایی پائے آب افتادن در آن
محل نشسته یعنی در دو امیندن خمزدان بود و در آب لنگ کند
در بند علی پاره گویند **علیه** اول موترایشه بالوبران پاره دو جانب اندرون
و بیرون گود و دو پاره دو جانب چسبند بعد از این بویک جنب پاره کرده
بران هر روز بسته باشد و لیب کند **لیب** تخم مرغ سه عدد چوب
سیاب کفدر پائے سینه آمیخته حل نمایند در آن لعاب بسیار نفع
نیاید

۶۳

لب نماید و تا مدتی همین دست و پانجه بجا آید و آب را از هر دو دست
 وانگند بسته دالو تا که رفع و کواکسی شود و هر کله نیز نفع دهد بلکه در داغ
 کل آتخ هر دو جانب و بد بسیار خوب است لیکن در داغ آتخ مویت و غیر آتخ در
 کسب سود آری و کوندر در عیت آب کم قیمت می شود و داغ
 پاموقع بر بدن آب در باشد کم قیمت کرد پس آب بود اگر را
 داغ آتخ نباید کرد تا وسیع امکان **در یک آتخ** در ساق هر دو باله و خوف
 آتخ بر هر طبع نامند اگر مانند لرح و اما مانند موته جدا شده باشد است
 بایست بسیار رنگ کنند علیحده آن موافق هر چه باید کرد **نوع سوم** موته بر بند
 لونه بار با کجه کونست موته است یا لدا شو اگر از ضرب بسیار یافتن جدا
 کرد **علیه** اول خنجر خسی که بر تر خنجر می رود یعنی از آن خنجر بیخ را
 به نموده و تر کرده از دهنش تراهد موته لب پنجه بیخ نماید موافق ترتیب

در در باب کله است درج است بعد آنه و سبک کردن و مالش پتیه
نمودن نفع و در نوع چهارم چکا اول است یکم از گرفتن خنجر حس رک
دوم از سبب ضرب رسیدن در کواریه **علیه قسم اول و دوم اول**
چکا اول را سبک داده باشد تا که خون منجمد نرم شود از زمان خنجر از کف پائین
بگذرد از آن خنجر پتیه بسته دو کرده بر آن چکا اول طرح و نمیدکند به ترتیب
بعد آنه و خنجر را در او پتیه داده مالند نمیدکند و سبک کردن و مالش
پتیه نمون در پتیه صرف بستن بر ایجا تا نمیدکند از این علیح کمر قه رفع شود اگر
جریه باینه ماند پتیه قسم کرده باشد و بعد یکماه خنجر همان طریق بود
سیوم استخوانی باله مانند غنچه می شود اگر لاد و است بیکلنر او را علیح هده باید کرد
دو علیح دیگر در جوب بسته باید نمون **همه** کهنج سیاه کوفته پاؤن را در جوب کتانی
از آن تازه و کوم و اندک سخت باشد از خاک کوب طلبیدم دور او را بر مخلوط

— تمام شد

کینه در پارچه و استه بران موضع بسته بالادان تا آنکه محکم چیده از زیر میان سستی
 بند و بوقت شام پستی و کند او وید و در نموده او وید تازه بر داشته بستور
 پستی از خاکروب و وقت و شب کنایده باشد تا چهل و یک روز و سراجی کاروب
 و سایر فیکر که را واقف کنند و نجاکروب نقد لازم دارد و چون تازه آورده
 باشد و اسپ را تا ایام مطور از جای بستن و اندک تا که پای اسپ نشوید
 ایام صدر نعلبندی کنایده سوار شود و جکاد و رفع خود **دفع**
 از سبب نعلبندی و بسیار ماضق در سوار و ضرب رسیدن سم خشک و
 و پیشانی سینه **علاج** اول سم تراشی کنایده خون کفت پای بگیرد و بند
 سازد و اسپ را از جای بستن و اندک و اگر پیشانی سم شسته باشد
 کاف کل از واغ این دید یعنی تیر مر سبار مساو سم و از ابروی سم ماصد
 کاف هم کو بند بر این از واغ این کل مفاصله دو اندک کل وید و این زکله

کلی گفته است ماد تا سه انگشت رسم زیاده نشود و بوی را بد و کل فرود آیند و به
نعلبندی در باره کرده از زمان و اول کم شود و ما اول در قدر به سه است از در اول
کل و اون بعد چند روز رسم را بار و عن و مردم مردم سخته چرب نموده با است
برگاه کل و رسم تراش نعلبندی بریده شوند به خود شد **و دیگر** این
رسم در نژده میشود و عیب کلان است و اگر با بی انگشت کند بر قید و رسم
این **کلی** اسناده **و** عرض پس از در دیده اسناده در دیده رض نهایت
مد **و** اگر در سوار بی ضرب رسد خون چار در آن شود **و علی** اول
اکل موافق صدر دیده و زیر موها بر رسم بنیاد و در دیده اسناده **ب** مگر
دیدرگاه رسم زیاده شود نعلبندی و غیره موافق مرقوم الصد و بکار برد
ماله کل در تراش بریده شوند و اثران باقی ماند و رسم نو تمام براید نگاه
نعلبندی کرده در کت کمتر ادا در قفه رفته در سوار مختار است

کافی

پرو قسم در دیده یکی صفت و دماغ و زخم در موسم ریسات کردن منع است مایه
 کرد و بر دریدسم و بر کل نایرم مایه **انست** موم چربی روغن کاو و زوغن کسج
 ال همه را وزن برابر گرفته برایش کدانه با هم ایچونه مهم سازد بعد به شدن
 ان اسپ را پی نعلبندی نماید داشت و استاده در دیده به نسبت در دیده
 عوض خوب است و عوض اشکال است باید که نگاه به شود انرا فروخت نماید
 داشتن خوب است و دماغ چو ایچو کردن پای نایر اسپ اگر ضرر باشد
 اول علاج یک پای نماید بعد به شدن پای دوم بعمل آرد و قصد لویه به است
و مکر بعضی را نعلبندی و ضرب در سم خون مرده شود از ان نیرسم
 خشک کرده و در مثل چار و مثل سنگ در گوشت زنده لویه دید اسپ کند
 کند **و بعضی** اسپ بر زمین افتد مردمان دانند رسیده نند شده است
 و اخر الامر در سم **بعضی** را گوشت ظاهر شود علاج نعلبندی و سم ترا

موافق قدر کنند و همین دستور کرده باشد در ماه یا نه خواهد شد **بعینه را**
ان زراب کرد و ازین سبب آب گند کند از اسم غوره گویند **علاج**
بسیار سم تراشیده کرده گوشت سم تراش بر آنجا رود زخم شده ریم
و آب بیرون آید و این انداز سم تراش که داده کرد و چونه قلی بار یک
موره در آن پر کرده باشد ماکه به شود بعل آورده باشد به شدن
نعلین در یک نینده سوار شود و گند نخواهد کرد و **دیگر آنچه را** اسم و طبقه
شود یعنی از اندرون موسم دو شود و حالی به انداز سم و و طبقه
نماند و اگر حالی شود و آب از بالا فرو و حی آید و ایم بر عارضه انداز
رسمی گویند **علاج** زرد چوب چونه قلی ساخته در آن پر کند
و از خرم موضع سازد یعنی از سم نامحی از جرم موزه از استه کند آید
مذکور را در موزه پر کند و زیر سم داشته و سم در آن گروه بند

66

از آب کامی بند و ناکه بنود همین دستور کرده باشد **دیگر بعضی** آب را در رسم
از سبب بر این هر علیّه نشسته باشد گوشت در آن پیدا شود کم و زیاد آنرا از اس
گویند **علیه** آن گوشت را از راسته بریده نیده توتهم سیده بریده انداخته از داغ
آن خوب گرم از آتش کرده داغ دهد خون جریب بند خواهد شد بعد بر آن
خنی اندازد چون قلی بماند توتهم خشک سیده انداخته باشد در چند روز بند خواهد
و از آب سم را توشه نیده خشک **دیگر بعضی** را در میان نیاب میخکند
و فرود می آید آنرا کسی گویند و کف سم اگر همیشه از آب تو باشد بر تن میماند
از این علیّه هر دو رافع شو و آب به کرد **علیه** اول سم تو شی کرده نیار او کند
نیده توتهم پیشکوب را نخته سیده در آن بر نماید و باندی آن عرق لیون انداخته چند روز
همین دستور کرده باشد بعد عرق خشک انداخته باشد و پائے را توشه نیده
دیگر بعضی آب را از رسیب در کف پائے رسیب لوباسی در از ناک میکند

این را در بندیه نواز که گویند **علی** خشت در آتش خند آن گرم نماید در سینه شعله آورده
 آب بر او پاشید و زیر آن شش هر بایع لنگه بند و بایع دویم را و دارد
 همین طور در سه مرتبه نماید و اگر خشت نباشد زین را خوب گرم نموده همین عمل نماید این
 علیج در اول مرض باید کرد و لنگه در خواهد این عمل را سبک گویند **علیج دیگر** در توانست
 جدید و قدیم را نافع است **انیت** در کف پاشی و داغ کلی آینه نماند خوب گرم نماید
 تمام نموده مابین نیاید و کهنه پاشی هر دو طرف در مکان است آنرا ستر گویند بر آن دو
 کل و بدویک کل مقلد نوک نیاید در کف سیم و بدید نیز نگاه **در**
 دفع خواهد شد و لنگه نخواهد کرد بار بار آزار نموده **دیگر** اگر در پاشی اسب موعه آید
 پهلک کف آورده گرم بر آتش خشتش آینه کرده بر آن بندد سه چهار روز تا صفت روز
 کند به شود و لنگه نخواهد کرد بهتر و البته بند بستن یکند تا صفت روز تا که به شود
 کرده باشد مابون عرایح یا لاله پور سیبیده خوب ایضون لعاب پدید آید مرغ

نیز آید

67

شربت فالس بسیار صید هم در اسبیده شراب مخلوط غمخ را تندی گرم کرده لیس نماید
 و بلائی آن بکتابچه در بندد و بعد از شربت پاسبان و نیم روز چینی و تورا کند لیکن از این عمل
 بیشتر خوردن آبخا از استره بکند **فصل نهم** مشتمل بر نوع درام اضی بود و پاشی
نوع اول بده و بکر بده مقصد از این است که شربت از کسب ضرب بعد از خوردن **بعضی**
 را از رسی خواهد بود اگر رفتی بده ام محال است لیکن علیحده باید که در این عمل بده
 و بکر بده و بطف میوه **علیه** زبان خور تازه آورده در نیم بوری زبان نوزن بگذرد
 در بند ما چه شود و کوزن بیرون کند و جوان سخا و سنبل گهار آتش نموده اند اندک و طریقی
 در کوزن طلا میزد و او دیده پاشیده است بر بده بند و بعد سه روز بنشیند و اگر کله همین دستور
 منواتر سه مرتبه کند پس نوزش بند بده زخم خواهد آمد بعد از خوردن از آب یکصد مرتبه
 نوشیده و کله مخلوط کرده بر آن زخم لیس غمخ باشد و از آب شستن نفع است و به نماید
 موی آب خندان که خسته گمرا آیند و در مدت نه روز اگر زبان نو بهم بر سر و اگر نه به نیازی را بخوا

بملا آورده باشد **عسل و دیک** آرد ماشی بنده توتنه نیک در صورت منقح از اند

وزن برای گرفته سیده عرق لیمون انداخته موافق بپاره بان یعنی نیکه سلف و طرف

مسی و یا آینه آتشی گرم کرده بر آن نان نذکره از یک طرف بچسبند کرده از طرف

دویم در خم است بر پاره بند و نارس روز پنجم را نکتید بید بسوم روز پنجم واکند و پنجم

نوبت در همین دستور است پنجم بند ممکن نه روز نوزدهم بعد از نهم بر پاره زخم خود بدست

او آبا هم روز غنچه شده به سازد و زخم را با آب شسته در آب صاف و در آب صاف و در آب صاف

عسل و دیک تهور خاردار خوب گرم کرده از میان دو پارچه گذر بر آن موضع بندد و در

زانه نکتید نام رفع نفوسه باشد از روز غنچه شده در آب صاف و در آب صاف و در آب صاف

به کند و نعلبدر آن بایست نیک کنایه یعنی کهنه اندرون رسم نترانه بایست

نیک خواهد کردید و حصه نعلبدر در باب پنجم در درود اریه گفته شود

بر آن عمل نماید **نوع دوم** موثره در متصدل درج می شود مشهور است در وقت

68

یک با دین در دران آب نباشد **دویم** آب **آب** است **اول** آنکه با دین **عید**

عیده چوب لوده سینه در باره پوینا کوده در روغن گرم و کوده موتره را
سینک دهن و نمون او و بر آب پخته و موتره بنزد هفت روز همین دستور کرده باشد

موتره خواهر پشت **او و بر خوردن** کوه تا سحی سهواکه نیده تکرار می
سواد میر کسپاه باشند کوه خسته کرده وزن برابر گرفته سینه در آب

و در دم با لب مدام نوش میند باشد و قند سیاه بیک فن تا که داند بخوراند
و روغن خوز ایندنی نبرد و قسم مانع است **دیگر** کوما که نیده مکن با و تهور در دار

آوردن مغز او و در غوده سهواکه ندر کور در و پوغوده و نه تهور از رو و طرز از آرد
موی نه ندر کوده و بالدر آن کله حکمت از باره کرده در پنج نشانی از باره کله حکمت

دانشه نشانی با و قند کله بالدر تهور سرخ تهور نشانی بر کده و با و پوم کله
و باره ر و در غوده سهواکه و تهور تهور قسم را گرفته کله بالدر در نه گام زمستان

یکم فلوس باد و فلوس و در تابستان تا یک فلوس در آرد موثقه
عقل و بسته پیش از آب صبح و پیشی چهار روز و کپڑی تا بسته یک روز بدید
بسیار نافع است و بسیار آرزو نموده و محراب **قسم دوم** آبله از آرد
مرومه در آب نوبت میدن نیز نفع دید **عده** چهار کوزه را بپزد و در غده مغز آرد
در عرق بچون انداخته در آفتاب در دو هرگاه خشک عرق مذکور بار انداخته همین
دو تور چهار مرتبه عرق انداخته خاک کند بر موثره قدیم و یا جدید قدری ازین
جو آرد در عرق بچون سخی کرده یک قطره بر آن موثره هر دو جانب
ببالد بد یعنی موثره و جانب دویم بوئی بر دست بر آن بچاه چاه عده
برگ آرد هر دو جانب داده بند بیوم روز یکت بد و مرتبه همین طور کند
شش روز شوند با هیچ لاسی خواهد کرد کلی زرد در آب حل کرده بر تمام ران
و موثره لب کند لاسی بسیار خواهد مضایقه نیست نتر حند انکه آب

۶۹

از موزه و صفت خوبت لیب از گلندور کرده با آب و نمک مخلوط
 هر که موزه بخورد مایه چرب است لیکن بناریت و آب و نمک دوایه مطبوخ
 دیدن از استاد است بخوردند **علیه** دیگر با در این کعبه در آتش
 بهتر کرده پوست دور نموده در مسکه بار و غرغره کا و باؤ آن را میخورد به آب بید
 و که را بجهت از جسم او خوراند ترتیب خوراندن سه روز بدید و باز نگاه کند
 بید فاصله بخت داده سه چهار روز بدید و زن ادویه موافق حد است و اگر آب
 صمغ البدر را بدید موزه و پسته و جوی و ل و غیره با سبب عدت نشود **دیگر** دورک در لب
 هستند و این هم کسی که گویند و در اصل سنج بهترین است در مرد و بیدق
 مقدار دو نیم انگشت چاک کرده آن مرد درک را برودن از خبثت آورده بید
 در یک رات نیز بیدیه کند ترتیب این است هر آب را غلط نمیدانست و با سنج
 بسته در میان زان باشد موزه بر او درک بفاصله یک انگشت مقدار انگشت

از استره چاک در از کند چنان تقدیر لازم دارد در گوشت و درک بخت در دیده نشود
مگر در پست ها که نشود بولست را با با که در شمع آهوی با قیر چینی دیگر نیز مندرک باشند
از آن رگ را بپرون کشند و هر دو سر رگ را بر آوردند و مندرک بر دو گوشه زخم
از او بپوشیم حکم مندرک بعد در میان هر دو مندرک استره رگ را بر دراز بسبب هر دو مندرک
از او بپوشیم خمز قاریه نشود و مندرک خواهد ماند و اگر کله مندرک او را محضی بر آید مندرک ماند
خمز قاریه و اگر خمز قاریه نشود نهایت نکالست امر آتی ترتیب بجهت آرد و در عوم
چاک را با او بپوشیم و کوزن بدوزند و از هر هم به یک رگ زدنش از علیه رگ میسر کردن
علیه کامالت **علیه دیگر** رگ اک یکصد و یکصد و او به پیش خود دارد و خود
بر او با پیله بستند یک رگ را از دست گرفته بر آتش گرم کرده و بیکبار بر
موتنه مالش داد و در اندازد یعنی قسم تمام رگ تا که کوز کند و او را بیکبار بار
دویم رگ بر موتنه مالش بدوزد سه چهار روز از آن میان آب بپوشید
نکته

عقاب بن خوابد براند و تره خواهد نشت **نوع بیوم** موسی در با این **در آن**
 سخت کند و از اندرون آتخوان می لاسد در ابتدا از خنجر خنجر است
 بگریز دانش بی غممه کرده باشد و اگر دیند و زک شده لاد و است
نوع دوم مونه در بار پس هم نوع علیج موافق باینست **نوع چشم**
 در عقب می نه استاده و عرض هر دو قسم است از این کفیف است **نوع بیضی** چند
 چنان به مشرق کویا هیچ علت شده **علیج** مرهم بنید تهرتم سا چیده در آن اوقات
 بخند امجد مرهم سازد و در یک روز دو بار بر کجوره طلا نماید و از آنست مرهم
 را لاند با ورق در آن دور نهند و نوزد آید باید هر از آنست نهند
 بر لب خوب کرده با سنف **نوع نهم** جفاول در بار پس هم کفوا آزا
 گویند از خند طر است آن بقلم زبانه است و کویران از سبب منقسم است
 سنی موخ و خنجر مرهم در صورت و در اصل جفاول یا چهار باشد هر کوی بود آید

70
 نوزد صغیر تره
 سینه بکوبید
 اینست بکلام بر او بود را
 انقباض بر کوی در او بودیم بر آب
 در آن کوی کوی در او بودیم بر آب
 اینست بر کوی کوی در او بودیم بر آب
 کرده لور و در اول از او بود
 در آن کوی کوی در او بودیم بر آب
 در آن کوی کوی در او بودیم بر آب
 در آن کوی کوی در او بودیم بر آب
 در آن کوی کوی در او بودیم بر آب

70

کشته باشد به یزید علیج آن در فصل پانجم پیش درج شده همچنین است

آن نیست **علیج** از کوه مضمضه سازند و بسته سازند و پایش این غایب

و باید در هر آب مضمضه کوه بسته باشد که ننگ شود این محمد است

نوع پنجم بوکوه مانگ هم منقوشه است آنجا دور شود و شکر را در جگه افتد

خارش کند **علیج** شور به ماهی بر آن طلا کرده باشد و از آب ننگ

نیز نومیته باشد و هم نید تو تمه در **علیج** کجوره در ج است آید و از آن

نفسه باشد ورق از آن ننگ کجوره خورد خواهد آمد و به خواهد شد و حق

رک به ترتیب بگردانند **نوع هشتم** امراضی سم و علیج آن مو

پای پیشی است این همه را فهمیده بعد از **نوع نهم** برن با اسب

خورد از زمین کشیده روان شود **علیج** خنجر پیک و از خسی

بگیرد و دو داغ عرضی این در میان اندرون ران کند نیز ننگ

بعضی

بفضل الهی و الله علم **باب سیوم در امرانی و علیله تمام تمام چشم است**

مشغول چهار فصل **فصل اول** مشغول است و مکتوب است **نوع اول** پیه است
دو چشم است **کجا کفید** دو مکیه **علیه کفید** سرف و است شاید نکند

هر یک چهار فنوس با یک کرده در چهار لار و در کما و آمیخته مدباغه هر روز
به اسپ و بند طوریکه خوردن کوفته با کوزن و بدین خلیده او و به کلاله بندن

هر یک بند آبی فرافند همان طریقی بکنند پیه کفید نید سیاه آید گویند اگر چند دانغ
سیاه باشند آنرا این علیله موقع است و اگر بسیار باشند او و به دهند و در هر دو

کوفته خفته نموده باید داد اکثر **خلیب** پسته نوره **علیه** سیاه اسپس را در دانغ سیاه

در چشمان و در اندام نوره **دهند** اندر دو لار حضرت است بیج لازم است آمیخته در

آفتاب تا سه روز دارد و همچنین در آن روز تواند خورد این بدن و اگر تخم دهند این نام

در دست و است **اندازد** و همچنین **سور** مال **سور** و کوزن و بند و خمر کفید **اندازد** هر دو در هر دو

در پای

کوفته بخته کرده باید داد **نوع دوم** باد قیصر شهر است چاق است **ریکا**
از پیش در آید **دوم** از پس در آید **سوم** بعضی را تحت میزنند **چهارم** بعضی را
نوم و **بعضی** آب دیوانه شقی واد میرا بکزد و بگوید اگر نه الهی علی کاینه اولاد نه
خطر جانی است هر چهار طور را معنی علی کاینه کار که شقی **علیه** مرد و چشم بند و حاشی
تاریک دارند و محاطت با کافیه در باله در رعایت موسسه و زخم کند و خاک
سود و در چشم کشند و آب گرم نوشند آب سردند و از نقصانی که در او
و ادویه کمند **اینست** سهوا واریه بول کجواتیه مورج سیاه ببلد خوی و کلدان
ببلد مور کونیه هر یک و و فلوکی سینه بوزنی تمام ادویه روغش از ندر کبیر نموده
بجز اند و تا که خاطر علی شقی ادویه داده باشد و نهایت معناد این معنی نیست
و یکوز است **علیه** دیگر بهار نی اندر جو کعبی باونک که ببلد در از ببلد
زنجبیل خنک در ببلد بود در اسپند کند که آنور رسانایا مبر بول کجواتیه

حوض

اجمود کلونج کتیا مدونه نینس اریه رکت سبهاو هر یک دو فلو سی
 دو و خندان روشن ارند انرا ختمه تار سه روز بخوراند **علیه دیک** متهیح و آنار
 بنه کرده دروغش کنجد آسینه خوراند و اگر موسم ساسک منبر ساق تار و بگورز
 نیز بد پرواز سب کز حیا اگر بر زمین افتاد استادن به آب اشکالت
 باید مردم بچ کوده آب را استاده نماید و **سینه** و بگورز در میعاد این فرضی است
 خند از هر چهار پاش و از بنفشه و دم به ترتیب و بتدریج بگویند که خنک بود
 بخورند ماند و اگر خون ازین جا و با بگردن خنک بگردن و با بیست با خواهد ماند و در
 ابتدای مرضی از بدن آب گرفت نشده باشد در نشستن و برخاستن
 تواند این **علیه** باید که **داو** آب را غلط نموده است و پاشی لبته در هر دو بک
 چشم آب از نوزن ریمان کرده و کوس بیست خواه آن ریمان را چنان
 بگردن چشم کرده و اما مذکور چشم تمانه خواهد آمد از خست ماهر ^{نمیکنند}

همان طور آرد استه تانبر را با لاد از چشم کرده با پوسته برید از هر دو چشم بنامه برید
 نماید بیخ مصافحه نیست **علیه دیکر** و اگر آب را از راه دیگر قیصر در آمده باشد آنرا
 حقیقه ادویات کنند **انیت** فنکوزه سماکه زر در چوب با بونک زنجبیل
 سینه در آب جوش نیده گرم جوشی آئینه داشته بکار بند و مرضی هایدنی
 از این مینویس که آب در چهره و بازو درخت است باشد و ماها با از زلف
 و چشم یا بوزخم بر بدن آن آب باشد بر آن افتد چایسته شود
 قیصره بدن او درخت کرد و نیزه اگر در **علیه** چایسته و قیصره این است **علیه**
 بیرون به بدن آب قیصره درخت شده باشد تا آنکه در بند و شیره
 برک انگ شیره و کوه شیره برک و بونک های کنگنه سر بهیله و غیره کج خوراک
 سینه مخلوط کرده جوشی دهد تا که تراوت شیره باو غیره جذب شود و باقی ماند
 بیرون تمام بدن و اندام را کرده باشد و در کوشها از روغن کج خوراک فاضلی اندام

و پسته در گوشه ها دارند **دیگر** اگر بر بدن اسب زخم زاید باشد یا کم از آن هم چنانچه
 نوحه ها بجز ترقیم یافته است با هاتاب بدتر قسم لانت سپرد کنند و قیحه ماهتاب
 بر اندازند هفت چهار گاه بگردانند اگر چهار ماه باشد از هفت تا یک ماه بیاورد و در دست گرفته
 از یک طرف استی داده گردید و در آب بگرداند در تقاضای آن بزخم و بر اسب افتد
 آنرا از دست انداخته چهار گاه کند اگر گواه باشند این اسب را با هاتاب
 لانت سپرده ام هر روز زنجیری طور کرده باشد تا که ماهتاب و زخم باشد و قدری
 نمیراندک کفصه بویهای زایل و دم بند و پشه ها را طرف بند و است آنرا
 نیز بپوشانند و آن اسب و زخم گرداند در عکس او بر آن افتد محراب است از زخم
 چنانچه از آنجا بگذرد و اسپه را در قفسه و جان بدنی نوحه و منشی نباشد و علیحده پذیرا
 و اگر نرسد و هیچ نوحه در علیحده است **نوحه سیوم** بعضی اسب خود نوحه و لو آن نوحه
 و در آن بر آید از آن نوحه را بگرداند **بهرت** اگر گویند علیحده کافر بگذرد در آب نشسته

بانگ تا هفته یعنی وزن نوش میخورد و چشمها بسته در تاریکی دارند **نوع چهارم**

میکند بر زمین بهوش افتد **نوع پنجم** و اول روز آب پنجه کرده تا چند روز

وزن هر روز داده باشد **علیه** گرم کهوه پنج شمش علی آورد بوییده مرده کند

از بیم هر از بیم آینه نیمه رفته از زمان بر آتش داده و دو آن بدماغ آید بیهوش

نوع ششم تمام بدن آب از با نهد خود جنبش بخواند گردان و باوشکنی و **علیه**

قند سیاه و اول رهنسی با اول را میخورد هر روز بخورد و غمگانه کلیم کار با بر و کوز

یعنی وزن هر روز بلذایم خوراند **علیه** کوشش شغال و اول رنجته هم رای کرده

وزن بلذایم روز و بعد اگر نفع دهد زیاد باید داد و تمام اندام آید و **نوع هفتم**

از زودتر سرفه مالش دارند **نوع هشتم** سکنه کوبیده با آب ازیم طوار سکنه

ممنوع خود چشمان آب و الکه اگردان روز شفا یعنی بنظر آید باید دانسته

در در خان باقیست و سکنه شده **و عقیق** کون بطریق کون کوبود دارد و **نوع نهم**

در در خان باقیست و سکنه شده **و عقیق** کون بطریق کون کوبود دارد و **نوع دهم**

74

و در چشم هر دو ماهی بنظر غریب **عسل** دندان اینها نافه دار استی کرده در چشمان او کشند
 و اگر دندان بهم و شکر استی غمجه اندازند **ناس** زعفران گلاب مشک جادو میس
 سینه مخلوط کرده هر دو بیدق اندازد بسیار و کلونجری اول کجا این مورج بسیار بیدق
 و مخلوطن هر یک پنجم روز غمخ از دندان کشند سینه مخلوط غمجه سه حصه کرده تا سه روز
 و هر نوع **پنجم** آب بسته روان توفی **عسل** از رنگ بنا کوشش غمخ بگرد و قند
 دو لار و هسنی با و لار هر روز بخورند و آب شیر گرم هر روز نوش کنند
دیگر ماروت زرد چوب کوفته آرد موته هر یک چهار فلوس با هم مخلوط نموده
 علاوه بر پنجم هر یک یک کس و در پنجم کجا چهار کجا هر یک شش از آب بده
 و قایزه دارند بعد از این قایزه بر آب بکتید این عمل تا هفته نماید هر یک
دیگر صنی بید مو پوست و تخم بگودس سینه در شانه آن زنبق کرده
 دارد کس الصباغ با نان بدمند تا سه روز **دیگر** اینوز اینوزن پیلو در آب بکند

استندج باونک کرده کنایه خورده بود با و یک همسن بیک محک خسته

گفته هر یک چهار دم عا و زها نیدام سنگ قلمو یکدم تند سیاه کهنه چهار یکدم هم ادویه

گفته در فند سیاه چهارده غلور بسته نگاهدارد هر روز یک غلور صحر بندید و تاسه روز

دانه موقوف نماید و آب شیر گرم داده باشد بفضله ابرو خواهد بود و هر شب

درخت گهو در باند شده باشد و یا کینه کران باشد آب شیر گرم گویند

منفعت کله واره و آب سرد نقصان کله است **نوع هشتم** کهنه باد خسته چنانچه

کهنه باد خسته در گوشه و اینهم همان طریقی است که در ابتدا یی غلبه آورده باشد از

رک بخت اندام و رگها از نمک خفگی بد و خسته بقیه کهنه باد

هر گوشه و پوست مثل پوره کاه باله نوحه **سابع** در ابتدا از شروع شدن مرض

ادویه دهند هر از درون ادویه بیرون ظاهر آید اندرون چشم بمانند مایه

رهمه و لار آورده در آب سیرفه لار جوش میند نصف آب باقی داشته

بماند

بانگ نوازند **نوع دیگر** هر چه زیزه سفید هر یک چهار فلوس انگوزه خالص نمیکوس
 تخم کوده دو فلوس سائیده بارغز کاژ بد بند هر بیرون آید **مجدد** ادویه نجسته
 کردن کند و قشکله نرم شو جا ک کرده ریم بیرون آید و از ریم بیرون
ادویه خوراکی ششده خالص نیم کار بندد خرد و کلدان پیله زرد کلدان
 ششده زرد چوب هر یک دو فلوس انگوزه خالص یک فلوس جمع کرده
 سائیده مخلوط نموده در حقه سائیده صبح و دویم شام دهر و در آن موندک
 یا موته حوزا نند و جائی کبریا مغز نیت همه جائی میوه اگر پود و جانب
 بویس با نوز و بعضی سبب و میغ نیشینه از اینم لاس مندا کبریا مغز
 بناید که در عینه آن سبک کردن و لبب کوشت در پیده نمودن آنجا در را
 بهتر و نند است با در چهار سجزوز رفع شو **دیگر نیت** علیقا صلیقا انت
 تعلمون اگر دیگر کبریا نند خط باشد و به مرتبه بیانی را خوانده مرتبه

فق زنده تو ز بستی در کلو این است **بسم الله الرحمن الرحيم** تفصلا و اعظم

و در سکنو غا غا سا طیب و اطو طاسحا بنچوس و با تو صاحبی خود عشق بر حتمک

یا اراحم الراحین **نوع نهم** رو بیا بر زیر پست و بالا ز کونست خود و پندار شود ^{بعضی از}

بروز زیاده نشود بعضی مقدار یکده است **قیام مانده علی** است را غلطانیده پست بالدی

آن جاک کرده غدد در کوبی را از اسنره و آورده دور اند از دوزخ در سینه کوبی

سایته و کرده از کوزن فولاد و ابریشم در صندل استاده کند و با هم ساق

نوع دهم است و بهوشش مانند کیف خورده کرده **علی** کافور یک درم باب

سختی کرده بانای نوبت **نوع یازدهم** است مت خود کردنش ^{بعضی از}

به نشن آن امر محکم باد و گویند **علی** اگر جانب راست کردنش نماید جانب

راست همان دستور همان است **او دین** زنجب مورج سیاه بید محمد و کلدنی بول

بگردانی چه کونه کلو بخور کند ^{بعضی از}

درم سینه در یک ^{بعضی از}

روغن ارندا اینخته بدهند سداب را چرب کرده از باجک حاکی سبک دیند

نوع دوازدهم بریدن اسپ دو دره شود بعضی بکنند و چرت افند **علاج اول**

خون کفایت اندام بکیر و بسیار کویحه با رنگ نال کننی میچسبند رنگ آمار برکت

رنگ اربی حرکت آمار پوست کنگره ده آمار و یکمین آب جوشانیده ده آمار آب

ماقیدار در روزانه به اسپ مقدار یک آمار ازان منیدار باشد **و بکیر سیما** کند

بیک در عرق لیمون سخن کرده بر جبط بنا لاید و اکثر باروغن هم چرب کند

باشد **نوع سیزدهم** اگر بریدن اسپ چرت و باز خم شده باشد از روغن

بایست مرهم سازد و با آن اول چرب ازان کرده او به خشک لاید ازان

روغن مکس خود ثبت در موسم برسات اینخل لازم است و چرت را بر بند واد

و خار بدن مدد به خود شود **نوع چهاردهم** اسپ سرد شود و بهار روغن کند

علاج رقیق مله مور پیل و راز سائیده بریدنش مالش کنند **ادویه خردلین**

رنجیل بیل خور و کلان پلیمور چنک چون هر یک نیکلوس سائیده فرود آمار
اب جوشانیده چهارم حصه باقی داشته همین وزن هر روز تا سفته مانا لوسیا
دیگر بر آب راقی یک یک بریدن اید و طرز و باروت نیکلوس قند سیا
در فلوس امینته کولی سیده فی الفور بدوز بکر و زیه شود **نوع پانزدهم** اسپ در سید
اکثر کر یا از اری شود و فقط را در چشم افتد و دل اندوی باشد **علاج پانزدهم**
زیره سفید سرره کل بکس و یک چهار فلوس بگرد و در یک انار شکر ری
مخلوط کرده سائیده بخورند **دیگر** مومیا می بگردم بول کبرانی نیکلوس
قند سیا یک انار سائیده امینته هر روز تا سفته خورند **علاج دیگر** بول
کبرانی نیکلوس شکر نرمی یک انار یک سنگ در فلوس سائیده علی الصباح
بخورند **نوع شانزدهم** سل و قسم است **بلی نوزدهم** خشک **علاج نوزدهم**
هر دو یک از میان هر دو بلاق بیرون کرده براید نماید چنانچه در مجموع موثره

درخت و هرگاه که پدید آید و آنجا داغ گل این تا آن کرده بر آن دید و باله
 داغ کجند که سوزن حرک سید و کالی بار یک سائیده در روغن کجند خوب کم
 کده گشته باشد **دوید و خوراندن** مویز سیاه شانه شده خالص هر روز
 بین از آب نون سائیدن میخورانیده باشد مگر که حب و زخم و اماس یا بهار قح
 شود **دوید** با آب پیاز زیره سفید کلونج میتر و کبابه یک سینه او
 خردل جینا هر یک چهار فنجان از آب سائیده تا بست و کوز برین میخورانند
 باشد **دوید** با روغن حنظل با بچی زیره سفید اسبند میتر و تا سحر **دوید**
 یک فنجان سائیده تا بست و کوز برین و آن هر روز خورانند
دوید سوزن خا در مقدار یک است آورده از آن درون جای کرده اول روز بکند
 بعد و روز دوم دو عدد کیوم روز ۳ عدد عین صورت تا دو هفته در آن بکند
 از آن کندم و منشی بخورد در آتش پخته کرده و سرد میخورد کوفته آتش

بعد از آن هر روز خوانده باشد و حاجت بکشد و آن خوانده شده همان طور بکشد که

باید کرد پس چهار هفته بعد آن **تغییر در کلمه** و درونی و دوساروات دادند حک

سودایی من برکت است و برکت مشوخی لاله الا الله محمد الوالی الله **دیگر**

در هر کوشش باید بار بخواند و قیام در خانه شود و بار در وقت خواند **دعا و برکت**

این است بسم الله الرحمن الرحیم افواجاً کورحات یا حی یا قیوم رحمتک یا الهم

الرحمن **دیگر بکبار** کوره فاتحه من الله صی تمام بخواند و در هر کوشش باید رافع کند

و در وقت که رافع کردن امید عالی اند **این است** بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله اُسکن سَم الله و بعرب الله اُسکن و تَمزَل من القرآن

یا هوش فاء و رحمت المومنین و لیزید الطالین الله را بر هر کس که **این است**

دیگر هفت بار هر روز خوانده بر سر دم کرده باشد **این است**

هشس حسس سس **دیگر** یکدرعه و چهار گره باره سفید نو

در وقت

دیگر در به پاره حای و بختوس عالمگیر و نقش معظم داشته در گوشه پارچه بسته
 در خلوتی است بند و چهار کپری بسته داده بعد از آن از گلو داده بختوس را
 شیرینی فاکه بنام اسم مبرک داده تقسیم نماید و در پاره و پارچه را یک مسج حق میدی
 این عهد گویند و عهد نمون مالیت و دیگر در پنج دو انگشت بار با از موده است **نقش**
اسم معظوم این است سید احمد مالیت پوری **دیگر این منتر است** ویکبار خوانده
 در گوشه دم کرده باشد یا بکهنه مجرب است **منتر این است** کاجها کوت کیورگی
 کهای جهان لبی هتر او بی مایه کاکره برکت باسی کمال گرمه حای
 کویا یکی بهو ط بتری بیست هو حای **این عمل** بفضلهای نفا کانی
عسل مل خشک آب از سبب ناکه کو حکا یا لاند کورنده خشک شود پس آنرا در گون
 و عسل موافق آن نمون موقع است **و عسل** در کو خنکها در است نیز بخار و در
 محراب بلا سموم در روز و چای باتان کوه همان قسم است آب نیز کوهی بلا سموم

در هندی لویی گویند یک بنگه از کنگه گوید در بدن نوزن حلا نند از اهرم **نوع سوم** شربت

این شربت نیدن اثر اینتر نافع است **نوع پنجم** بسیار زمین را بنده باشد در تمام بدن

خون پر شود مثل کله افسرده تمام جسم آب کرد و خطر جان دارد و پانچ باد

نیز چندی ن تواند و اندام گرم ماند **نوع ششم** کل کلل باید اگر نباشد کل در تالاب خشک

تر قیله میماند آورده میقدار شربت لآز را آب کلان بود آب خون موافی **نوع هفتم**

خود ایندن بعد دو روز زنجبیل چهار فنلوس قند سیاه یک لآز را شکر محوط کرده

چینی وزن را در آن محوطه دهند بدناخته **نوع هشتم** زهر باد و زرد آب محوط است

از آن دفعه زنجبیل شش فنلوس تمام بد **نوع نهم** خمر عقیق گرفتار نافع است

از دو جو ب یک اینه سفید هم یک دو فنلوس سیاه که کللوس قند سیاه یک لآز

س قیده محوطه نموده تالیس و کزنده چینی وزن بدناخته خوراند **یک مورخ** سیاه

زنجبیل باو نیک **نوع دهم** زنجبیل شش فنلوس بدال کالیزویر نیک کوجرم وزن را در آن

نوع دهم

79

کف پا در شب از نهار که فلسی و بعد دانه بوقت شب چهار فلس تخم
 خوراندند باشد دانه تا چهار و پنجم روز منع است اگر ضرر باشد چهارم حصه دانه
 را آب بپزند و **بعضی** آب را از زهر باورن الغور که در بدن آب ورم کند کاپور
 موری سیاه همره هر یک یک با کفته سا میزدند بخوراند ورم نکورند **نوع نهم**
 باغی و قند لیمو کنول با چغندر ادر را نیز میخوردند زرد و سیاه زرد باشد
سبع آرد جو یکسبب شب لیمو آب انداخته بخت س از دو کم خوش آید و بدن
 آب لیمو نماید و باد و آب کنند از این عرق بسیار کند لیمو دور شود
 شور چند مرتبه لیمو کوده باشد آغوش زنگ خواهد آمد **۹** اترمان نیکو خوردن
 تمام زهر باد و زرد آب کوه است **۱۰** زهر باد خوراندن نافع است و هر جا که
 در تن شکم و جایی هر گاس شود با چه کند این آغوش بخوراند اول کپور و با کور
 یکا آورده در آن روغن زعفران از دو کم آب دانه و قدری آب در دست گرفته

کد بود کتورس بود اند و چهار قطره آب در آن انداخته دویم بار آب کد انداخته

۳ قطره انداخته و سوم بار کد انداخته دو قطره آب انداخته معده گاه سبز در دست

گفته روغن ارگامه بچسباند و افقون خوانده باشد **افقون این است** نقل باین مکان

کاپور باوی باب **بفضله** تفایده **نوع** بستم کوهک آب زرده **نوع**

یک آب لعاب سپید از این کند بسبب کرد و در طبیعت معده **دویم** شکر آب

نخ مرغ از ف و غن **نوع** میوم از کرم باشد **چهارم** از تب **پنجم** کرم کد در شکم

آب بده **ششم** باد سموم در بند لون و جهاکه گویند **هفتم** آب را خون کم خوب بسیار

خفک کرد و نقطه سیاه در چشم افتد در آن محل خون نباید گرفت ادویه سرد و نافع است

هشتم دمه **نهم** سنگه باد یعنی او از شکر **دهم** دهانش **یازدهم** شکر کم **دوازدهم**

جگر آب خفک **نوزدهم** باد و غن و زکام جمع شده غلبه او **چهاردهم** آب

کوزن خورده باشد **پانزدهم** سپر ز زیاد **نوزدهم** باد و کرم **بیستم** موی کرم

در دست

که در کمر اسب پیدا شود و آن خوش از آن باد دوران پیدا آید **هشتم** سبب چهارم
 و قوط نشسته باشند **نهم** از سبب بسیار ناخوشی در کوارس **توق علیه** بر اسب را
 هر کوی خنک شود از سردی است آنرا ادویه اوسط دهند و کوی کوار و کوی را ادویه سرد
 نافع است و خنک اسب کوی هم که بر کوی نگیرد بصورت قدری از زبان و پستانه باید گرفت
 هر کوی کا و همیشه مقدار را تب کلدان و مقدار اسب خنک چینه آرد سینه
 مقدار نیم آن در آن مخلوط کرده بطور رانی از دست یا اسب خورا می آید و باید که
 بر دست کلدان نه آرد رفته رفته زمانه کنند و دانه موته نونک چینه با آرد او
 مخلوطه کم دهند اسب که خنک از هر طوری باشد بدین عمل خوب شود و خوب شدن خنک
 عفت اندام باید گرفت در ازمانی آمدت **نوع نهم** هر کای که کوی است
 اسب در بیهوشی ضرب رسیده باشد و آن کسی که در **سبع** بهل بگذرد و آن را
 هر کف نیم آن رنگ تنج یک آن با بول ماکه کا و سینه آنجا بندهم و از آن موضع خنک

بگیرد و همین او بر رطل کرده باشد **فصل دوم** مشتمل بر مجموع و تریب از سطور است

اول از باد شناختن آن عید دو پیر روز یا در شب آب دم کند و بتانه موافق باد باشند

و چشمان پر آب شوند و موئی بلند نام بر خواسته ماند و قاز و نعنه چهار بسیار آید

و اگر در ششم کول خیزد **عید** کوزه زنجبیل یک سه فلوس در آب سائیده جوشانده

پنفت روز یعنی وزن بلند ناخن و **عید** دیگر بویک نمب زنجبیل و خمر

چو اینها بکوبی بلب در از کتبی خور و کلدانی هر یک نیم فلوسی جمع نموده و پنفت لانه

آب جوشانده و در آن بار میخ داشته بلند ناخن ما بخته با نانک نشاند **نوع دوم**

از انچه عید شش نمر روز و یا نیم نشاند نام گرم باشد بتانه سرخ و سوسر افکنده ماند نشاند

و دم بسیار نهد و آشفته نباشد **عید** خمر نمک کاه بگرد و زنجبیل و آله هر یک چهار فلوس

شکر و بویک کتاس سائیده در آب جوشانده با نانک است روز هر روز و **نوع سوم** از نام

دکف بتانه سفید زرد چشم گرم آلوده ماند و وقت سردیست نباشد **عید** کتاس

عید

باید مورج سیاه زنجبیل هم یک دو فلوس کنجد یک دام برک با نیم تم لاسینه

در آب جوش داده با نان کوشانند **ناتس** خاک سبز مویز سیاه هر یک یک درم

باید سرد کرده در پیچ برود و بیدق چکاند و همین وزن ادویه خولاندن و تانس

دند و اسب را غلط نیند **ناس** باید داد **نوع چهارم از غلبه غمغ** اسب برزد تا او بقیه کام

سیاه شود و در خانه سیاه و زبان هم سیاه و زبان بود اگر چه بود است لیکن علاج باید کرد **علاج**

خون کفایت اندام و زبان بگردان فور بگردم در آب سخی غمغ با نانک دهند و اگر

غلبه ضروری است از آب سرد بدن نکند و البته نباید کرد و اگر اسب خوابید و آب

بوشد پوتند **نوع پنجم از باد و سوز** از چشم آب روان نوبت با سفید

چشم سپید و قدرب بند اول برند و تشنگی بود و اسب روز بروز خشک شود

علاج مویز موره پیل در از آنکوزه بهارک خیار زیمه سفید کلونخ بیخ دخت لاف

موتها پیل اند وزن بر او گرفته جو کرک غمغ کف با ر و ادویه بفلوس با

آب جوشاننده یک کار باقی داشته بماند نوشند **فصل ششم** خارش

مشتمل بر چهار نوع است **نوع اول از باد چشم زردی و سبیدی زنده و اندام بخار د**

و چکنه بودنی افتد **علیه** چوک بنفلوس با یکی یک کار کند یکم فلوس

سیماب دو فلوس مخلوط کرده سینه در روغن کنجد سه کار گرم کرده حد غرض

مرهم سخته اوص بدن آب خارشیه را از با چکنه سینه در چقدر خوب است

تا سه روز لیب باید غرض سیاه یک کار برک بمول نیم کار سینه زرد بلیله

هر یک چهار فلوس کونته دو فلوس سینه هر روز همین وزن ^{مغفله} بعد از آن

خودانند **دیگر** کند با سبیدی پرتاب طبع هر تا سرخ شکر و قسم اوص

کیس زنده هر یک یکم فلوس زنده چوب چهار فلوس کلونج با اولی سر

کرده در روغن کنجد نیم کار کند اوص بدن آب خارشیه را با چکنه خوب

خاریه تا سه روز لیب نماید و مالش کند به شوره پشت هم از سینه قیاس است

نوع دوم

نوع دوم از کف در کرم در کردن دشت بنا و دم خارشش باشد و دم کند و هر جا
 بخارد آب از آن بر آید و سر کران دارد **علیه** زهره کا و در سه چهار تا روز غرض کند
 کلوی یک لاس میوه آمیخته خوب گرم نماید بدستور تا سه روز لیس کند **قند سیاه**
 بیست و روز یک پلید زرد و یک چهار فلوس سائیده همین وزن تا سه هفته بیدانه
 خوراند باشد **نوع سوم از کف در کرم** و دم و غیره کجانی و خنجر برین کند و دوره
اقتد علیه خون از هیاتها موقع بکشد و در غرض سه تا سه مورج سیاه یک لاس
 نیم لاس میوه آمیخته بدین است چار شنبه را مالش کند همین دستور تا سه روز بعد از
 مورج سیاه دو فلوس زنجبیل چهار فلوس در یک لاس قند سیاه آمیخته هر روز
 یعنی دستور و همین وزن بده تا سه روز بدید بگردقتی خنجر دو هفته روغ خوانند
 تا چهار روز بدید **دیگر** حیوانات ماله کاه تنگ نیم یک پنج لاس زرد جو یک لاس
 قاقو مورج سیاه هر یک نیم لاس میوه آمیخته در صورت کجا داشته در زمین تا سه روز

دختر کند بجزه بر آورد تمام بدن را لیب و مالش نماید **نوع چهارم از نازک**

و کف در ماه و نیک مویر بر اندام نماید خارش بسیار کند اکثر با گویت **مید**

کند یک چوک هر یک یکم فنوس با چوبیک لار در غم کفید لار رتبه ناله خا

پنج درم زنگ لار او صمیده مخلوط کرده بدنش خادیده تا سه روز لیب نماید

و مالش عجم باشد **دیگر** اگر دهم باشد روز یکشنبه از سر تا سم تمام بدنش ممال

دوم یک لار در غم کفید با لاید و غلی و تیمار کند تا است و بگرد هر روز یک لار

رغمت کفید تمام اندام آلوده باشد چهارم روز و یار روز تا زینجه بدنش اما کس

خواهد کرد پاک نیست اگر رغمت انداخته باشد نیکو **دیگر** که کسین روز پدید دراز

از چوب دار بند یک درخت نوب یک دو فنوس با یک صمیده در طر و

مس دوع ماک جاؤ انداخته چهار روز در آفتاب دانه از نیم روز تا روز

مالیده خواهد **مید** بیدم لکه با چوبیک ماید و فنوس صمیده قند سیاه یک لار **مید**

معدود

تا بخت روز چینی وزن خورائیده باشد **علیه** دیگر تمام بدن آب را از پا چک
 خاریده بار و نمخ لارند لیب کند و با طاقت آب در تالیش آفتاب دارد
 تمام بدن آب را سس خواهد کورده نور حرق لیمخ بیاید همیست عت لاس خواهد
 و حرق انداخته باشد رفته رفته بوم رفته خواهد و طوق لیون ترکود باشد
 بوم دور خواهد و بوم نوم خواهد اند و کام از رو غنشته خوب باید کوه این علق
 کلا ملک لیکن تصدیق است **فقد جدم** در باد زیم فرودیم اگر آب را
 زیر داده باشد و یا مار گرفته باشد این آیت هفت مرتبه در آب بخواند و یا مال
 بنوشند **این آیت** بسم الله الرحمن الرحیم قال النفسها یا موسی افا
 نفعها فادای حه لعی قال حد ها و لا یحصد ^{ها}
 سین بوجه الحادی **ه** و این آیت را بر و اند نوب و شود به بانال به آب
 نوشتند **این آیت** لبیر **بسم الله الرحمن الرحیم**

و سوا لنا هذا القرآن علي جبل لو ابدن حاشعاً
متصد عامن حه الله ه ملك انجا منال نصرته
الناس بعلمه يتفكرون **علاج و کبر** و ک ب معی بر هو
و مخطوس موج سیاه باد باله کفلس سائده یکجا در پارچه بسته
نکادارد تا یکماه بکشد بدعه به اب شسته سائده علول بندد آب
و اد می را باز کرده باشد به اب شسته شود در چشم کشد فی الحال زهر
فروید و انکوره خالص نمیدرم روغن کاؤ باو انا ان سزا دهند و نیم بولوس
انکوره روغن زرد یک انار به اسپ مجر و کزیدن با زرد زهر زیاده فی
کند **و کبر** یک کوزه در اب سائده در چشم اسپ یا از شده باشد و به
اب مقدار کفلس بدن انسان و به اسپ و فوس سحق کرده بکم
رساند زهر فرو و اید از مرده شدت دیگر اسپ و اد می را بار یا سنگ دروانه

سزا دهند

و این آیت را نوشته به ابی شامه نوشتند **ابن سینا** بسم الله الرحمن الرحیم
 سيقولون ملایه تذا فیهم کلیم و تقولون حسبه و
 ساء و منهم کلیمهم بن جما یا العیب تقولون سنت
 و یا منهم کلیمهم قل و بی اعلم و بعد بهم ما علم الا قلیلا
 فلا هم اوی و هم الحامیة طاهره لا لسلف فیهم منهم احد
یکم اب و آدم را اس و نه آید هر دو **قسم اول** شیخ شوش اند **یکم** کنده
 دمان در دین اسپ بویع بداید مردمان و اندر کوار کنده دمان است
دوم کش تا لور کام اسپ شد و بنار سیاه باشد ملک را زبان دارد
سوم او یک دنت از دندان هایک دندان زیاده باشد معنی منجر دوانه
 دندان نوزد خریدار را زیانست **چهارم** من دنت در از دندانهایک دندان
 کوه خود یا بار زده دندان نوزد مالک را زیانست **پنجم** سگ زبان یعنی در

کواریه زبان اردو هر سه پون دارد و خشک شود از نرسب قویب همدکت منجوه

مکر از دمانه ایجاد کامل نفع شود شکرت نامه البان اینست **تکلیف** **تکلیف**

ششم طویله زبان لغصه زبان خور و مایه گاه بد نواریه خور و خوریدار رازیاست

هفتم که ال لب در از لب زیر لب مابله زیاد باشد زبان دارد **هشتم** که ال پوز

در پوز مابله زیاد باشد خوریدار رازیاست **نهم** حسن در رسن اکاریه مبدان

بکیر دو منجوه بکند بدینست **دوم** شب کور در شب کوار راد نوار است **یازدهم**

دو غار مابیک غار در پست نی باشد آنرا اکاوا سنگین گویند زبان مابله است **دوازدهم**

در پست دو بهوزیه در از شوند کارا سنگین گویند خوریدار رازیاست **دو پست** نی

پرقسم بهوزیه کواریه منهارت در باشد سنگین است **سیزدهم** زیر یک

چشم مابله در چشم بهوزیه باشد آنرا آنو آنو مال گویند بدینست **چهاردهم**

طایفه آنست در یک چشم سپید باشد و در چشم دوم بنی باشد بدینست

پانزدهم

۸۵

روز دهم دو کمر در پشت این دو به نوزی و با نوزی نشاندن کاه و فیدارد از یانست
روز نهم عفتب در پشت این سپید باشد در زیر زانگشت آید و خام کزیند
 ستاره گویند بدست **روز دهم** از گوش و یک گوش و آید و آن هزار پرد و گوش
 یک زیا و نه باشد جان آب راز یانست **روز نهم** ارسلین به نوزی اسپس را
 در سر نیشد عمر آب کم است **بسته** باک و او ایال جانب چپ بار است
 یک جانب به نوزی باشد **بسته** کلههاوت در نوزی ناهان کتده
 بعد گویند در یک بعد و با هر دو نوزی نوزی فیدارد از یانست **بسته** و یک
 بر اول در سینه به نوزی باشد جان اهل خانه فیدارد از یانست **بسته** سوم
 بهتر نیک به نوزی از مد و ناسکد عرض زیر زین غد به نوزی کوه مالک و کوه از یانست
بسته چهارم کوم زونگ است از ناف تا سینه به نوزی هر جا باشد هر کوم
 گویند فیدارد از یانست **بسته** و پنجم گندم از جانب راست باشد زان بعد

اگر جانبیت مبادک است لیکن اگر زیاد باشد بطر هر بد ناست فوید کند
و اگر کم باشد فویدن مضائقه نیت **بیت هشتم** زردم جویم سبیه شادک
منقوع سگوده گویند زیانست **بیت نهم** جویم زردم سپید شادک
گویند زیانست **بیت دهم** بکدر در میان راهها بوزع کرد و در زردی
دانک او جبار گویند زیانست **بیت یازدهم** تقیسان یعنی لسان زیانست
لیکن در عام غلط مشهورست در اصد از او گویند منداک و بر او بایه لسان گویند
بدست و آنک مشهورست آنرا در ظایم عجیب داشته ای یک گفت
بگوید در از منقوع بیخو از از استده و یا مقراضی تباشند **بیت دهم** ختنه بر بوی
دب و قوی باشد فویدار از زیانست **بیت یازدهم** و یکم حبیب دست در تمام است
یکونک شود و پای پیش حبیب سپید بد نیت **بیت دهم** در و در حال
یکم پای پس سپید باشد لیکن هم سپید را میگوید سخی و اند

کلاس تمام حرکت شود و از پرده پای پس یکی سفید باشد در چلی می
 گویند **علی جیب دست** و از چلی یک دست و یک پا سفید باشد **نیت**
 در شیر تهور خار و در چونه قلعی اینجمله دارد اول پای را که سفید کردن است
 موتر است نماید بعد او به مدگر ضما و کند اندکی پای اما س خواهد کرد و مضایقه
 نیت تا سه روز این عمل ضروری است سفید خواهد شد **دیگر سر سهو طی نو**
 نوبت در یک بچلو س بر تال طبقی ده فلوس سائیده در میان شمشیر
 سوراخ خواهد کرد و پر کند شمشیر را از شاخ جدا کنند یعنی جا نیکو بند است
 فایم دارد و وقتی نچته شود آورده بر جامه ارچوب بیالاید و لازم است **نیت**
 و با جرم خود و خیره آن بخیسد و گرنه جرم سفید شود برای احتیاط بچه
 جرم ساخته بهر دو دست پوشند از اطمینان گویند اول دست و پای را
 سفید نمودن باشد از گره بهنگر بر خراشیده پارچه نمد کور باد

که الایده است بران بند و تا ۳ روز منواتر کند جرم و موی انجام میدهد
 اتفاق ۲ خواهد شد اگر به شکر مگور شود به شکر جدا آورده بر نماید **دیکر** مگوری مردار
 سنگ نمک سنگ قانونی وزن برابر گرفته برابر خود کوفته کرده بر
 پارچه داشته بران پای بند و بالای ان چوب داشته نیز محکم بند
 تا ۳ روز تو اتر کند موی سفید شود پس و قبک را پائی دیکر سفید شد
 ار جل چوب دست مانند رود و پائی سفید شد **سی** اسکل انرا
 گویند نام اسپ بکریک شود و یک دست و یک پائی سفید باشد
 بدین دست **سی** چهارم چکر رود و پائی پس اسپ در کشت بز زمین بروز
 برند **سی** پنجم چکر پائی رود و پائی پس را اسپ بز زمین کشیده و بز زمین
 زده روان شود و از کرفتن خون جس رک چکر چکر بار رفع شود و کس
 خرید نیاید کرد **سی** و ششم کاه و رو میمون پائی تفصیل برود است

کریک و دره

اگر تازه روانه و پای پس اصلی باشد در نعلبند درست نشود
 لیکن اگر کمر اسب در یک نعلبندی بستن درست شود و همچون پای
 را بنده رسمها گویند کم رود و بدنامست **قسم دوم** باوه خور سه طو در
 یکی اسب دمان خورا و اگر دهه با گیرد **دویم** مار زبان از انهم با دور
 شکم میرود **سوم** مرد دولت بر نزار و با اینطور هم باو شکم کرد بنا بد رفت
نوع چهارم اسبان بدین رنگ خرید کنند رود **قسم اول** شتر
 شترینی که سرخی مایل باشد و شرعه سه سوزده شرعه بتلیا که خواهد
 نامند سمند قله سر مو تایی باشند سمند خدایه سمند شتر تیه سمند کوه تیره سمند
 او ده
 او گشت طوق کیت لاکوریه نیده بود ایلی سیه ایلی شرعه ایلی سمند ایلی کیت
 ایلی سوزنگ پس ایلی هر طور یک باشد خوشحال و یا حال بد و خرید بوزار
 چشم و دهنر و فوطه و مایه رسم سیاه باشد قله کوه تیره فقه شتر و ک

که سر و دم سیاه باشد نقره بوز و چشم و فوطه و مایه و سم سیاه نوقی مقمبت است

باید گرفت فرع فور نامید فرع س که تمام بدنی بوز باشد بوز و چشم و فوطه و مایه

و سم سیاه شوند و موئی ایاب و دم سبز شدک نند که بوی باشد نیز بچشم است

و سنام انس از او کند که آسب بوز نقره باشد و شد زین رنگ سیاه و یار

دیگر اندر چشم و فوطه و غره سیاه باشد پس این رنگ کس را در کسبان هزاران

اتفاق افتاده باشد عمر سرس و کرن از او کند در تمام چشم بوز و با نقره باشد

یک گوش و یابرد و گوش سیاه مایه رنگ دیگر شوند همچون دستور است

قسم دوم هم رنگ سبز رنگ نند هر رنگ چو در هر رنگ بچکلیدان کمیت کبهر خشک

نند هر خشک متشابه غم منها بیکز اب سز رنگ کمیت هر طور هر باشد رنگ

دوب از حد باید که در بسیار فرع **نوع** **عجم** هرگاه برای فوید و با فوخت

خود عازم شدی خواهد و اسب فوید نماید و برین عمل کند دو قسم است **ه**

و اعلم

تفضل انیت بر و امول بیج هر ته همه که یکانومی اوین وسیع است

سخن بجز جواد بلکه استند **رگ جوک** هم نخست **رگت دو ادویه** بروز نیشینه **اکا**

دوشنبه **دیی** بروز **چهارشنبه نوی** بروز **چهارشنبه ایی** بروز **چهارشنبه یی** بروز **چهارشنبه یی** بروز

بعضی همه و او ریگها بماند و در شمار سیرده شوند نخست اگر اند این رگت جوک بعضی خانه

حکایت باید که بدین همه بجز تا روز از پنج تخم کوزه و جواد بلکه و رگت جوک در آن

شوخ و ریج کار نباید کرد **ب جوک** با بعضی ادوات مرت کان سه چهار جوک

استند باید در دوت و کان و مرت کاری ننگد و در سه جوک کار شروع نماید

میارک است با بزرگ و در هر روز چهار چهار جوک بنویسند **تفضل** **تفضل** **تفضل**

بوز نیشینه **ب** که ادب باب جوک است **از ادیان** مرت جوک است

حسنا کان جوک **مول** سه جوک است بروز دوشنبه **بوز با آب** **ادب**

باب جوک **از ادیان** مرت جوک است **بخت** کان جوک **سردن** سه جوک است

[Small handwritten notes or signatures in the bottom left corner]

89

در روز شنبه دستها و پاهای جوک است به یکدیگر جوک است | پوریا بهادریند
 کان جوک است | ارا بهادرید سه جوک است | هر روز چهارشنبه ریخته اوت بات جوک است
 آریخته است جوک است | آریخته کان جوک است | اگر تک سه جوک است | هر روز پنجشنبه
 در روز پنجشنبه اوبات جوک است | اگر مرکب جوک است | ادران کان جوک است | اگر پس
 سه جوک است | هر روز جمعه مکه اوت بات جوک است | اسمها مرکب جوک است
 آنها کان جوک است | پوریا بهادرید سه جوک است | هر روز شنبه اوبان بهادریند
 اوت بات جوک است | همت مرکب جوک است | چتر کان جوک است | اوبات
 سه جوک است | باید هر روز قیاسی در کتبه کرده و مانتاب را هم نظر کند اگر
 مانتاب جوک است | و اگر جوک زبون باشد مضائقه نباید کرد بصورت نا و بطور
 دیگر است سه جوک میخو بدین تفصیل است | روز یکشنبه همت اوبان
 سه جوک است | هر روز دو شنبه سه جوک است | هر روز پنجشنبه

مرکز یکشنبه انوارادمان ساد سه جوک است اگر روز شنبه انواربهار در روز

سلسله چهار کوسه مانند سه جوک است اگر روز چهارشنبه رویت انواره آن است

بوله ساد سه جوک است اگر روز پنجشنبه دوسه انوارادمان انکوسه یکشنبه

ساد جوک سه است اگر روز جمعه بولسه انوارادمان روسته نوبه سی بر دن ساد

سه جوک است اگر روز شنبه سران رویت اب ساد سه جوک است بکنه ماه تاب

دیده کار بکنه خوب است بد بزرگ ساد سه جوک میوه ساد یعنی روز جمعه بودا

چشمه ایله دیسه روز چهارشنبه دو سه دو ادیسه ساد بهاد سه جوک حسا

بوزر شنبه چشمه زفر چو دسی ساد سه جوک است بوزرنا روز پنجشنبه بخمردیسه

بورن مایه لیا دسی ساد سه جوک است همه کار بکنه شنبه تاب بکنه ماه تاب

خوب باشد البته باید کرد و اکثر منجان را از اینها خبر نیست و روز ما اهل هندوان

نمانند و تاریخ **تتمه** یعنی تاریخ ماه هندی است استادان باقی در محققه روز و در روز

تتمه

کس که اگر از نخاست مانع است مقرر کرده آید **نیمه** مابقی پنجم تا مابقی هفتم باره
 باره انگلی اگر چه سازگونی کوره دوت کور **منگول** محس طی جوری
 جمع شده بوده آنگاه کوک کچر باره باره **باید** در عهد الضرور روانه باشد
 برین عهد نماید بیج تا شش و نوبت که پیش بخوابد و تکب اینست در زده
 انگشت باریک نموده بر زنی در تالیسی آفتاب رات استاده نماید
 نفعیاد بوم در سخته چوب مذکور نوشته است به پمالیش نماید هر گاه موافق آن
 سایه گردد و محنت سعید است روانه گردد و کاریه کردن نایب کند **تغذیه**
اینست روز نیشینه سایه چوب **بست انگشت** روز دوشنبه **شازده انگشت**
 سه روز شنبه **باغچه انگشت** روز چهارشنبه **بازده انگشت** روز پنجشنبه
سیرزه انگشت روز جمعه **دوازده انگشت** روز شنبه **دوازده انگشت**
 پس در عمل محنت روز و تاریخ پنجم تا نهم و معمول است **دوازده**

ببیند و از آن نظر کرده معجز نماید **کمال جگر گویند** و شب داده روانه شود و چون کمال شود

۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲
۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳
۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴
۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵
۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۷	۷	۷	۷	۷	۷	۷	۷	۷	۷
۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸
۹	۹	۹	۹	۹	۹	۹	۹	۹	۹
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱
۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲
۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳
۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴
۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵
۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶
۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷
۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸
۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹
۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰

از این کتاب بطریق جود و کرم و بخشش در هر روز

چند زبان جگر معنی ماهتاب را و بود دست درسی و علم روانه شود خوب **جگر دیک** بر نکند
 ماهتاب و نیز ققاسی نماید ملاحظه نموده کار کنند چراغ موافق آن صاحب خواب بخشند

کتاب هدیه کردی جو در علی بود کی باؤ کبار سائے کرے مراد و قتی

بمزل و یک روز پنج نبره را شکر گرفته فاکه نیاز حضرت شیخ فوید شکلی که صدیاده باشد
و بود را هم لازم است آنچه دعا با نیک از سر خود یاد داشته باشد خواند نیاز بر سر خود

هر روز بمزل رسیده داده باشد موافق خود با بعد از آن در هر گاه که خود بخوابد و دعاها صدق

یا چه نوعی باشد نیاز بر خود بد **قسم دوم** خرید کردن آب رحمت که در غره و

اللاکله نظر کرده هر ساعت در هر روز هر سایه خوب معلوم شود باید و اگر شده فوید

ناید دیگر در تخرامد آب فوید کنند با افزودنند یا م کاریت آب کردن کم و در

و نهم از نیت هسته است که حکم روستا و هستانم که در آب است

مرس بقول حضرت شاه کرم الله وجهه سه و پنج و سیزده و بیست و نوزده و سی و یک

یا بیست و چهار و بیست و پنج یعنی در هر ماه عید این تاریخ خوشی اگر آید در پنج ماه کاه

بناید که و هم هر موافق گفته میخان غیر در راه بندر است **هسته در هر وقت**

حی

چهار آب و نمکند جوته توی چودس ^۹ لادس ^{۱۵} ماس سادات ^{۹۲}
 دانستی خجرتا ^{۱۵} است هرتا کویق دوتی مکر اورا سرس مکده
 استیکه ^{۱۵} پوریا ^{۱۵} بهایکیت ^{۱۵} ابراهایکیت ^{۱۵} هست ^{۱۵} جزا ^{۱۵} بودی ^{۱۵} ب ^{۱۵} کا
 اودا ^{۱۵} جب ^{۱۵} مول ^{۱۵} پوریا ^{۱۵} اکارا ^{۱۵} اوارا ^{۱۵} اکارا ^{۱۵} اکت ^{۱۵} اود ^{۱۵} و ^{۱۵} مانت
 بیکه ^{۱۵} پوریا ^{۱۵} بهاند ^{۱۵} اوارا ^{۱۵} بهاند ^{۱۵} دوتی ^{۱۵} بهی ^{۱۵} توست ^{۱۵} خجرتا ^{۱۵} هست
 و در روز شب از اینها قسمت ^{۱۵} دانستی خجرتا ^{۱۵} تمام ^{۱۵} روز ^{۱۵} از ^{۱۵} طلوع ^{۱۵} آفتاب ^{۱۵} غروب
 اوارا ^{۱۵} استیکه ^{۱۵} اوارا ^{۱۵} با ^{۱۵} به ^{۱۵} دست ^{۱۵} پوریا ^{۱۵} اکارا ^{۱۵} اوارا ^{۱۵} اکارا ^{۱۵} اکت
 دوتی ^{۱۵} حسیف ^{۱۵} کاکول ^{۱۵} به ^{۱۵} به ^{۱۵} اوارا ^{۱۵} به ^{۱۵} کس ^{۱۵} پوریا ^{۱۵} به ^{۱۵} کس ^{۱۵} حسیف
 تمام ^{۱۵} روز ^{۱۵} مانده ^{۱۵} است ^{۱۵} و ^{۱۵} روز ^{۱۵} از ^{۱۵} دست ^{۱۵} و ^{۱۵} کس ^{۱۵} کس ^{۱۵} کس ^{۱۵} کس ^{۱۵} کس
 چهار ^{۱۵} نم ^{۱۵} کس ^{۱۵} زیاد ^{۱۵} غیر ^{۱۵} کس ^{۱۵} موافق ^{۱۵} قسمت ^{۱۵} خجرتا ^{۱۵} است ^{۱۵} دانستی ^{۱۵} خجرتا ^{۱۵} با ^{۱۵} خوب ^{۱۵} روز
 اوارا ^{۱۵} پوریا ^{۱۵} با ^{۱۵} به ^{۱۵} اند ^{۱۵} اوارا ^{۱۵} به ^{۱۵} اند ^{۱۵} روستا ^{۱۵} است ^{۱۵} به ^{۱۵} کس ^{۱۵} کس ^{۱۵} کس ^{۱۵} کس ^{۱۵} کس

حداکثر پس روزی یک نیت کوی معترت و یکبار رات نیت بل مغیو کای

در چهار روزن باشد و آن پنجمه در آن روز دینت باشد و حکم بادشاه یا امرای

و باید بطریق کرد بدین پنجمه با روز نیت نظر کرده انکار در آن پنجمه بنشیند حکم کنی

دانش پنجمه صورت حساب تقم آنکه در است **دانش روزی چهار بر آمده**

خس انکت پنجمه در آفتاب رات استاده نماید هر قدر سایه آن خورشید تار

انکت پنج گذرمان نیت و چهار زمان نیت و چهار است از انجده نیت

پهانی شده هر مرتبه طرح دید همان قدر روز بر آمده و همان قدر باقیمانده و از نیت

هر چه از طرح مانده همچون قدر قیاس نماید و درین حساب اول بروز ما دویم کوی

با یک کوی زیاده شود در آخر روز یعنی و تصور از کوی کوی **دانش روزی چهار**

دیگر خود در آفتاب رات استاده شود و سایه را قدم گذار کسی قدم زیاد کند

از یکصد و یک همچون را طرح دید بدین پنج انقضای است معنی کند **با انقضای روز**

و پنج

و تاریخ **بناشد** بدین عمل نماید بعد دو پیر روز و چه بود یاد بکنند مبارک است از منجان **تخصیص**

و **وظیفه** علی الله بگوید همیشه کارهای خود در حدیث واقع است و بوی طه نام عمل کوفی بر مسلمان

لذیم است در تجربه آمد و الله اعلم بالهوا **نوع هشتم** تعویذ در کلور است نوشته

بند و چنانچه در این جرایع موزنند یعنی دستور یا نگاه را پس جرایع داشتی خوب نیست

در وزیر قهر جبهه پیش حضرت رسالت **نخاه** آمد و گفت یا پیغمبر مرا این نقش معظم را در کوی

است خوب بنمید و اگر در ضعیف یا خوف خطر ز فوج تا لغت بخانه آید و هیچ سلع و درنده

و اگر ندهد و نظر نقادان و بدخواهان و جهیم بیایند و آفتی نوزاد الله مینازم کردن تواند و هیچ خطر

بدا و در **نفس** ایست است و کوار است در حفظ باشد و در دست مانده بارها آمده

بجای است **نقش** معظم این است **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**

بِسْمِ اللَّهِ فَتَحَ قَرِيبَ كَثِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَاللَّهُ

فَتَحَ حَافِظًا وَهُوَ الرَّحِيمُ الرَّحْمَانُ

صالح الدین عبد الله	ابو اسحاق محمد بن محمد	ابو اسحاق محمد بن محمد	ابو اسحاق محمد بن محمد
ابو اسحاق محمد بن محمد	ابو اسحاق محمد بن محمد	ابو اسحاق محمد بن محمد	ابو اسحاق محمد بن محمد
ابو اسحاق محمد بن محمد	ابو اسحاق محمد بن محمد	ابو اسحاق محمد بن محمد	ابو اسحاق محمد بن محمد
ابو اسحاق محمد بن محمد	ابو اسحاق محمد بن محمد	ابو اسحاق محمد بن محمد	ابو اسحاق محمد بن محمد

نوع سقیم نعلبندیه **اولی** در اضداد که در شم را شاف کونیند و مفوسم را اوله کونیند
 و کف اسم را بویینا نامند و هر دو طرف اسم هر باید از کف هر دو طرف بلند است
 هر دو طرف

با کوبیده گویند و بعد لعیندی در پائین رابو تخمه داشته گویند که در آن استوار
 و به اسلوب میکنند منوی برانند پس باید در آب را به لعیندی بر آن که نباید
 داشته و اگر در پائین به بقر کوار استاده باشد به لعیندی برصافه نیست
و اگر آب را به لعیندی گشته و بندشم پوزنه شده رو و هم خوب ماند
 و اگر پائین را نندگند باید در بقر لعیندی است نباید داشت و در لعیندی
 هم زیاد کلدن ندارد کم و خوب نباید کرد در نقصان و بد نقل و کم قیمت
 بر نقل و او مط دارند و ناقصان هم کلدن پسند میکنند و بیگ شاشند
 و استادن هم کلدن اصغر را پسند میدارند بلکه عارضه را امر ادا است
 بد نقل هم را میکنند پس اگر هم از دستور و نامی خوب و استوار گشته
 بر انداخته هر در پائین هم **و بعضی** داد است از خون و نوب بعضی
 مع و ریاضه آید عرضی در نقصان کجا است هم زیاد ندارد از است موافق

جسم الب باید داشت **دایمی** را هر دو ارجح باشد پس با هم باشند
از آن جهت که گویند **علیه** هر دو با هم پس را بدین طریق شده که در رسم از طرف
پرون هم گویند و شمع و در بر باشند و اندرون رسم در طرف باشد و هم
تراشند خوب نیست مگر بر این فعلند در هر دو ارجح نماید و فعلند هر دو با هم
نمانند هر دو ارجح نکور شده خواهد بود و آینه همی دستور فعلند کرده باشند
و اگر الیه را هر دو با هم باشد و باشند آنها را نکند بدین سان در همان
رسم اندرون را هم گویند به تراشند و فعلند نماید تا که به شمع
و الیه که گفتی باشد **علیه** هر دو را گویند بر باشند و رسم پس
خوب تر است کند و بدین عنوان نقل فرمائید تا اینجا هر دو در هر دو
هر بر هر دو گویند رسم نماید شد یک فلوس الی و کرده هر دو در هر دو خواهد بود
از آن فعلند کرده اند و همی دستور کرده باشد **پس** است که خواهد بود و کف باشد

در هر دو

۹۰
۹۰۳۱

95

و رتبه بیکدیگر اگر اصل است فزید نمند **و اگر بعضی** است در هر پائی با چهار پائی
 در خود و زخم شوند حال از دو چیز نسبت یا از دو کسب میسر است و زخم میسر آن میسر را
 بعضی گفته اند از سمت تا و بعضی گفته اند پائی خود است تا راکت ده کند مورخ و خوب
و اگر قسم بعضی را خود داشته اند از جهت طریقت ده نمایند این است هر طرف مالک
 کردن باشد آن طرف در سه تهر جرم و یا مکتب کرده مالک است پس ایجاد داشته
 بر آن تعلیق کرده اند پس از این طریقت ده و مکتب بخوابد تواند بود
 بخوانند و تعلیق است موافق جسم در پی گفته اند هر طرفی بود چهار بار و حکم است
علیه است بد تعلیق اولی که بیاید و یا لوزنک یا بدو او و تعلیق کرده اند
 چهار است از سمت و زخم فزید **و بعضی** است از کبایه و غیره زود کسب است
 و حتم است که اگر سهولیت تعلیق کردن در هر چه بود در است تعلیق بود
 سهولیت باید بود اگر در انداخته در جسم است **انست** اینون در استی کرده

چنانچه در این کتاب مذکور است که این نوع نعلبند بکنند **بعضی** از ترنج
 و حشمت نماید پس را بد جا بر کی غلط اینده نعلبند بکنند آنرا **نعلبند** آرند
 و آب بد نعلبند که فوید نباید کرد **نوع هشتم** در ماده تربیت آب کعبی موسوم
 داد که در درواری و غره اجلا است و کاملی **آنست** که در ایندن و قدهات آن
 فویدن نهایت اشکالی است و در کبود اگر ک مرنه خاسته طعام از
 هزاران مسیح پنجم کرده و نمک انداختند پس جفا کرده یا است و کاملی
 دیده بعد از درم همین دستور که محب کند باج امور دیگر نوسیدو نماید
 و از این ناریه آب یکصد روپیه مسیح هزاران خود خسته هر این کعبی **داده**
 بفضله اخفی و اورا صدوم و مانند کوفت کواکب **لیکن** محبت خود را
 قائم بدالو **سبت** رزق تو تو رتو عاقلی **تسبت** رزق را روز زبان بر صد
 لیکن تو صبر **کام** هر انجام تو در کبود اگر ماندن و به امور دیگر **تو** کواکب دو آب
 و سایر امور

و یا بود و گشتی که او را نشدنی است و در غیر مختار است و کسب و دارایی چیست و معنی از
 محنت راحت بودن و وجه حلال قوت کردن است **بیت** به مشقت نیست
 هر چه نیست ز صدی که قیاسی **دور** در کرم ساق لاله دلش در دست **و جانین و ابدار**
 دمانه و میانهای در آتش انگشت سرفا کرده شکر ترید در عرق میمون این همه دمانه را
 از آتش بر آورده در آن ترکته هر سر و تنه **دیگر** شکو ترید را در نریت اینها انداخته
 میمون طریقی کند بعد بدین است و بد بسیار خواستش و غارتش آن خواهد کرد و مانده
 خواهد بود **ع** و این در زمانه و از نهاری و دمانه نالیست **علیه** یکت و ال
 برم آورده از کیمیا آن زیر زبان کرده بالدرست زیر جایی دمانه مثل **و با هی**
 بنزد و آن دو ال را بر سر آورده باز سر و غیر را با کلوش بند و چنان شود **و حفظ**
 بعد دمانه و میانهای در در نه چنانچه دستور است در ده گشت **کنند** هرگز از
 خواستش زایم خواهد رفت **علیه** دیگر از **استاد کامل** استخوان صلیب شتر

بعضی بسیار آورده از هر دو طرف تراشیده بعد رنگ و جب اریح کم داشته

در هر دو سرا و کوراف نماید و یک دول جرم را در هم دو کوراف بسته شد و طول

قایز که درست نموده در دهنم اسپ دهد و وقت خوردن دانم و گاه

قایز که استخوان دارد از دهنم دور بکند و بعد خورد ایندنی دانم زبانی دیگر کو

را چنان بسته قایزه هم نماید تا چند روز قایز که را از دهنم اسپ فرو و بکند بعد

ایام مذکور قایز که مذکور را در غوره و مانند آهنی داده کوارتوی بکنند پنج روز

بکند بقیه اسپ را در دهنم خوب بنیت آهسته آهسته گشته میدهد با

انت الله تعالی بفضله اسپ در حکم کوار خواهد ماند هرگز از خواست کوار زیاده

نخواهد رفت و سنجینه هم نخواهد کرد یا با آن نموده بعد گشته بکنند و خرید

اسپ ملاحظه کرده باید گرفت و تا امکان فوید نباید کرد بسیار صفت است

و اگر توفیق اسپ بخدمت غایب باشد بدون خرید و فروخت اسپ هرگز نودا اریح

سپ

اسپه توفی که انجام تواند رسید و اگر او یکی چنانچه لازم است بدانند طوری که
 همگن اسپه را در او یکی و موته را راسته میکنند معانی طریقی بعد از آن چنانچه در
 میدان اسپه کشته میاید و آراسته میکنند با بکود و جاشیکه دیوار کشته
 و بلند بی آن از سر اسپه بالا در زمین چو کشته دیوار بی سبب و قرار باشد
 همراه آن دیوار که در ایندن آن اسپه در موته و او یکی موز کشته و انجا را بیکه
 گویند پس اسپه را بطرف دیوار و موته آدم لطرف بیرون بوده کرده اند
 باشد محض و اسطه بدین طور که در ایندن اسپه کشته که سبب است می نماید
 و کج نشو و آراسته نشاید کرد و هرگاه کج شده کشته کنند نماید
 و لو در مخطوطات که در اسپه در کواریه کج نشو و کشته حرد و لخوا کنند
 و قدری منع بخا هزار و نیدار قیمت آن کرد پس وقتیکه ارد دیوار اسپه
 خوب آراسته نشو و توقف یک کسی او کوار کرده بدستور ما کوار کرده اند

بعد چند روز همین طریق در میدان کرده گشت و بعد بدین سان هر دو آب گشتند
لذا او گویند هرگاه آب خوب در لداوار آستنه شده هم جایی همان طریق
گشته خواهد کرد و آب را در اجزای موطنه کاوه یعنی مندل و مهوت هر دو
و آب را در پله دروار مانع نماید از چهار چهار آستنه آب بود یعنی بخوراند
و هرگاه خود این بار پیدا با آب آسوزد کاوه و موطنه یعنی چهار تنگ و هر جا که بنیاد
موطنه کاوه است اول لازم است کاوه و بعد در آستنه گشتن و موطنه رفته
و هر آب که در یک جا گشته باشد از غیر کاوه از همان باگ و هند از آن باگ باگ بود
و قیاس از آن باگ کاوه هموار شود در لداوار کوار هم در لداوار گشتند و آب
چالاک را در این و جای یک بسیار و بجا زدن و بسته و آت در دست نهادن
در حقیقت آنرا خواست کرد است نباید کرد و مقدار لازم بعد از آن باشد
و آب کم چالاک را در این و جای یک چند آنکه رند و گشته کردن و آب در دست

روز

دادن موقع و بجاست و اسپید که چاک باشد و بارم کند و یا پاشنه را بی طناب آویز
در وقت کوارت ممرزند مژگانها را که میزند در پاشنه گفتش کوزن بود و وقته میکنند
و مقدار یک پیمون از گفتش دارند و قیحه تر پاشنه زدن کوزن و دو خنجر پیروست
و صلب با و بر شکم آب خنجر و کوب ازین خواص خوردن و حکم کوار شده
رم و غیره کنند و آب که چاک در اینهمه طور دیگر آراسته بر صلب با و شکم در موها
از دست میزنند چنانچه کاهوان را از پاشنه از استا و باید دید و اگر قطره قطره
خون بکشد مضایقه نیست و هرگاه آب در او یک ولاد او خوب آراشته
نخه کوار شده در پدکشته داد ^۹ با لوبه فاصله که میان کوار هرگاه بخوابد بود از آنگاه
آب لایق گردید و اگر آب بد خوئی و بد رکاب باشد آنرا نیز ممدار شدن
و بروز استغی کوارت کردن و بکار نیک است و آب در دهن در وقت موقع
بجاست همین قسم مداومت کرده ^۹ با موم و کوب پاشنه با قیانه ممدار کردن

حکم مدارب تمام شب دارد چنانچه جانوران همه و دوزخ را میترسند و میگریزند
و آنچه در غنچه درج است در چشم و پلنگ خور ایندن خوب است
و آب به خوبی دم کرده باشد و کوارهایی که بخواهد بود و این عسل است
خوبند باید که در دو روز کردن این نهایت کشت باید بدون دیدن از استاد
در کتاب درج میخوانی **آب** را هفت هفت مرتبه خوانده در هر دو گوش
آب دم کند و بر کوار نشود در زمان کوار خواهد ماند **بیت** لاخاف در کوار
و لا تخشع **علی** خنده دم و غره در غیب است **اول خنده دم** آنرا گویند
در دم را در میان را این سخن کند از این سبب است که قیمت خود آب را بر پستان
هم مود می دارند و کوارها یک و قنجر از بالا بزنند از زیر دیگر گسی لفظ و هر یک
و او یک بزنند در موته و او یک از ایجاد استاد کامل خنده و در میم و در
و در کوار است و یاد زست بدست این او می دهند مورج رخیل در ک

زیاده

۹۹

ازین سینه بکار بند این را لالی گفتن در اصلع گویند و منهن نیز نامند از سب
 ترس ادویه دم را الپ بالا خواهد داشت همین دستور کرده ما **اغلب شیره دم**
 و مادام که خواهد ماند و جازنگ نرم نیز در مده خواهد **دوم کجدم** باد و مچی جابج
 کجدم باشد کوزن یا فولاد و کجنت کند و بدانند کوزن یا در دم نخواهد غلظت و
بعضی در روز که **بعضی** را همان طرف از کورتهای زخم افتد تا قولام کجری
 زخم خوب است لازم است هر آن دگر را در کوارس و بیهوشان بسته داند و خوب نماید
 کجدم **سوم** آب در کوارس و باد در دست بود و با آب استاده
 الف نفوس و بزینی افتد و درین حالت دم آب از بنیادش **علیه**
 پارچه بود محراب استه زیر دم آن داشته با فراغ مژد و بسته داند بهر طوریکه
 دم مابد نماید همان طریقی جابج نگشته که افتد خوشتر ماند اگر **علیه** نکند تا بم نفوس
 بیکدیگر بد نماید **اول این علییه** نماید بعبده و بجز باره جز در صدر درج است بند

اینست جوب بقدریک وجب آراسته از روغن زرد جوب گرده و از طرف

کج جوب مذکور را در دبر الب انداخته از هائیکه دم شکر است با چوب سدر

آنجاریا لاکه غرضی در نماید بدستور و **نکته** جوب اینست **از خود**

فصل دوم بر دو نوع نوع اول **مغز** باید که اسب را سوار است بر است بعه ننگ آتست

در از **اصول** **اصول** **اصول** **اصول** **اصول** **اصول** **اصول** **اصول** **اصول** **اصول**

و مخفی دارند همان قسم لازم است واق **اصول** **اصول** **اصول** **اصول** **اصول**

مت بهت بدت از یک یا عاری یا عریه دید موافق آن نغمه بران لازم است و جواد

باید کرد در مت است و در است اسب طور دیگر نغمه و نغمه طور دیگر است نماید پس

لا نفع است و در است و در است و در است و در است و در است و در است و در است

شوند اسب که عده خرید کنند **اصول** **اصول** **اصول** **اصول** **اصول** **اصول** **اصول** **اصول**

عظا غنیه عجم کوخته داغ را بر با گرده از استره بر دو بران احتیاطی بکار رود در وقت

بر در است

برداشتن چرم نازک کوشش همراه پوست بریزه تیره و زخم را با موم به سوز و صدف نشین

قدره حرم آرمو به شدت و ختم برینم خواهد ماند اگر از آن نغمه آراسته توف بهتر باشد اگر در کمر
خود نشسته این طور بر باد و در مهران آرد و کوفته خواهد گفت و نغمه در آن موافق است کنگ

باریک جوئیست **نغمه آب** از چم که بر آن کواریه مناسب است
حکمت نامند بر همه مکن است **آینه** گویند بر آن کواریه

حکمت نامند بر آن کواریه به آب قسم اول موی **بوران کواریه**
به آب بسیار **اول موی** بگذرد و گویند بر آن کواریه **تجزیران کواریه**

طوع معکوس بر آن کواریه به آب ترکیه به آینه نشاء اعایه با
آز آنخت میگویند **نغمه خوب** حکمت خورد بر کله است طرف راست باید کرد

کواریه نغمه اند و حکم و شک و دو **نغمه** آب هم نغمه است و جواب دوم بر بازو دست
چپ عرضی یا بر آن کواریه ز نغمه بجا صدف کلمه و حسب سهره می کنند **نغمه آب**

از چشمه ها کنند **ط** طوع و دواعی است هرگز گویند بران قحج اول است **ط**

بران قحج بهتر است و بران نواری هم میکنند عرضی در دو جانب و قوی تر است

از هر دو طرف باید کرد **ط** او و بران قحج به آب گلدن کنند **ط** مسک گویند

بران نواری به آب بسیار فصد باید کرد **ط** سح علی است مانند در اصل قحج و انفقار

بر آب گلدن نمایند **ط** تو شمشیر بران نواری نمایند قوی تر است چاه آبم کرده بران نواری

کنند **ط** آب هم تو با نظر از او ایستاد است در است کنند دیگر تو با عوایق چاه

تیر بران نواری کنند بیکدیگر درون چاه آبم از هر کسی را سحر زید مکراد و ا

اعمال **ط** در اصل المتوکل **ط** در اصل المعانی **ط** دیگر تو با برین

اب بکرین از او بگذرد در هر دو در پایش **ط** انفقار **ط** عراق و عرب اب به الف

نعم المصح **ط** در اصل انهدی **ط** **ط** در اصل علی **ط** در اصل علی **ط** در اصل علی **ط**

در کتب بکرین بود داشت است و بر آب بکرین را محو نیز گویند و بسیار است

چند

۱۰۱
 در پیوراد عراق مسودت پس از نم زاقابل چهار دانه چهار اینج
 چهار کمانند در آتش کوم نرم کرده نم کنند و اگر از دانه اینج بدست خود تواند کرد دانه
 کیم کرده نم نمایند و کوائع اینج استوان را ادویه مقور کرده اند **انیت** سبج چون
 نغز و دن برابر گرفته سینه مخلوط نمودن با آب حد کرده هر کله دانه کردن مخلوط
 از انکت با دوین بنویسند و خرد شدن دید دانه خواهد بود نیز طریق تقو چو در است
 بنویسند یک نم کردن خواهد بود و از آب بر کرده نشانی لکنه خود کند و از آن
 مویند از بر آن نشانی است **۹** و ادویه مقور بر آن نشانی است **خط** نماید
 و خندک لغور آب نشسته و جو را خندک خسته لغور دویم مرتبه بر آن ادویه
 بکند و خندک لغور از آب ادویه را نویسد دور کند تقو خواهد بود و اگر نشانی
 باریک کند آواز نام بسیار باریک خواهد بود از این سبب تقو بر خط نماید بر به شدن
 حسب و لغز آن خواهد ماند و تقو ادویه در سوم با هم نشسته و خرد شود و از علم **نوع** کوه کردن در

در حقیقت کوزه کردن عذاب است و ترتیب کوزه کردن باید ذکر شده و در کوزه کوزه
باید است خوب از آنجا که اینجاست تا اینجاست و خوب کردن کوزه و حضرت است باشد بدلیق کوار است
عده نیست پس اگر عده نوزده باشد کلام کس آنرا نگوید کند و قیمت هزاران بدون عده
گیرد هر یک در این قیمت چهارم حصه میباشد پس در چهار آخته کند و هر گاه اسب خوب
آراسته شود و مرغی هم کسی خواهد بود آن اسب را از خود بهتر خواهد داشت
از این دیگر اگر کوه است عذاب هم نیست و خواهد بود این را هر کوزه
کردن خواهد بود سه روز فاقه دانه دید روز یکم فاقه آب و دو و بخلط اندو
دست و پانچ بسته مراقب ترتیب کوزه کند و تقدیر در روز و هر چه برضه و مایه
صرب و مقرر است و زخم بماند و کوزه هم کند هر مایه با غایب شوند اگر غایب
شوند آنرا آخته نامند و کم قیمت نخواهند بود نباید کوه او را وسط بگذارد و نوزده
است که هم بد بگذارد و قیمت هم اسب قدری کوزه آراسته نوزده ماه است خوب است که

آرد به کی میخورد و خنجر بک بنا بد گرفت و بالدمایه یا سیاهیت و نیکر طبع
 بار و غش استغنی تا به شوق لامینه با رگ جسم آبی سایه ماند و سپید نشود و اگر جسم
 مانده ماند آنرا که گویند و عیب دارند در رود / آید و این عمل در موسم گرما باید
 در مایه تا غایب نشوند و اگر در موسم سرما کند چند کمر لقا بریزد مایه تا غایب نشوند
 بنیاید کرد و آب پی را در مایه دراز و کفدن نشود از این عمل بهتر است و آب پی را
 در مایه خوب و خنجر به جو از این جهت بنیاید رفت و کوفته هم بنیاید که اگر اتفاق
 به آب خنجر بود از این جهت بنیاید رفت و کوفته هم بنیاید کرد و اگر اتفاق به آب
 خنجر به مایه خوب دانسته باشد **نوع اول متخفات** باید در موسم گرما
 جای کرد در اندوید سرد و او را وسط با خم برده مناسب باشد بدیند و غسل داده
 لیکن او را سرد و غسل باله و درانه بنیاید و در درانه هم نشود و بدون دادن او به تا
 هم دهنی دانند و گاه هم نشود بدیند و او را که خنجره موافق موسم دهند اگر گریه

بر آب مسطح شوقا صمدیام و لیمو بار هجرت او بود و مانند در موسم سرما مصلحت ندارد ^{یا} مویز

و یا در او نخود و جویم به پختند و مانند و اگر در عیدیه ارداو را مخلوط کرد و بخوراند

این را در او الملی گویند بسیار لذت بخش و پخته شود و پخته شود و پخته شود و پخته شود

بسیار صحت کرده و بار یک نخود و در آن آب انداخته نرم ساخته خورد اینند با

و بعد از آب وزن دانه کم فرمایند کنند **دیگر آنست** تا در آب کین کین نرم بکنند

دانه رفته رفته زایم خورد اینند ^{بسیار} و اگر کین نرم زایم که اگر کین این مرضی ^{بسیار}

آن باید بود در موسم سرما می فطرت سر ما کنند و گرم دارند و بعد از آن در موسم ^{بسیار}

ادویه باضم این سحار آنکوزه زنجبیل بلبلیه پبلی دراز آنکه اجوائی بود

برم گوید مول غلنگ هر یک یکم فوس سیتد در دو آن رقتد سیاه مروز

یعنی وزن تا یک نفق هم راه دانه کنار خوردند باشند **مصلح دیگر** اجوائی را

بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه

بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه

بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه بلبلیه

۱۰۲۷
۱۰۳۷

۱۵۳
 پودج کنگه بید در ز پیلور ز چنگ چو تیا وار بند دوار موته
 کچور باوند کنگه زرد چوب یاچه موده با بیان سرون سبدان
 موصر بول کورنه اجمود کا کرا پینس کوی آند دار چینه سینه تم ننگ
 بهار نیگ نیس کچد اندر جو کبار جوزویه زلفد کلوی زرمو سیاه
 انیو سفید رنگ بهار و بیرونه سبند کویته الی جویو اسکند کبند
 کوهل کلی دیاوه تخم کوی هم کنگه پندر کماو زرد رخ اندر رخ
 کچر چه مهنه با لون بهار ادرک بولت دخت بیله جنک بیون غند
 هم رابو وزن سیده جمع کنگه چهارم حصه خام ادویه جوزارت مخلوط کوه و کوه حصه
 نعل تلخ آسخته و شیر بیون آلفدر در تمام اجزا اثر تو نند شر او زرد آفتاب
 لک با ادرک نیم سنج فلو ادویه یا قند سیاه یک لار بادول در مخلوط کوه و
 نر سید و انه را تپ بیدند تنها بسیار جدا خواهد کوه **دی** مغز کسلوار مارو

و تخم گشای خود اجوانج با بونک ترب مورک مار اندالنج الفوج
از چای سحر کک سیه کک پنهر انکوره قالی جده مار یک کده در کله
و شترای خوب تر کرده سه روز در آفتاب در او بعد به آب صبح و شام
بار و غش بدید وزن اینج برانای و ارشاد استاد تعلق دله **یک** خوارت ده لار
رای اجوانج ادرک بند چون کاغذی کجوب کک شوه کک تنج هر یک
یک لار انکوره قالی نهنت و ام آنجه تر سه روز در آفتاب در آنجه کجفوسکی
روز نیم بعد امه نابلپ خوراندند **یک** رای زرد خوب حادون
کو کلک بسا سحر با بونک یک لار یک دو لار اینج همه کوفته آنجه
کله هر ارد بوزن پنجده ام هر روز بعد از نه همراه آنکه موته بدید بسیار ^{منفوق دایه}
روز دوم آنکه کله بوالد اینج مده استاد کامل بعد و در معده مات بسیار
ایجاد کردند **یک** پیرون خوراندن خرد جو نیز مرتب و فو نه کار
منج

می شود و در خودی طور یکجا دست استاد کامل است نه الحقیقه آب را با کلب است ^{خوب} لیکن
 و کوه سبز بی موسم بر آید که در و آب زین تیره شد خرید می شود و هر چند در دانه از این طور با کلب
 به بند هم نم شود و موثره بدانی کند لیکن دانه از آن در زایم نباید داد و اگر طاقت دادن دانه
 کلب بخواند تا باشد هر قدر در معده و ریش و بر خود لازم دانند به این طور بخورند ^{کلب}
 از دانه کمتر نیم فریب باید و لیکن تیره از سر ز معده **این** ^{منه} دانه موافق معمول جورا
 باشد و گاه در آب را در تالی آفتاب خشک کرده از ضرب خوب زده زده
 خوب بار یک گند بعد و چنانچه در بیاق از هر کسی ساله باک می زنند همان طریقی
 بر کاه را از کوه با جداسانده کرده با راضی کاره است دور اندازد و بر کاه را
 از آب در ظرف خوب بتوید در خاک و سیل در آن نماید در آن بر کاه نیم حصه
 در دانه و خود بریان کرده با آب بیامیزد و مخلوط خوب از دست لطفی دانه ^{مسلک}
 به آب بخوراند و آب در آن بر بقعه خوراندین باقی ماند ^{در آن}

آب بمون طریق باز تیار کرده بخوراند لکن نخنداند که این وقت صدقه کرده و بکند یک ریسه بندند
رفته رفته زینم دهند پس در روز شب همین قسم بر حال نشسته خوراندند و محال آنرا
گویند هر چند چهار باب است بسازد و با آن بکیر عه بنند و با همایکنم در عه
هر شب آرام بخورند و مانند بگرد و بر آن خورند ایند و نفوس
در روز شب مغز دارند میخوردند این نشانی است و تا که تواند خوردند و مایه گاه خورند
در صدر درج است فرایع کردد از مپ که تا افراساره در سه ماه خورند ایند بهر است
و آمیزه در سائون گاه بنیز مبداء میخوردند و در اصل در مزایع آب به تمیز
رطوبت بسیار است و نایب هم رطوبت بسیار داده مصحح کم و باضم صبح شام موافق
به بند و غسل کم دهند و اگر رطوبت بسیار شود از زمان است بند میخوردند احتیاط باید داشت
دو غمزه و نیم و شکر کوهی با شکر مرغ و ماقدسیه اگر توانند البته بندید کجور است داده ما
دیگر غسل در مزایع است و در موسم بوقت سائون و مگره گاه است بنیز طلبیده از بند

کرم همان و کرم روز شب خورائیده و دانه بفاصله یکبار یکس و دو روز آن رنجبه بخورد تا وقت
 نیم شب و آن روزه باشد و آب خورده را موافق جسم او دانه باید داد و موافق سینه او کرم
 و منزه و در این در اصد غلبه است بخورند سردی کرده آورده گوچه نموده سخن دلتور
 خوردانند و دانه کم دهند و موافق را از آب نهند و بیخ آن زور کرده از کانه کلندی و یا
 یا پهنی نهند باشد ریزه ریزه کرده روز شب بدتور خورائیده باشد و مصالح ما هم
 البته دهند آب چنان تیار و فربه شود که مایه فدیست بکمال نواقص نتوانند
 شناخت در اصد اینهم گایا کلید است **نوع سوم** طری خورائیدن خود جو سبز و کوزه
 سبز او را آب را حتم از حقیقت اندام مرد و دست و پا و با آب از طری
 دو هفته پیش از خورائیدن خود بکزد و در یک هفته غرض از این است در میان
 دانه هله یا یک هفته بوزن یک کوزه خورائیده باشد و در یک تا اکت
 بر تها ن زیر آب اندازد در خورائیدن آب تها ن نرم باشد و در این

خوب جو سبز در وقت صبح و مسجید او ابتدا در ماه گمراه نیز بدست شروع کند که پیش
امپ ابواز دوم روز خرید از دست خوب است و محبت است روز نهم خورند با
و خند سیاه با پنج لار خنجر در روز شب فقط خورند و در آن بدند و آب بگرفت
باید داد و بعد چهار بخورند و خوبید نیز خورند از دست با سبب هموار شود و معده
در روده فراخ گردد از زمان دانه مهند نهاری و راتب از معده و وزن میدهد باشند
و بعد از آن نهاری و دو کمره قایزه کنند و پیش سوز قایزه بعد راتب باید کرد و
در میان نهاری و راتب بود و وقت ادویه با نیم و گوجه همیشه بدند و بعد قایزه
سواقی ضابطه خرید خورند و در وقت باؤلار و شکر بره تا یک لار وقت شب در عمل
آب منقعه بدند و قتیق و دو پاکسی بکنند و دو پاکسی با قیانه الی را خرید نباید داد
اگر خواب کند نیز و اندک استامانند گمانند از دست تا وقتیکه چهار کمره شب باقی ماند
یا خورند از خواب شروع کند تا وقت نهاری بدند و این محبت خورند از دست

و نفوس ایس که من مقرر دارند یعنی بنورند ام کرده باشند و اگر خرید به بخت آید یعنی به نسبت
 سابق سخت شغواب در وقت نوش نند و پوشیار تمام در خرید این است هر گاه
 و با او متب عباد باشد خرید بخوراند و اگر در نند و دیگر تمام و کواکب رفع نشود
 خرید و چند نگاه اینها جاریه شدند باز خوردن شروع نماید و مردم تمام روز و شب
 بگویند در پوشیار باشد و در خرید اگر شکم البس بر نشود مضائقه نیست و اگر در اند
 در آب بسیار کوشنگ دارد و شکم بپوشیار شود در موافق جسم بسیار زیاده کند
 یعنی دشوار تا که شکم البس بپوشیار روزانه قدر زیاده کرده باشد و سخت
 خوردن خرید بسیار است کند از این طوری که بخواهد گوید و هر قدر در دست آب
 باشد گوچه جو بسزد و هر طریقی خوردن گوچه غیر این نیست خرید با لای را صبح کند
 و بدینش در هر گوچه گویند آنرا آب است گرفته از طرف دروغ شده پیش
 داده طوری که آب بپوشید شوخ گرفته خوردن باشد و رفتن رفتن در ایامها را کند

س
 ک
 ک

و در زنبق همین دستور خوردانند چنان شود که کوبند از دست زبانه باشد و این از خوردن
بازمانده برون دیدن از استاده است غیر ایند و تشنگند آن آب ترش نهند و کوبند را
بکوزد و آواز دندان کم گردد یعنی میم و درک و شکست نهند از این هر سه یک را کوبند
کودک بعد چهارگهت و دو فلوکی خورایند با شکر ترش و دندان از اینها رفع گردد و
کوبند بوجهر استی خواهد خوردی و اگر در خرید لاسی مائو طبق زبانه شکستنی و فوط لاسی
و کواسی علیل مایه و غیره کوبند با شکر و در آب از اینان بیرون بسته
مصالح میوهها در آب و دم آلا میزند با آب گرم شود میوهها باشد چو میوهها در آب
و رنگ زرد به بستند و در خرید آب را به هم دارند و فراغین و شکستنی از اینجا
در شکستنی آب بسیار کلدن این نوع فراغین کشیدن منع است و قاضی مدام کند
نقص این نوع شکستنی آب چنان کلدن و دراز گردد و در خبر از زبانه با لایه بیاید
آن زمان غیر شکستنی است آب بهترند و آب سرد و خورد و هند و آب بیرون نه میزد

بعد یکماه بیماری شروع کند و آینه بتدریج موافق ضابطه گردد و باشند تا کم خویندم
 و شیرین بخوراند و نهایت تا رسیدن ایام هوای باید داد و همگامان خویند چهار روز میزند
 ترتیب آن دیگر است و این ترتیب ایجاب است اما تا بیدار شود یعنی دو ماه / خوراند
 و آب بچه کرده را اگر خویندند ^{طبع} ولیدیه کرده در آب بشتر کرده دارند و صویع
 در عهد بوزن پاؤلاترا میخورد خوراند و سها که بر این کرده سائید و در آب بهم است
 نوت مینده باشند و بعد از این خویند چوبنبر و کجوسنبر و **مندی** ^{طریقی} خویند نیز را بیدند مع
 جوی شایع دروغ کرده از آب شسته در سه ماه دارند و بزرگ خویند نیز از شتها صاف
 عجب کشیده دارند و ش چهار دور اندازند و قدری نمک در آن بزرگ خویند اینجمنه
 به آب از دست بجزر اندازد اگر آب از خود بجزر دهم است و الله از دست بطرف میدهد خورا ^{مندی}
 باشند و از اردک و مکنک شیش دندان آب موافق ضابطه خویند چو دور کرده سال و کجوق
 موافق در آب خوراند و مکنک و اردک را از آب صدمه و کبر است و فلوکس و لیم با

۲

۹
در منتهای اسپ و در خید نخودانند پدور و در غنک لدر بلداغنه خود اند و گاه نیز نمز خوانند

و مصالح با هم همیشگی و نهد **دیگر** اگر اکتفا بجای پیدا باشد آنرا کوه کرده بدستور خریدند و لایق

ساک پنجه نموده و در آن جمله آمیخته نیز دهند و در آن موافق را نوبت جسم دهنور کرم

و لذت پیدا میشود و در هند اگر جای مندرک را چو نانی بسیار پیدا است و هر جا

تخم زیتون کند هم جای بدالتوفی و اگر در آن برک کاه دوید در ایجا در استاکا کامل است

بعد خرید اگر موافق باشد بخورد آنند لیکن اسپ را شکر نرم کرده و به بسیار فرود خواهد

و مندرک خواهد ماند و شیرین است و در آن بر عایت فریب کردن خورد آنند باید هر مندرک را

از آب شسته و از بارها صاف نموده باشد اگر نبود از زبان مره گرفته رفته رفته

با دوزخ شوی و در این طور اگر اسپ خوب شود و خنجر در زندام او پیر شود بیکبار یک

مخمس کولاریس و منزل کلدر رفتی نباید کوه امید رفته رفته و نیز محنت باید آید

و خنجر محنت اندام و زبان و کام و بستانه او باید گرفت لازم است که لحاظ بستانه و خنجر

همیشه

۱۰۸

همیشه باید دانست و هرگاه آب در محنت آید آب دوسه وقت و در آن کم و چند
 و آب فوری مرتب را در آن زمان که بگذرد بنده و در آن فام و هم بخت هرگز نخورد و بنده
 روز شنبه هم تمامه باید که در آب فوری بنهار وقت کرد که در کشته دین و بنمیزی
 بدین و نور بنده این نقش دل باید که در اول روز تا آن آب کوار شده
 بنمیزی تا بنروز و در شب باید در از این نقصان بجان آب شنبه و لا غر نه خورد
 و در موسم گرما اسپان را بنمیزد آن کم دهند در این موسم مصفیت کم بخورد و اگر
 چو از بیماری آب بنهار اجابت نمود لا مفع است و مال جاندار را آب چخورا
 در زیان انداختی چه حاصل **زع چهارم** مرمت مویز ابال و دم و تخار آب لازم است
 در آب را صف و مصفا دارند و نهان نیز مصفا باشد و همان خیال نمایند چاره
 سپیدی بدن آب که در ایندن اگر بلین خوب بنار شده باشد و اگر باره چنانچه
 صاف مانده باشد استیجاری بنمیزد است هر مویز را با یک دم و داغ دالو

Handwritten signature or mark at the bottom left of the page.

و صل در نه موها به بستند نسته باشد و اگر از روی از موها بر وجه مصلح کند **علیه**

کند یک را با آتش کوهه دو د آن جوها زرد نور خوب سبزه معده مصالحه اللذیه

از آب شویخه در دفع شقی و موها ضرب از دست و عنان در تیار و غمور

در موها کزیده شقی و چیدر موها یک در از ما نهند آن آب قیمتی شقی و سبزی و سوز

جوها دم کند لیکن شقی دم از حد زیک در از بد ناست اگر چنین شقی موها دم را جیده کزیده

سبک نف و اگر در از دست از کار دمقدار ترا نسته بد سوز خوشنما دارد و این بسیار

بیک با مسمران بد تمام مقرر کرده اند و جامک دم گویند و موها را به از ترتیب ادویه

در از کند و هر روز بعد تیار بار چه تر کرده دم دو بلاق و سخری و فوط و ما به راه

در آنچه بسیار و عینه به از آن دور شقی و آب خوشنما بند و بار چه اگر تر کرده بر تمام بدن

آب که از نده صاف کنند از اکل مال گویند اینها هم برای است که در حقیقت آب

مجو سبزه در هم آن و همه وقت آراسته دارند و در آنکه سبزه را هم خوردند

سبزه

Handwritten mark or signature at the bottom right of the page.

۲۰۳

ترتیب در آنگردن در موسم که ما بار غش کاو و در موسم هر ما بار غش کتخه جاز
 در هر موسم موها را چوب در کرده شب در میان بای کوم تو میزد چوب را دور کند
 از بی موها زین نوید کندید هم نکود **دیگر** بر دم موها نمانند از این ادویه موها بر آید
 اول از راجی خار در اگر خون از آن خار بی تو یعنی بر آید علی بن بر است و اگر نه لادور
ادویه موها عاقوقه با زهره کاو سیده طمد کند موها بر آید **دیگر** **دیگر** کف دریا
 سوخته تا غش کاو **دیگر** سحر سیدان وزن بر او در عرق پیاز سیده انجا را از باجک
 هر دو سینه سرخ کرده تا سه روز موها بر آید **دیگر** سر گین موها با خون خرگوش آمیخته
 انجا را فرود آید سرخ کرده موها تا سه روز با لاد این مرض را خون دم کم عرق مویز
دیگر موها آب در روغش کتخه نیم کوفته کرده حل خود در مرم سخته لقا به ارد و بکار کرده
 موها بر آید و آن را نیز نافع است **نوع پنجم** رنگ تحریر بوده و دم در رنگ
 سوزان بر آید رنگ کتخه چونه نمیشد فلوس مودار رنگ کتخه مرم در مرم سخته

Handwritten signature or mark at the bottom left of the page.

در طرف انداخته بآب خوب حل نمایند باون هیز باد کم بکفلس از کار و
دوق ورق کوزه در آن انداخته بدستور حل کنند بجای بکفلس ساعده نیم را در او انداخته
و بدستور حل کنند و باغش خود آلبان اگر باغش سیاه شود و آلبان قدری باز و انداخته و در دستور
در باغش سیاه شود اندازد که سیاه شود و خورد و بود و بود که کند بکنج بچشم خود دیدن از آن
خوبیت جواهر این ادویه بسیار حدیث است آب را قدرت می رساند و در موسم سرما
خوبیت باید کرد و اگر بوده سرخ نماید از حرارت کند و اگر از این آب را نقصان
عمر خود خورد و بود و سیاه را آورده گویند و بهوار است هر چه بخورد بکند ما جو بهل و در
دو نیم باؤ در کله است این باؤ و غش کفلس مقدار آن بوجه نمودن کوزه کرده از دسته است
سایده کند ننگ را پنج مردار ننگ نو سدر هم یک فلوکس همه را ساعده در آب
همان ما چون کوزه از دسته است این حدیث هر چه بخورد از این ادویه در موسم زمستان بکند
و بوده از این رنگ او در کوزه و بهوار است از پوست می کنند **توتیب** و یک دم هر قدر در
از ننگ کعبه باشد از در میان بسته چون در آب انداخته در دو یک کجا خوشی و هم بسته را

۲۰۳۳

۱۱۰

غوطه دهد و از آب سرد بخورد و آواز داد و در آن وقت بهمان طریق پتلی را کرده بهما تقدیرم را
 غوطه دهد و آب سرد بخورد و لاکه دانه فوسفام باشد و آرزو کوفته در آب تر کند آن
 پراورد و به لاکه مذکور او را در آن در آن آب در زنگ اولت قدری بوده انداخته
 جو سی داده ترشی در آن انداخته دم بسته داد و سه غوطه داده زنگ کند زنگ کند چنانچه
 خواهد بود بعد از قدری روغ کج و بکند این کسب سازانست **فصل هشتم**
 ایسی که بدینشما باشد بدخالت و موئی ایس بعد یکسال در ماه حجت بطریق خزان
 افتاده می شود و موئی نو باید پس غریب بود اگر تا این مدت ایس را که تواند داشت
 بدینشما آواز گویند هر موئی تمام بدن از تنه تا سر و غیره دراز باشند آن ایس که فحمت است
 اگر فوید نماید او را از استره و یا مفروض تمام بدن ایس را سوارد ایس و دم موئی
 مانند بعد از این دیگر بد مدت معاد آرد و تا که موئی بر آید تمام و لوثب و غیره تمام کنند
 بعد از آنکه یافته بدن ایس را یک خواهد پس ایس را هر از هر طور نام تر و فوید
 و آردسته نماید پس یکسال ایس را میجو اگر در خانه نماند طاقت نماند ایس را

س

در خانه داشته خواهات کرده بپار کند و اگر طاقت وقت نداشت باید خرید آورده آرد
قدر نخورد نعلبندیت و بپار نشستن نخورده باشد و هم قدر لام هر چند در موطنه و او یک کلبه

چایک کوا چنانچه لازم است بکنند و در آن مهله وارد او و بیاد و ملک و در غم و غم و غم و غم
باشند و طریقی با ایجا دستا کاند کنند مصالح کجوتی خوراند در چند ماه مرتب فرزند

الفصل ک نیکه ابرار در عرصه ده روز خرید کنند و بفروشند از دست فروش گویند
بس اگر آن آب را فروختی باشی باید فروخت البته متنازع خواهد بود در فهمیدن اینهم

فروش باید بر آن طریقی هر از ابتدا را باب دوم آمد به نیز و تومر بعد آورده و نفع
انجام نماید و چون بوجوه کوم قابل یا تر میت در و اثر باشد یا یا

فرد آدمی را آدمیت لازم است **ع** و اگر و نباشد همزم است
بسم الله الرحمن الرحیم **تقصید** نسخه با در شمار امر اض اسباب آن زوده و حرکات

نسخه ادویات اگر کله ایب بنده اند هم طور یکبار او و بار الخوف زوده در هر که
و غیر ایب بنده اند جمع نصف ماند را اول هم در کرده در نه اند اخذ در خلق النسیب

چند روز

۱۷۱

چشم زور و سوانت الله تو وقت خواب یافت **این است** مورج سیاه غلیظ
 کونیه که هزار دواته **دربار عینیه در چشم** افند تیرمیش غلیظ مورج
 عسل ۱۰ لار ۱۰ لار
 پیر را چوش داده کرد و در آن کشته و در کوزه غلیظ در آن یک تخم در شیر بوزار
 آمیخته نگاه دارد در چشم آب جیباید متواترات الله که شوی **سرخ سفید** بپزند
 کوکل زرد و جوی هر سه جزا مخلوس کرد و غول کرده و گویا کند تا صبح و یک شام
 بدید و آن موقوف تا وقت بکشد مهاده با **دربار** در موضع زرد باد بند و غرق
در لاس در وقت کتبی کوه کیمید مورج سیاه دو دو فوسل مودر کوزه روز
 و او پنهانی قدر بد پر عبده قدر قدری اضافه نماید تا یک چهارم در آن زرد
 حور ایندن مصالح اسپ را آب خوب بزدان موندک یا در هر یا موته هبل کرده
 بدید بر شو **سب ورم طینی** یا در پانی اسپ بپزند با شد این است کت کت
 کالیزریه کا شهب کیمید اینهمه را بار یک کوزه مصالح کور کوریه و **سب سفید**
 بچون کاغذ بکشد و فند سیاه ادرک هر سه چیز را در عرق لیمو کویا بستم در در آب
 عدد ۲۰ ۲۰ ۲۰

در باره شوق مصالحه با دشمن

مورج سپید برک بلبه خیزت برود اجزارا
شوق کرده و برکتش در درینج از آب جوشش دید چو نیک از باقیانند برکت

بر آورده در غمخاوی نیز ما که جاویدیم ایستادگرم دور اینجمله در نهی کرده است

معالجه در بجه الب و در بگوده با

بتهلجی خام اینجهمه را شوق کرده پنجم بکنو کار را آورده از در میان جا کرده
باید از آن شوق نیکو کار را با شنید و مالدار آتش دانه چو نیک شوق شکر گرم کرده

باید در دم چو چسبیده در پسته باره و از رسی شوق حکم به نهد بید شوق

یکت بد و باز به بند و ما عقده بد نیز طاقی عمارت بد شوق **اروید دفع غمخاوی**

در باره شوق

کونید ببول بکنو بار یک کرده در آن انداخته و چینه نگر کردن در فلوس انداخته

سه روز شوق از آب در **اروید در شکم چو چسبید** اگر در بون شوق برکتیم و بکنید

بکنید بکنید اظه با در میان بکنید مورج سپید از کفید اینهمه در بکنید چنانکه خوارت حکم و فی کله مورج سپید از کفید

۱۱
۱۰۲۳

۱۱۲

باریک کرده نگاهدارد بعد از آن نوزن چهار فنوس میداده باشد به شوق **ادویه در موسم**

که با جهت جود با فیمه دان و گاه بدیم تر بهیو نوشته بادمان زیره سفید خاک سیاه

نمک نهد خاک نوزن خاک لاجورد اینهمه را باریک کرده نگاهدارد بعد از آن نوزن
۳ لار - ۴ لار - ۳ لار - ۲ لار - ۱ لار - ۱ لار

چهار فنوس میداده باشند **دیگر ادویه بار بار بنویسد آب و با فیمه دان و گاه بسیار**

مفیدست نوشته شود که بنویسد کانیهد که پنج باونک کینی هینگ

زیره میخ اینهمه اجزای را بنویسد که آرد کوزه با آورده کوی نوزن چهار فنوس

بسته نگاهدارد بعد از آن شام آب را میداده باشند بسیار خوب و تیار شود

ادویه دفع بیماری در آب کهنه باشد اگر میست نوشته شود سفید بلبل

مردع سیاه بنید سیاه خاک سیاه اینهمه را نوزن مساوی ریخته و فنوس خیم زنده باریک

کرده در آب تر کرده تا مانند پاره بود و در کوزه آفتاب بود تا در ماه تاب

نگاهدارد وقت صبح تا چهارده روز آب چهار بار به بند بفضله الهی به شوق

ادویه بر این دروغ جاریست و علم ببلبل و فلووس موی و سیاه چهار فلووس چغندر دور آورند از آب
الار

دو آتش چغندر که تا نیم باو باغ ماند در ناک کرد در حلق اسپ بریزد دیگر بر این **مغز مغز**

که که هر از این که را آورد و پنج لار آب انداخته بپزد و وقتیکه نیم لار باقی ماند که با لار

اسپ در اینم با داده با **دیگر** شکر قندی آورد در شش لار آب آن چغندر بپزد

و وقتیکه نیم لار باقی ماند نیم باو تا بقیه بپزد **در جهت ما فم دانه و گاه و گاه**

بسیار بعد از آن در آب چغندر که وقتیکه تمام آب که تمام شود

بپزد که مذکور باشد آنرا که با لار خاک لار باو ماند لونه سر انوفه کرده در لار

آب چغندر که بپزد که مذکور است در این و از آن عود بپزد و وقتیکه تمام آب که بپزد و بپزد

بپزد که در این و بعد در آن خوراک بپزد که تمام است و امیدوار باشد که تمام است

و ما ضمیمه که از آن مجرب است **از کبش و بر این است** و بر این است و اگر می

از خوب دانه شکر این هم دانه را که خوب مانده خورد و شکر

لار - لار - لار

نرسیت نموده و قب شب هر سه اجزا در تربیت مذکور زخموده نگاهدارد از آنوقت
تا دو روز بعد بر آنده با آب سرد آب دادن تا چهار روز هر روز یعنی طریق بدین **دگر**
راتب شکرد و لاری بیخ لاری و غنچه زرد و دیگر لاری بیخ نظیر خودی میز اند صده آب
راتب تا چهار روز بعد دانه از راتب روز نهم کم کند قویب نشن لاری دانه بدین **دگر**
راتب او چهره و بزاق ام اوله بیکبار و غنچه سیاه و قدری پندیده اند اخته میزند
و قیغی تر غنچه تخم نان آله کند هم یک لاری تیار کرده در آن ماییده آب را
بعد آب راتب به غنچه تیار خواهد بود **نیم جهت بدنام در آب شش**
پسندوه کوبیده سههک جو کبابیان کجید بود کنار این همه ادویه را گرفته با هم آمیخته
لاری لاری لاری لاری ^{بند و نمود} وقت شام بعد از نوبت نیم پاوه در وقت
میداده با ^۹ بفضله است فرصت خواهد بود **ادویه بوز آب جو کبیره و دیگر**
و آب کبیره اینست اندر جو اسکندناویک ماه کنگنه مورچه سیاه

۱۱۳

وزن مساوی کوفته بار یک کرده لکن چهار دو وقت صبح چهار فلوس بر بند و شام
چهار فلوس تا وقت فرحت میداده باشند و در آن موقوف و آب کوم کرده

نسخه برای رفع سوزن از بزرگسالان سهما که چو یکا بریان کرده بشوید بر باریان کرده

چو یکا روتایح اجواستخرا سینه وزن مساوی کوفته کوفته بخت در مشاب بود

میشد ز کرده وقت صبح قبل از دانه وزن یکفلوس میداده باشند یا پیش

از آب داده آب بنوشند تا چهار روز بر بند *نسخه کوبیده زبر و بار و یک اعلی*

زطوب و بادریغی از نیم قلیح مفید است طویا شکرک سنگه سینل

بجای که زهر بر پوست این همه ادویه را وزن مساوی یکفلوس گرفته یکدفعه

در لونه یکجا کرده در یک کوزه با یک دستش لونه مذکور را کله حکمت نیم آتش بود

و صفت هر که دشو و او بود صفت روزی که کند سه و نمرود در عرق اردک

سه و نمرود در عرق یک مهوره بعد از آن کوبیده بر او بخورد یا یکم رتبه لکن در

سی

اسب چهار راجا چهار فلوس اورک باریک قبول باریک و متوره کویا به بند **نسخه رقم برآ**

خوزه از جرات مورج سیاه اورک قونقد عقوق کین کوه نبره بسلب
نیم پاؤ نیم پاؤ اولر اولر اولر اولر اولر
مقدور کیمخ باریک باریک قبول اینهمه ادویه باریک کرده در آنکو موته پارو نخود با
دقت شام اسب را بدید وانه موقوف تاسه روز دانه نهد و بعدا اگر اندک کم ماضی باید بعد هفته
۱۱۲ ۱۱۲ ۱۱۲

صلوه

ماز یک هفته بدید تا دین هر صده دانه اندک اندک دهد **صلوه در اسب بود اگر رات**

مورج سیاه سونته هویج میته رایج اورک اینهمه پاؤ پاؤ لار روغن زرد شکر آغوش

هر سه یکم لار بیک دل و هم ادویه را باریک کرده در روغن زرد بنرب حلوا تیار کرده وقت

دو بهر بعد از آب راتب بدید **نسخه دیو حبت یازده راتب** میتر هلدیه کوفته در نیم لار

قند سیاه شکر کرده هر سه ادویه را بنبت کرده لکه هلدیه وقت صبح قبل از دانه بدید

دو دانه موافق راتب بدید **نسخه دینیه اسب را بسیر شایر نو زو خوب**

روغن زرد میته مورج سیاه شیر پاک ماؤ ادویه نو کور را باریک کرده در روغن زرد
۱۱۰ لار ۵ لار ۰۲ لار دوغ

مابعد بجهت در مکه کندن یکی مصالح مذکور را بگذارد و بالایش یکم شتر و یکم خمر و یکم کوز بگذارد

در میان داده یکم خمر و یکم شتر بالایش یکم آب را بجا آب نیم لار روز دوم ۳ پا و یکم روز

یک لار روز میداده باشد تا چهار روز بسیار تیرید و زور آوند **نخ جو از یک بار است**

بر نود یعنی کریم آب خواسته و با ضرب رسیده باشد رخش کف سیاه و زراع

۲ لار

دشتی برنش را در سار و هر دو بازوش را بجهت برداشته و شکم زراع مذکور را پاک

کرده چهار توله سبب شکم را در شکم کرده تا نکه داده از آتش پاکد شسته در روغ

زراع مذکور را گذاشته بر بانی نماید و قیغ در یک لار روغ باقیمانده او را کرده

زراع را از آن شلپیده دور کند و سبب را بگذارد دو ماه هر روز آب

بخورد و در روغ مذکور را بر کمالش نماید و بالدار برک بداند که گرم کرده

به بند و تا بکشد که آب در استخو **نخ جهت سینه خنده از روغ قوی است**

لوتک بان بکشد بهتر است بر میان کتک از روغ تخم بهله مال کتک

۲۱ عدد ۳ عدد ۳ فنوک ۲ فنوک ۳ فنوک ۲۵ ۲۵

ح

۱۱۵

کل و نوره کو کل لب کوبند ^{۲۵} ^{۲۵} ^{۲۵} یا لون اقبون اینهمه ادویه را بار یک کوف کرده
نیم باو ۲ رینه

بر او ادویه قند سیاه بکنه آمیخته دان نهاری موقوف کرده وقت صبح همین رات
بیدار و آب بگذارد و آب بوقت بیدار در آب بکوشد خوب نوشد اگر از خواب

لبیاری سینه بندست دان هر دو وقت موقوف **نسخه دیگر برای سینه بند** کتیا

بلای باروت بپوشد برانی کوبند قند سیاه اینهمه ادویه را کوفته در قند سیاه
۶۰ ۶۰ ۶۰

آمیخته وقت صبح بیدار در میان همین ادویه وقت صبح نیم باو بالو کوبند اقبون
۳۰ ۳۰ ۳۰
موتی جی مت آدر کینفود اصل خود وقت صبح بیدار است روز متواتر بیدار است الله

فصلت خواهم **نسخه دیگر کور کور** پوست هلیله کبابی رازینا کهرنج اجوانج
۲۰ ۲۰ ۲۰

قند سیاه بکوبد نوت هینگ هالی اینهمه ادویه را کوف کرده اگر سرکه
۴۰ ۴۰ ۴۰
بهم رسد بهتر و الله در آب هالی آمیخته در جو که کرده بکن آب بریزند و اگر نتوانند

بند بستن بجز اندانت الله کتا وقت خواهم **مصالح و این دفع برسانت**

۳۰ نوت
یعنی شکر

بیتا
بیتا

کین کت بید بیدور اسکند نوری عاتوقه ز کجور بکلین اندر جوی
خم خمدال بر پویا شرف خونه طبایع مصطیغ روی جوایکار سنگها زهر سنگها
بجنگله بتلیا اجویغ خراسا لولکلیف اینج همه ادویه از هر یک یکونزه کونده باریک
در ق ادرك باق بکله مالیده کویا بر او ستر کلان کویا لسته لکاند او و ایس آب
چو کرد و آب کورد و امراضی مرطوب و زهر باراد و فحمه و کبار و غیره بسیار مفیدست هر ادرک چنانکه

با کینا دو لوله نمیدد باید داد **ترکیب پنجم** کردن سه در هر معنی نوده سنگها بتلیا چنانکه
اورد ریشیر ماک کا و چخته کده دویم بار در کینی ماک کا و خند خودن بار یک نوده در ادویه مذکور

بام آمیحه کویا موافق نور سته لکاند **ترکیب ششم** **قوار مجربات** کینغ مملود بیدل زنگ

مویج سایه از هر یک شش فلوس یک در نیمه هر انقی و نیم ماصبه مملوچ چهار ماصه ادرک و زعفران
بان بکله مینا و کوردن در آب دواته موافق کویا اینهم ادویه ایاری کید در شراب کویا بسته

داده موخوف وقتش م ادویه ایاری کید بعد شست نیم را تیب بد عهد و **ایستاد بنام**

اسم را بر کونج سیه بار از سر تا دم خواند و بعد از این شدن **بیشتر** **بسم الله الرحمن الرحیم**

شیم

شیخ زین العابدین و همسر او و اهل بیت و زینب هر کس که در او ایضا کرد و در چاه کربلا

مصالح در موسم کربلا بود است بیلید پوست بیلید پوست اند را ببارید

نکته پنجم در این وسیله در هر یک نیم لار بیلید سیاه زینب کبری کجور کجور

کشت بیلید بیلید مور با بونک شک سیاه شک سیاه اجور کجور با بونک کشته زینب

بیلید در هر یک یک لار کفته آمیخته نگاهدارد بعد از آن شام نیم با او میداده باشد **نیم روز**

وضع نموده در زوزه و هدیه و نیکو نموده از انقسم تخم بیلید تخم شبت تخم جلود

تخم زینب این شک سیاه از هر یک نیم لار کفته نگاهدارد کفته نگاهدارد بعد از آن شام بوزن چهار

فلوس میداده باشد و شش اردانه نیم چهار فلوس بدهند **ادویه جهت بستن بالاد**

بزرگه و غره کوبیده جو کوبیده بسترک زرد زرد انبه بیلید وزن مساوی کفته هر سه اجزای

بویان نموده سینان آنده ماش یک طرف بخته یک طرف خام مالیش ادویه مذکور کوف

یا ریک کرده باشد مالیش بزرگه غره بیلید بیلید بیلید بیلید بیلید بیلید بیلید بیلید

تا سه روز بگذرد بسترک زرد زرد ساخته گرم نموده مالیش آن موضع بگذرد و امیر را

آوردن گوم خرد ما را نشین بکنگ نیز نمزد اما بخته **نسخه دانه اشته بسیار چو دانه ام**

اوج این دو فلوس خاک سیاه نیم فلوس بپزد و بپزد خام بکشد آورده اول و دهم را

در آتش انداخته و فتنه گرم نموسه از آن استید تم و آورده اوج این دو فلوس اخته

گرفته وقت صبح پیش از دانه بخت روز بدیم **مصالح از آب اردو گرم**

نزد باشد و هموله زده باشد مورع سیاه مالکنین اسکند ما کور از هر یک نیم لار

فند سیاه کته نیکه گرفته در فند سیاه ما کور کوب بوزن نیم پاوسته لکانه لکانه کوب

وقت شام بعد از نیکه پیش از دانه چهار برابر بپزد و قاضی کند و آب گرم نموده

داده باشند **مصالح دیگر در دانه بینی افی** تخم بپزد تخم مثبت تخم خجور تخم لکاج

خاک سیاه از هر یک ما لار گرفته گرفته بخت بعد از شام بوزن نیم پاوسته داده باشد

دیگر دانه مواردی برک سنه لوان فند سیاه بسیار کته باشد از هر یک ما لار

کوکله بپزد ۳ فلوس مر ۳ در آب هم گرفته آن بخته کوب کند و آب از هوا مید

آوردن از شام تا وقت و در پهن کشته هر سه کوبید و ابوقات معند و خوب

بپزد

پوشش نماید تا کب بسیار عرق آید بفضله **نخ زرد کت** کباب پدید

بید مور سوخته سرور جودای حوراش اینج کوه کلب نی کویجن تخ بید

چو این کلب پخته ش هره بد سپرا ناگسر تخ کوانج بدال از هر کیمید

و هیکل هر امصره کنگره بکها سفید از هر یک چشما عرق در کجها در

مرج سیاه یک لار سها که برین باو لار دست درخت تمب و کدو تخ از هر یک لار

اندرا این نیم لار نیمه ادویه را بر یک کده کجا بجه لکا بدال مدد دانه شام نیم باو آب

بیمار را امید ده باش و از مو نیم یا موندک عیش بدید **دیو وقت صبح پیش از دانه چای**

اب را در هر بار دانه با این مندر سورج سیاه بیدر مدد سور سوخته از هر یک کدو فلوکی

کدو کلبه لیس از هر یک چهار فلوکی بیاز نیم باو و هیکل هم ادویه مو نیم برین با تخ برین در

شیر شیش بر بست رود لکا بردد وقت صبح پیش از دانه بدند تا بکهنه اگر در دم کف

زیاده بر بند خوب **ایض مع آوز در شکم این بنز و از حوض دانه گاه باز ماند و بر کفی**

از اینجمله کند نوره قلم زینتد سر مور غدا یک لیس بنام کوشیدن را بوفته

کند کرده اجوی کلون از یک یک لار لونا یک نیم لار رای بیار دو لار کوفته تا یک کج

اود کج نکلور ابار یک کند و درر و غم زلف نیم پا و بویان نموده و غمک در غمیز بریان

مانید و بوقایع ادریم مرقوم با هم اینجمله کف بداند بعد در نه صبح و شام نیم نیم یا و میداد

از ام خورید نتمه و اینج ورم جانزه در نیک و بینه و موص و بیلط و دیگر اودام با بنی

اسبان و پده در نزع مال کچند نوساور اینوا سها که پست لار بر مال انبا هدی

از یک کفیلوس کوفته سفوف باره بیز عجم جازده و درم با نوا و حای میت فیه و بیکر زده

نان اده ماش کد طرف خام و یک طرف خفته کوه کوفت نکلور را بنشده کم کم مایدی ورم

بند و قتی که بند هم در وقت کشاده باز بوقت بطور نکلور به بند تا هفتده نتمه و اینج

دفع کردی بیدور ناخوان بذر اینج مع اوام ادرش ورق خیالی ز جسد قند کفنه

۱۰ لار ۱۰ لار ۶۶ لار ۱۰ لار ۱۰ لار
بیمار و انه در از یعنی کالوری بر کد ادر اینهم را کوفته کوی نیم با ز بسته کف ادر

بروز

۲۰۳

۱۹

۱۱۹

بروز صبح شام یک کوبیده میداده باشند **نسخه** کبک سبزه که با او سپردن خیال
از هر یک پاوان گرفته کوبیده با او گرفته بسته نگاه دارد بعد از شام یک کوبیده میداده باشد

بواسیر سینه بند بده تا لوکای بند بپوشد پس سبون کوبیده با سحر نمک کوبیده
تراش فلهی موافق کوبیده استن از هر یک پاوان گرفته کوبیده در زراب بسته وزن
چهار انگه نگاه دارد یک کوبیده جمع و یک شام بدندان بدستور آب شیر گرم کرده بدندان **نسخه**

دانه کت کت باونک سهام که بریان بلیله موزج سماه آنوخی بریان اینج
۲ گرم ۲ گرم ۲ گرم ۲ گرم ۲ گرم ۲ گرم ۲ گرم ۲ گرم ۲ گرم ۲ گرم
بهمه را گرفته کوبیده وزن دو فوس بسته نگاه دارد بعد از شام یک کوبیده میداده

نسی سینه بند اینج خوب قوسه بکود مرده او و به نام کوفته بخوراند و آن کیم کند **نسخه**
بواسیر با صغیر سینه تا کوفته نمک سبزه هر سه چیز را با یک کوبیده در عرق کرباس
کوبیده وزن چهار انگه بسته نگاه دارد بعد از شام یک کوبیده داده باشد **نسخه**

بواسیر سینه بند اینج روزه بند **نسخه** سبزه تا بده شکر و عرق غارت **نسخه** در دفع **نسخه** سبزه بند
اجرای اجزای قوای سبزه از هر یک یک کوبیده گرفته نگاه دارد بعد از شام نیم پاوان میداده باشد

۲۳

۱۰۴

120

نسخه سینه بند طوبقات نین سس اجوائیز خوات با دایجان کلدان
 یکصد و آورده مغوش را بر آورده او و پند گور را و رو پر کرده کله حکمت نمود
 در آتش بنزاید چهار کبرج روز باقی مانده یک سینه بند را بد و او قوف
 قالیقه تمام شب و او وقت چهار کبرج شب باقی مانده قالیقه نیکت یاد آب گوم
 موافق بد هر سه روز متواتر بعد از وقت جهت آدن خنجر از کلو از هر چهار باشد
 کیند دم الله خوینج کبریا تیجبات کل در مین یا کوی به سگ بر بیان نغم
 ۱۱ ۱۰ ۳ ۳ ۳ ۳
 صفار یا اسپال اینون در رجنه کوفته پنجه قوی سازند و در سایه خنجر مانده
 بیده چهار ماه قوی کوفته با شیر خورند بد بند و اگر بسیار باشد محفت تا سه ماهه باشند
 نیک تر شیر کوفته بگریزد و بکند مضر است بنوشند و اگر آرد بر دست نیاید برک کار
 بکند سینه مضر است آینه بنوشند نغمه بر آت خون آدن از پینج
 به سگ بر بیان کوده و دو حصه اینوز و یک حصه مار یک مندر عیار سینه در هر کج کوده

۲۰۲۳

۱۰ ۲۱

۱۲۱

نخه آب از پوست کونک جواتیج میماند که نوسا در نیند توته مند مور موم
 چوب کورده روغن زلفا و مریم نخه کفایده در زخم غم ممو کورده از آتش
 چوب خوب و هم کسینا دید نخه کسینا و خوام و رستیه و بکس کسینا
 پندوه باب جی کچکد همه ادویه بار اباریک نخه از نیم فلوس شروع ساخته
 هر روز نیم فلوس از او ساخته تا کجا چنانکه در عجب اینج داده شود وقت صبح
 از دانه بد و دانه کن نخه با هم در دردم آب می ماند کونک لار
 کونک کلا و با شکر نیم نخه نخه ساقه بوقت صبح آب را بخوراند و دیگر آنکه بقیه هر قدر
 با شکر دروق پسته کا و و یا بوی تر خورد و ساقه کفایده بوقت شب بخورد
 یک فلوس بخوراند و اگر با همینه دردم آب از حد بگذرد گو که مس بتا بخورد
 در هر یک شیرین مذکور بگذرد دیگر آنکه اگر در چشم آب با همینه با شکر بگذرد
 کا و کفقه شکر و پسته بگذرد و با شکر بگذرد و در هر یک چشم آب بگذرد و در هر یک چشم

نسخه خلاصه سحر سیهاد فوساد و نیده توتیه است شتر براده اینج هم ادویه را
کوفته دو پونجا بسته نفاذ الود بعد آن دو فوس سیهاده و دو فوسکی نیده توتیه دیگر
کوفته در مانند آب انداخته سیهاده و نیده توتیه انداخته و بر مانند نذر بار بسته
بود یک ناله آتش در هر وقتیکه هوا گرم از دیدگان هر بار چه نذر کور ظاهر شود از آن
دو پونجا بر وزن نوشته اند زوزه و پاره و جلا اول و شکر کور کوب هم به سلف
چند روز بگذرد نسخه سیهاده در کور کوب سوزنم از زوزه
احسن بار یک محده شکر ساخته قدر یک سوره بر هر بار سه روز
نسخه دیگر در از نفع کور کوب و نونه سیهاده چیه چیه کور کوب
سیهاده کوفته در کور کوب انداخته فریسته با نیده از آن خویش در وقت
از نذر کور کوب نفاذ الود که فوس خوراک ادویه نذر کور کوب است از آن شامند
به هر سیهاده نذر کور کوب ایضا نونه سیهاده چیه چیه کور کوب
ادویه

نخچه چهارم بار اول سه ماه یکبار از چوب ریشا ماز و پهل سوسم و در آخر از
همه او و به رابار یک غنچه در سینه نوری انداخته چغندر ساق و در آن موم سه بار به
موم

نخچه پنجم استغنی اندک بهانه دور ساقه انجیر موم باقی ماند در جاله با موم نخچه
پنجم نوری در سینه داده بود خنده خنده و بعد باز ده روز نعلبند و او بکند نخل

نخچه ششم در سینه نخل نخل کوه آب کوه جو کوه کوه با وجهه فرزند نخل
سند در سینه زنجور نود در سینه نود در سینه نود در سینه نود در سینه نود

چوب سوسم	بیر پسته	زایفند	اندر جو	اکسند سیاه	نخ شکر
۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۶	۶

مالکینت بر سینه سنگ کفید سحر خالی هم او و به را کوفه چغندر در سینه

نخچه هفتم در سینه نخل نخل کوه آب کوه جو کوه کوه با وجهه فرزند نخل

یک روز و او بعد دانه نخل نخل نخل نخل نخل نخل نخل نخل نخل نخل نخل نخل

نخچه هشتم در سینه نخل نخل کوه آب کوه جو کوه کوه با وجهه فرزند نخل

نخچه

۱۲۳

و کف باه میدکوشش بردارودگی روبرو مصطلح نیده توینم کنه بلع لمدور

۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵
سپاه کام	ما جو پهنه	و نه بلج	بیدور	مع	موم بخته	روغ زرقه
چو بارده بر	چو به متوز پونه	اوده	بمه ادوم	را کوفه	بخته	م مع س نف
دون و فلوکی	دون و فلوکی					

بوزخ جهلم و کف باه هم چسپا نیده و لکیر نیندازد نماید صوبه داران لکیر بارچ و روم

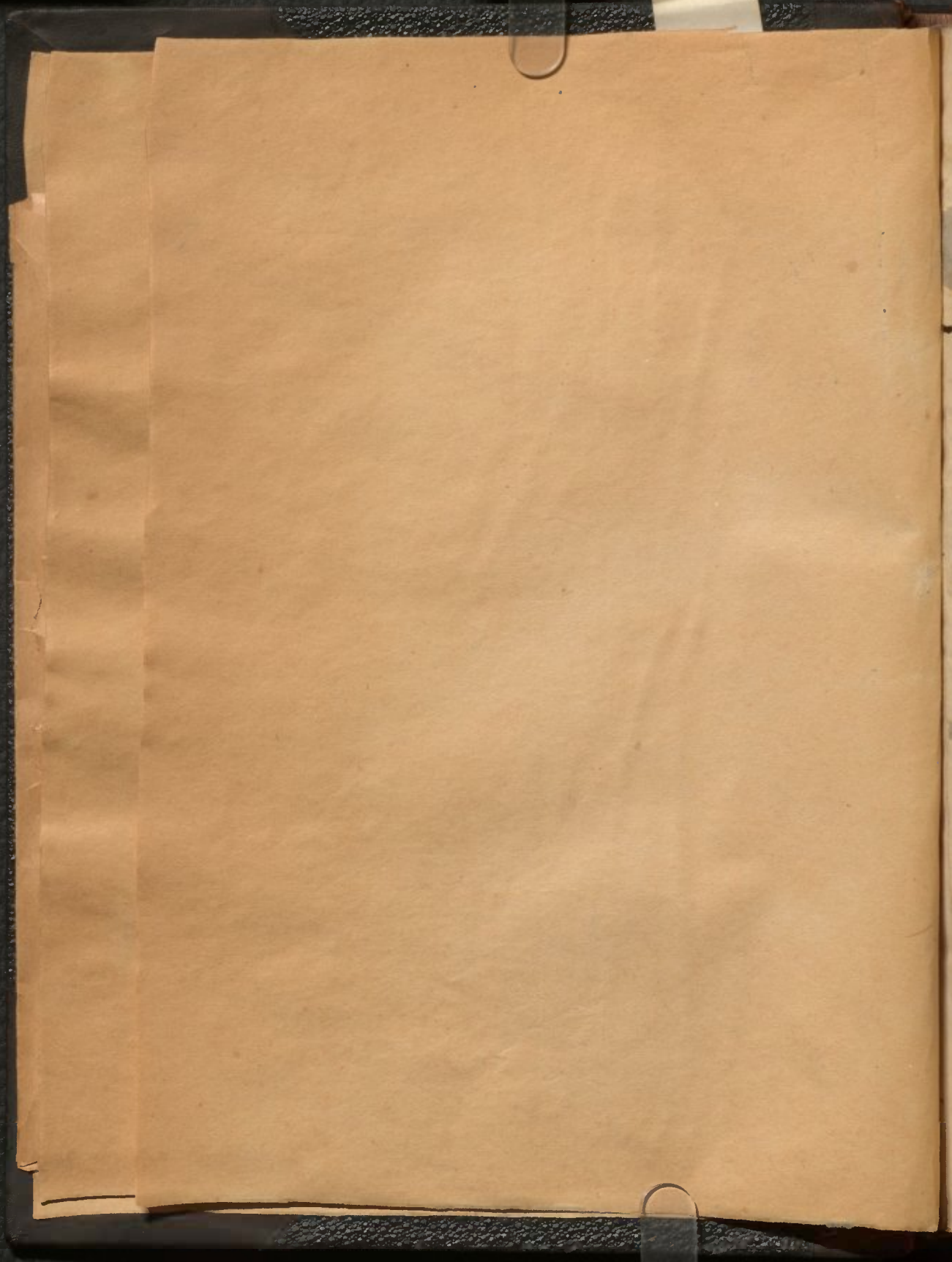
پایه الیب داشته اقیقده پایه الیب و موم هم به بند در کله اثر نه نماید فقط

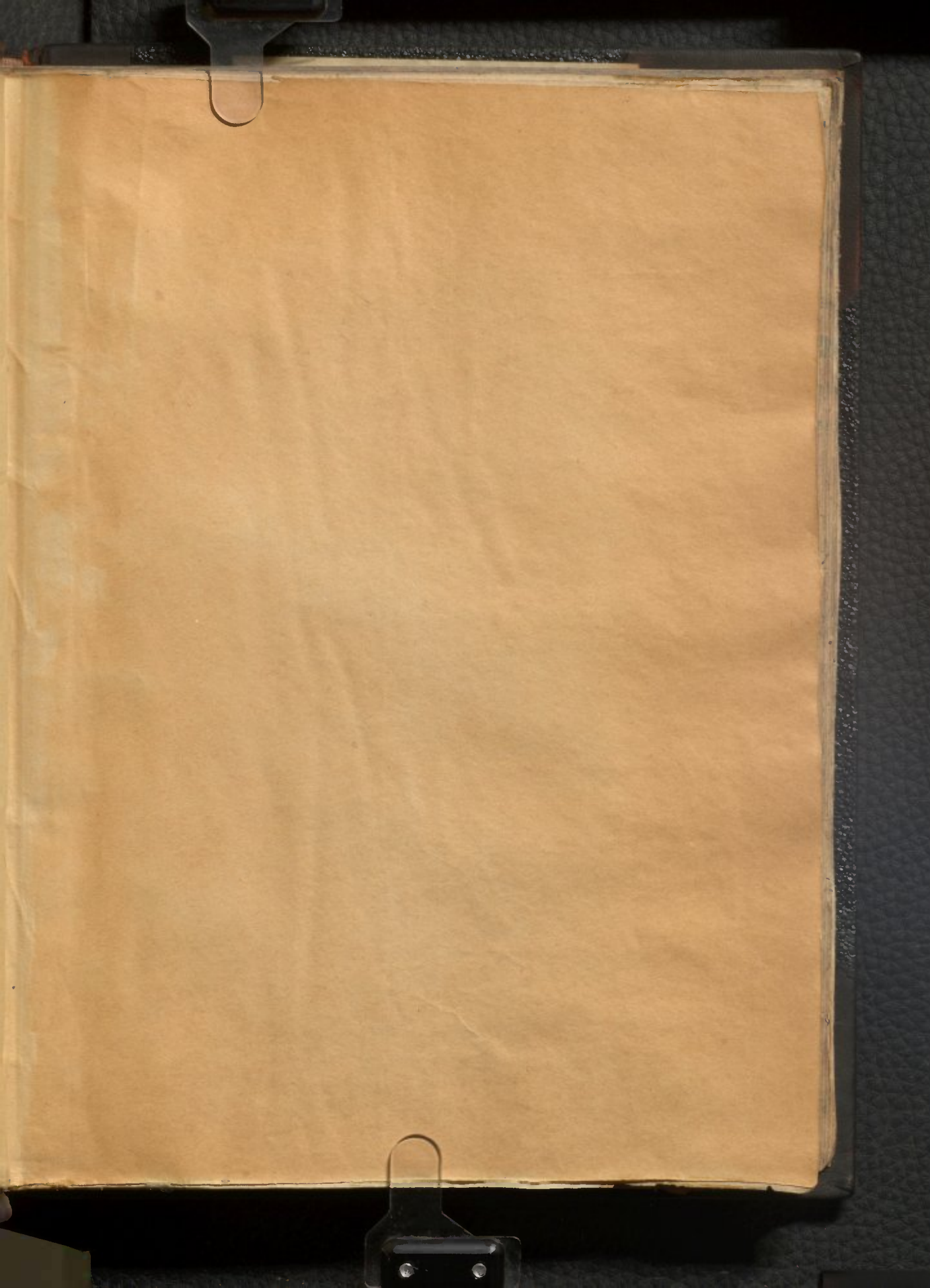
ایم لکیر وقت بیکه بر روبرو آمدن مار با باقی تمام لکیر حله الم حله الم ۱۲۵

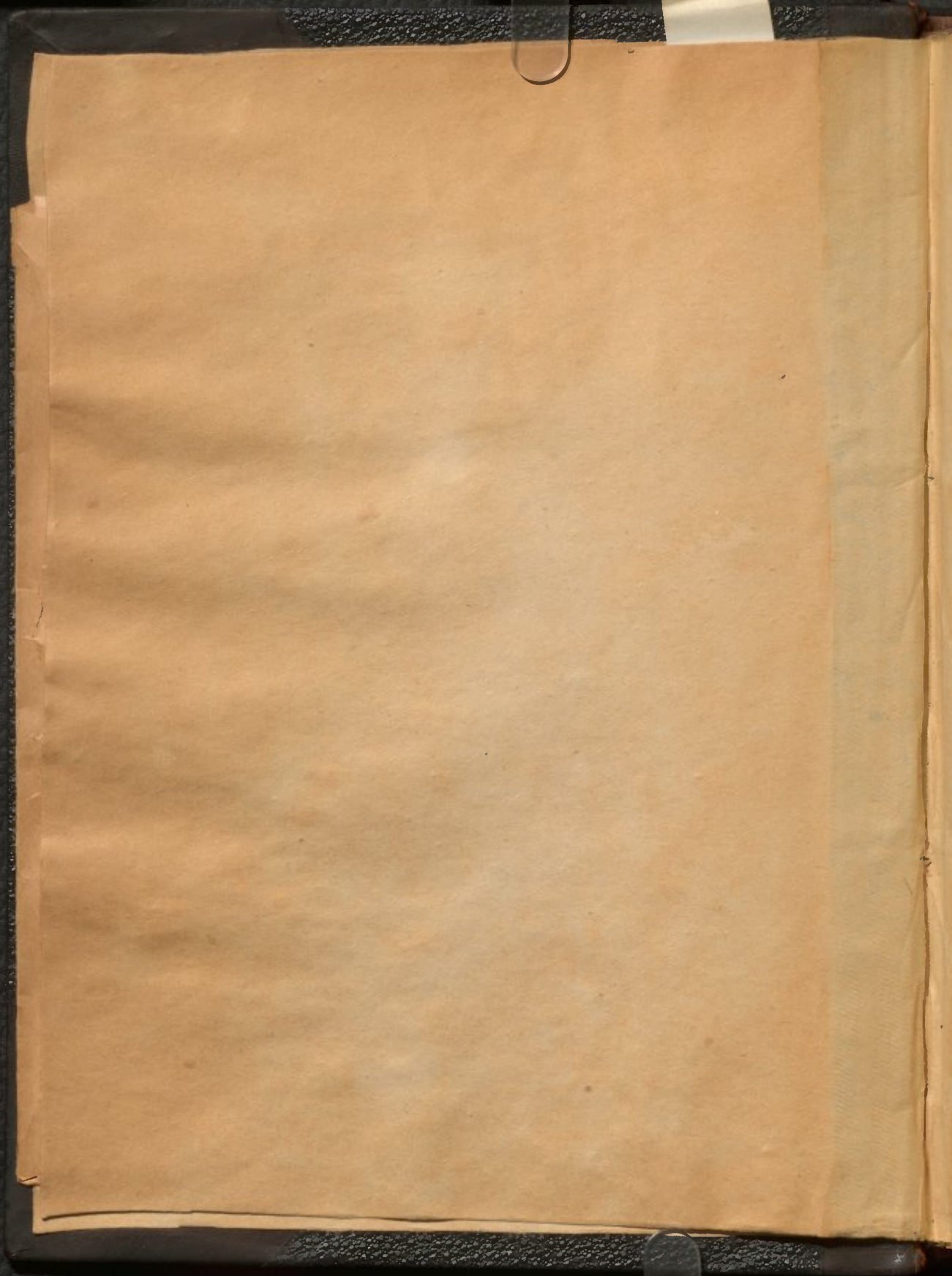
کاتر الحرفه لمدور علی

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

W 26

Library

DR. DAREY WOOD,
AUTHOR'S CLUB,
2, WHITEHALL COURT,
LONDON, ENGLAND.

Acc. No.

CLASS MK.

PUB.

DATE REC'D. Oct 10, 1927.

AGENT

INVOICE DATE

FUND

NOTIFY
SEND TO

PRESENTED C.A. Wood.

EXCHANGE

BINDING

MATERIAL

BINDER

INVOICE DATE

COST

MCGILL UNIVERSITY LIBRARY
ROUTINE SLIP

McGILL UNIVERSITY LIBRARY

W 26

Library

Dr. CASBY WOOD,
AUTHOR'S CLUB,
WHITEH...

with
figure

تذکره تالیفات ...
... الخدم ...
... لاش صیران منی آله منی ناندی

Beginning of the treatise:

Dated the 15th Rajab 1254/the 4th Oct. 1838. Scribe: S. Muhammad

'A1I. A few marginal notes.

Ft. 123; Size: 21,5 X 15,5; 15,5 X 10 cm.; lines 11, no jadwals.

Or. pep., thickness 10 = 0, 48.mm. Ind. nasta'liq. Cond. Good,

slightly worm-eaten.

فائض الفرس
Z 9 .

9. Fā'idu'l-faras.

A detailed treatise on the horse and its diseases, by Ghulām

Muhyī'd-dīn b. Muḥammad Abdāl Behārī, of Lanore (f. 2v). He started his work before the date of ~~his father's death~~ (the date of his father's death) several months before the 23rd Ramadan 1248/the 13th Febr. 1833 and completed it the

5th Muḥarram 1249/the 25th May 1833 (f. 3v). Copies of this work apparently are not found in other libraries. It is divided into 5 bābs. A detailed fihrist of them, with all their minor subdivisions, is given on ff. 2v - 19.

Strangely, however, after the fifth bāb appears in the index (f. 12v), bābs 3, 4, and 5 reappear again. Most probably the copy was transcribed from an original which was rather confused in the order of leaves, and the first mention of bābs 4 and 5, which are very short, originally forms a part of the text itself, at the end, because exactly these two bābs are missing on their proper places. Here are the headings of bābs:

- باب اول در دانستن کلیات مجمل (f. 19)
- باب دوم در دانستن هر قسم مرض و علاج آن الخ (f. 30v)
- باب سوم در امراض و علاج تمام جسم الخ (f. 74)
- باب چهارم در صاده اسب بادیه ها و ادویه عقیمه الخ (f. 81)
- باب پنجم در سوداگری (f. 12v)

W26

